

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PRVA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Peti dan rada
12. mart 2018. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Prve sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 86 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 86 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da prisustvuju sednici narodni poslanici Momo Čolaković i Stefana Miladinović.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O STRANCIMA (pretres u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da sam povodom pretresa u pojedinostima 1. tačke dnevnog reda, Predloga zakona o strancima, pozvao da današnjoj sednici prisustvuju: dr Nebojša Stefanović, potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova, Katarina Tomašević, pomoćnik ministra unutrašnjih poslova, Milica Ćatić, sekretar Ministarstva unutrašnjih poslova, Vladimir Rebić, direktor Policije i Zorica Vulić iz Uprave granične policije.

Primili ste amandmane koji su na Predlog zakona podneli narodni poslanici: Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran

Bogdanović, Zdravko Stanković, Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić, Miladin Ševarlić, Milimir Vujadinović, Zvonimir Đokić, Jelena Žarić Kovačević, Milanka Jevtović Vukojičić, Žarko Bogatinović, Milija Miletić, Dubravka Filipovski, Vladimir Orlić, Blaža Knežević, Veroljub Arsić, Marko Atlagić, Krsto Janjušević, Mihailo Jokić, Nikola Jolović, Goran Kovačević, Marijan Rističević, Ivana Stojiljković, Dušica Stojković, Aleksandra Tomić, Sonja Vlahović, Milena Turk, Srbislav Filipović, Studenka Kovačević, Đorđe Komlenski, Bojan Torbica, Milan Krivokapić, Darko Laketić, Miodrag Linta, Olivera Pešić, Ljiljana Malušić, Aleksandar Marković, Aleksandar Martinović, Žarko Mićin, Ljubica Mrdaković Todorović, Jovan Palalić, Boban Birmančević, Dragana Barišić, Zoran Bojanić, Vjerica Radeta, Marina Ristić, Milorad Mirčić, Nikola Savić, Aleksandra Belačić, Stefana Miladinović, Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović, Đorđe Vukadinović, Nataša Jovanović, Sreto Perić, Dubravko Bojić, Miljan Damjanović, Aleksandar Šešelj, Tomislav Ljubenović, Nataša Vučković, Vesna Marjanović, Aleksandra Jerkov, Ružica Nikolić, Petar Jojić, Nemanja Šarović i Momčilo Mandić.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za odbranu i unutrašnje poslove, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stavu 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su: zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Amandman na član 1. koji smo podneli je – briše se. Nismo imali nameru da na taj način podnosimo amandmane na ovaj set zakona. Podneli smo amandmane na početne članove ovog zakona kada smo videli kakvu farsu sprema vladajuća stranka, sa željom da na dnevni red i raspravu u pojedinostima ne dođu amandmani i zakoni koje smo podneli. S obzirom na to da su ovi zakoni od oktobra, novembra u proceduri, spremili smo amandmane i na Zakon o Policiji, i na Zakon o DNK registru i na Zakon o bezbednosti saobraćaja na putevima. Dva amandmana na Zakon o Policiji prihvaćena su od strane Vlade, što znači da nisu bili pisani tek tako. Bila je to reakcija na farsu koja je

spremljena danas, da se praktično ne dođe do rasprave o svim ovim važnim zakonima, da na prvih deset članova Zakona o strancima slušamo takmičenje u besmislu i poltronstvu.

Mi smo doneli odluku da ne učestvujemo na taj način u raspravi. Pustićemo vas da istrošite vreme onako kako ste zamislili. Vreme koje nam na drugi način po Poslovniku preostaje iskoristićemo da govorimo o amandmanima koje smo podneli na ove druge zakone.

Žao nam je što se Skupština pretvara u ovo – to je odluka vladajuće većine – i mislim da bi bilo sasvim prigodno da se na kraju ove rasprave nagrada za najbesmisleniju, najpoltronskiju diskusiju dodeli „Nebojši iz Beograda“. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Milimir Vujadinović.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, upozoravam vas da je povređen Poslovnik, pre svega deo koji se odnosi na dostojanstvo Narodne skupštine. Mislim da ste morali reagovati i izreći opomenu kolegi Đurišiću.

Naime, Poslovnik jasno dozvoljava svakom poslaniku, bilo pozicije, bilo opozicije, da ulaže amandmane na predloge zakona i time ukazuje na moguće poboljšanje svakog zakonskog predloga.

Čuli smo i uvrede na račun ministra i na račun narodnih poslanika. Mislim da ubuduće ne smete to dozvoliti.

Radi građana Srbije, treba da bude jasno o čemu se radi. Naime, poslanici Srpske napredne stranke i vladajuće koalicije uložili su 350 amandmana, što jeste pravo svakog narodnog poslanika, ali takođe napominjem da su na ovaj isti zakon poslanici opozicije uložili isti broj amandmana.

Naravno da je pravo svakoga od nas da svoje vreme potroši na raspravu o amandmanima i ne možete nikako krivicu za bilo šta svaliti na poslanike pozicije, tim pre što o ovome govori predstavnik političke partije koja zajedno sa još dve partije nije mogla da osvoji više od dva posto na izborima u Beogradu. Namera je da manjina koja predstavlja dva posto građana ove zemlje učutka većinu koju čini 50% predstavnika građana ove države.

Molim vas da ubuduće to ne dozvolite i da sledeći put izreknete opomenu narodnom poslaniku. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega, možda biste i bili u pravu u nekim drugim okolnostima, ali kolega Đurišić i njegovi politički istomišljenici Srbiju hoće da prikažu kao fašističku zemlju, u kojoj je zabranjeno da poslanici govore u Narodnoj skupštini Republike Srbije, zato sam ga pustio.

Hoće da prikažu Srbiji kako Srpska napredna stranka i njen predsednik Aleksandar Vučić, koji je ujedno i predsednik Republike Srbije, vrše diktaturu ovde u Srbiji i da oni ne mogu da govore. A situacija je sasvim obrnuta: oni bi

hteli da poslanici koji podržavaju Vladu Republike Srbije nemaju pravo da govore a da oni govore koliko god hoće. Možete tek da zamislite kakvi bi bili da su zaista na vlasti – e, onda bismo videli šta je prava diktatura.

Molim vas da uvažite ovo moje obrazloženje. Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.) Hvala.

Kolega Đurišiću, nemate pravo na povredu Poslovnika. Ne može nikako da bude povređen Poslovnik jer je kolega objasnio zašto smatra da je povređen Poslovnik, a ne vi.

(Marko Đurišić: Dajte mi reč da vam objasnim.)

Pravo po osnovu Poslovnika, narodni poslanik Marko Đurišić ima reč.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Povredili ste član 100. Ako vi kao predsedavajući hoćete da se uključite u diskusiju, onda treba da sidete sa mesta predsedavajućeg, da se javite za reč i govorite o tome da li ja Srbiju želim da predstavim kao fašističku zemlju ili vi od Srbije pravite fašističku zemlju, pa da diskutujemo o tome.

Jedino što ste vi mogli po Poslovniku jeste da poslaniku koji je ukazao na povredu Poslovnika, i obrazlagao to mnogo šire, odgovorite da li smatrate da je Poslovnik povređen ili ne, a ne da tumačite moje izlaganje koje je izazvalo njegovu reakciju i traženje povrede Poslovnika.

Ubuduće, ako želite da odgovorite meni ili nekom drugom kolegi, budite hrabri, budite dostojanstveni, držite se Poslovnika koji ste obavezni da poštuju, javite se za reč pa onda objasnite da li ja ili neko drugi Srbiju predstavlja kao fašističku zemlju ili ovo što vi radite uvodi Srbiju u fašizam.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Đurišiću, odmah ću da vam odgovorim. Ja sam u obavezi, po Poslovniku, da odgovorim poslaniku koji je reklamirao povredu Poslovnika; ili kršenje Poslovnika, više volim da kažem tu reč. Vi ste, gospodine Đurišiću, govorili dva minuta i ni jednu jedinu reč niste spomenuli o amandmanu, po kom osnovu ste bili prozvani, nego ste pričali o poslanicima Srpske napredne stranke. Ako želite doslednu primenu Poslovnika, trebalo je tada da vam izrekнем opomenu. Obrazlagao sam zašto nisam.

Gospodine Šaroviću, šta vi hoćete? Po amandmanu ili povreda Poslovnika?

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Nemanja Šarović ima reč.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, vi očigledno od jutros imate problema sa vođenjem sednice. Povredili ste član 27. nekoliko puta, a maločas ste ga povredili još jedanput. Da vi narodnog poslanika pitate „Šta ti sad hoćeš?“, to je skandal.

Vi ste bili dužni da reagujete na svako pominjanje reči „fašizam“, i kada to pominju predstavnici neke Demokratske stranke i Srpske napredne stranke, jer očigledno je da ni jedni ni drugi nemaju pojma o fašizmu i ne znaju šta je fašizam.

Što se vas tiče, vi ste, u skladu sa članom 27, dužni da se starate o primeni Poslovnika dok ste na mestu predsedavajućeg. Vi to niste uradili. Dozvolili ste da poslanik vladajuće koalicije priča o svemu i svačemu, da daje kvalifikacije kakve mu padnu na pamet, a onda ste, umesto da odgovorite – ali ne da odgovorite šta vam padne na pamet, nego da odgovorite u skladu sa Poslovnikom – i vi krenuli u nekakvu raspravu, da izlažete svoje mišljenje.

Vaše mišljenje i vaši stavovi privatno nikoga ne zanimaju; vi ste na mestu predsedavajućeg samo da tumačite Poslovnik. Morali ste se ograničiti na odredbe Poslovnika i reći da li su ili nisu i na koji način povređene. To je ono što je suština.

A da vi date sebi za pravo da pričate o fašizmu, da kažete – ne daj bože da budu na vlasti... Pa ne daj bože, bili su na vlasti i proizvod te njihove loše vlasti je ovaj poslovnik. Poslovnik koji vi, evo, već duže od pet godina koristite; u stvari, šesta godina ističe. Na pamet vam ne pada da ga promenite.

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Prema tome, ono što je bilo lice njihove vlasti sada je lice vaše.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, nemojte da mi stavljate u usta reči koje nisam rekao. Nisam vas pitao: „Šta hoćete?“, jer smatram da je to nevaspitano i uvažavam vas kao kolegu, nego sam pitao – po kom osnovu. To je velika razlika. Osim toga, niste prisustvovali izlaganju kolege Đurišića, tako da i ne znate o čemu se radi.

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu?

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Cilj amandmana je da osnaži napore Vlade Republike Srbije u postizanju proklamovanog cilja i sveukupnog ekonomskog razvoja i borbe protiv kriminala. Naime, svedoci smo kako je u nekom prethodnom periodu izgledao taj rad od 2012. godine kada su u pitanju neke prethodne vlade, a svedoci smo kako je to sada.

Kada su u pitanju stranci, ja ću samo izneti primer jedne fabrike iz grada Subotice, iz koga dolazim: tamo je uz pomoć stranaca iz austrijske firme ATB firma privatizovana još 2004. godine, kada je 2.000 radnika tadašnje firme završilo na ulici; vrednost firme je snižavana, prodana je za četiri miliona evra. Ti ljudi koji su završili na ulici svakako su postali predmet interesovanja države, jer su postali lica u stanju socijalne potrebe.

Međutim, kako to danas izgleda kada je u pitanju odnos sa strancima i stranim investitorima, evo, reći ću vam samo na primeru opet Subotice. Naime, uz napore našeg gradonačelnika Bogdana Labana, našeg predsednika države Aleksandra Vučića i premijerke, zajedno sa ministrima, danas u privrednoj zoni u Malom Bajmoku isti ti stranci rade, ali na povećanju broja radnih mesta. Tako smo negde već u martu 2017. godine, što čini bitnu razliku u odnosu na ono što smo imali u „Severu“, potpisali ugovor sa firmom za proizvodnju komponenata u automobilske industriji, tako da je firma „Kontinental“ otvorila novih 12.000 metara ukupno za prostore i za infrastrukturu, sa 500 radnih mesta u naredne tri godine.

To svakako čini bitnu razliku kada je u pitanju odnos prema stranim investitorima u periodu do 2012. godine i u periodu od 2012. godine do danas. To jeste cilj ovog amandmana, da pokažemo da taj odnos prema strancima može biti potpuno drugačiji, i u cilju našeg ekonomskog razvoja i borbe protiv kriminala. Hvala, u svakom slučaju.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, prekršili ste član 103. Poslovnika o radu Narodne skupštine. Izneli ste nekoliko neistina. Pre svega, rekli ste da nisam prisustvovao sednici u delu kada je govorio gospodin Đurišić i da ne znam o čemu se radi. Možete da uzmete izvod iz elektronskog sistema...

(Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, ne možete sa mnom da polemishete o povredi Poslovnika i mom obrazloženju. Ne možete ni da obrazložite nešto tako.

(Nemanja Šarović: Ja objašnjavam...)

Ne možete da polemishete sa mnom u vezi s mojim obrazloženjem, možete samo da tražite da li će Skupština da se izjasni u danu za glasanje ili ne.

(Nemanja Šarović: I te kako mogu.)

Da ili ne?

Na član...

Opet po Poslovniku?

Nemanja Šarović, izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, član 103. Ja ću vam ga sad citirati, pošto ga očigledno niste zapamtili. Kaže: „Narodni poslanik ima pravo da usmeno ukaže na povredu u postupanju predsednika Narodne skupštine ukoliko smatra da nije u skladu sa odredbama ovog poslovnika, a učinjena je na sednici Narodne skupštine koja je u toku, i to neposredno po učinjenoj povredi.“

Vidite da imam pravo. Imam pravo u skladu sa Poslovníkom i koristim ga. Vi nemate pravo. „Predsednik Narodne skupštine daje reč narodnom

poslaniku koji ukazuje na povredu stava 1. ovog člana odmah po završenom izlaganju prethodnog govornika.“ I to ste povredili.

Dalje kaže: „Narodni poslanik je dužan da navede koji je član Poslovnika povređen postupanjem predsednika Narodne skupštine i da obrazloži u čemu se sastoji ta povreda.“ Prema tome, kada obrazlažem kako ste povredili Poslovnik, to nije bilo kakva diskusija, to nije replika, ja obrazlažem na koji ste način svojim protivposlovničkim ponašanjem napravili nered na sednici Narodne skupštine.

Bili ste dužni da date istinito objašnjenje. Istinito je u skladu sa Poslovníkom. Činjenica je da sam bio prisutan od početka sednice, još od trenutka utvrđivanja kvoruma. Možete videti to na snimku i možete, isto tako, uzeti...

(Isključen mikrofón.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, ponovo polemišete sa mnom o mom obrazloženju.

(Nemanja Šarović: Ne polemišem.)

Polemišete. Polemišete o mom obrazloženju.

(Nemanja Šarović: Obrazlažem kako ste Poslovnik prekršili.)

Reč ima narodni poslanik Nataša Jovanović, po Poslovníku.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, javljam se po članu 32. Zamolila bih za pažnju, da bi i drugi videli o čemu se tu radi.

Vi zloupotrebljavate st. 2 i 3. ovog člana koji kaže: „Predsednika Narodne skupštine u slučaju privremene sprečenosti ili odsutnosti zamenjuje jedan od potpredsednika koga on odredi, a o čemu obaveštava sve potpredsednike i generalnog sekretara pisanim putem. Ako predsednik Narodne skupštine ne odredi koji ga od potpredsednika zamenjuje, zamenjuje ga najstariji“.

Ovo je najvažnije: „Potpredsednik Narodne skupštine koji zamenjuje predsednika na sednici Narodne skupštine ima ovlašćenja predsednika Narodne skupštine u predsedavanju u skladu sa ovim poslovníkom“. Dakle, ne u skladu sa Poslovníkom u glavi Veroljuba Arsića, nego u skladu sa ovim nakaradnim poslovníkom, što reče kolega Šarović, koji vi primenjujete šest godina.

Ako vas je već odredila Maja Gojković, a ja sam uverena da to nije trebalo da uradi jer vi niste dostojni toga da na način kako je utvrđeno ovde predsedavate Skupštini...

PRESEDAVAJUĆI: Izričem vam opomenu.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Možete da mi izreknete i tri opomene, ali ja vam kažem, vi morate u skladu s ovim poslovníkom da vodite sednicu jer sve drugo je flagrantno kršenje prava svih nas.

Vi ste počeli veoma oštro, znate, od jutros. Zbog čega? Kakav je dan, šta je vama, kakvo je raspoloženje? Poslanik ima pravo, pogotovo zamenik šefa poslaničke grupe, kao što je Nemanja Šarović, da štiti interese poslaničke grupe, da štiti interese svih narodnih poslanika bez obzira na to iz koje su poslaničke grupe.

To što vi radite jeste nešto najgore moguće što može da se desi u kršenju poslovnčkih prava narodnih poslanika, i to vama treba da služi na čast, kao i ta opomena koju ste mi dali. A, verujte mi, vi ste svedok toga, godinama sam dobijala...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem kolegici Jovanović.

Mislom da kolega Đurišić zna sasvim dobro sam da se brani, nije mu potreban advokat, pošto je i on dugo poslanik, tako da nemojte da potcenjujete njegove sposobnosti.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović, po Poslovniku.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, vi ste...

(Marija Obradović: Kakvo je ovo izživljavanje?)

Ako možete, gospodine Arsiću... Kao što vidite, mi smo veoma strpljivi, spremni smo da slušamo vaše amandmane, ima ih puno, ali molim da umirite predstavnike vladajuće većine da bih mogao...

PREDSEDAVAJUĆI: Pređite na povredu Poslovnika, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Jeste, samo da se utiša buka s ove strane ako je moguće.

PREDSEDAVAJUĆI: Nema buke s druge strane.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ne čujete je?

PREDSEDAVAJUĆI: Ne čujem.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, gospodine Arsiću, vi ste maločas, nakon što se gospođa Jovanović javila po povredu Poslovnika, prvo krenuli na drugi član, a onda se prisetili i pitali – da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredu Poslovnika. Dobro je što ste to uradili, ali je problem što to niste učinili prethodno, kada sam se javljao ja i kada su se javljali drugi govornici. Na taj način ste povredili ovaj poslovnik. Vi ste dužni da svakom narodnom poslaniku, nakon što da obrazloženje u ta dva minuta, date mogućnost da ako nije zadovoljan vašim obrazloženjem zahteva da se Skupština izjasni. Vi to niste uradili.

Dakle, molim vas da počnete da vodite ovu sednicu u skladu sa Poslovníkom i da se ona vrati u neki normalan tok. Za ovo nema nikakvog

razloga. Ako ste već toliko jaki, ako govorite da mi promoviramo fašizam, to će najbolje videti građani Srbije, ali dajte da ostvarimo makar taj minimum prava koja imamo u skladu sa Poslovnikom.

Na kraju, da, ja želim, po svakoj povredi Poslovnika na koju sam ukazao, da se Skupština izjasni u danu za glasanje.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, opet ste prekršili Poslovnik, ali ja sam vas pustio i to je moja greška, zato što u članu 103, na koji se pozivate, stoji da narodni poslanik ima pravo da ukaže na povredu Poslovnika, i to neposredno po učinjenoj povredi, a vi ste pričali o vašim povredama Poslovnika koje ste prijavljivali pre izlaganja kolegice Jovanović.

Da li želite da se Skupština izjasni u danu za glasanje? Želite. U redu.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani gospodine ministre sa saradnicima, dozvolite mi da se na samom početku osvrnem na ono što smo malopre čuli od nekih članova opozicije, da ih zamolim da ne uzurpiraju moje pravo da govorim o ovom zakonu i da podnosim amandmane, upravo ono pravo koje imaju i oni. Vaše pravo da bilo šta kažete o ovom zakonu nije veće od mog prava da isto tako nešto kažem.

Dakle, gospodine ministre, podneo sam amandman da se u članu 1. Predloga zakona o strancima doda stav 2. koji treba da glasi: „Zakon o strancima treba da omogući budućim investitorima u Republici Srbiji brže dobijanje potrebnih ličnih dokumenata u cilju ekonomskog razvoja i osnaženja sistema odbrane“.

Ovo sam podneo sa ciljem da se i ovim zakonom osnaži proklamovana politika Vlade Republike Srbije za sveukupni ekonomski razvoj i osnaženje sistema odbrane. Obrazložiću kratko i zašto – oporavkom i razvojem ekonomskih potencijala stvara se dodatna mogućnost unapređenja elemenata ljudske bezbednosti, kao i bezbednosti sistema države. Odbrana i bezbednost svake zemlje, pa tako i Srbije, uslovljena je njenom ekonomskom moći. Ekonomska sposobnost zemlje predstavlja najbitniji preduslov valjane pripremljenosti sistema bezbednosti. Od ekonomske moći zemlje zavise veličina, materijalna opremljenost, troškovi održavanja naoružanja i njene borbene gotovosti na potrebnom nivou. Ovim zakonom trebalo bi da i strancima koji su potencijalni investitori na neki način omogućimo i ohrabrimo ih da što više ulažu u našu privredu, u cilju jačanja ekonomske moći. Samim tim, ojačaćemo sistem odbrane.

Politika prethodne vlasti, predvođene sadašnjim opozicionim strankama (koje, eto, imaju nešto protiv toga da mi govorimo), smanjila je spremnost

potencijalnih investitora da rizikuju i oni su postavili, kao investitori, strože kriterijume za garancije oko ulaganja sredstava. Srbija se u poslednje vreme znatno više trudi da potencijalnim investitorima dokaže da je stabilno područje, pre svega politički stabilno, odnosno da politika nikada više neće biti faktor rizika za poslovanje.

Ukratko, toliko. Nastaviću, jer sam podneo još nekoliko amandmana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, iako je Zakon o strancima donet 2008. godine i njegove odredbe primenjivane u potpunosti, prilikom primene ovih odredaba uočeni su određeni nedostaci i javila se potreba za drugačijim, sveobuhvatnijim i konkretnijim regulisanjem određenih pitanja. Takođe, protekom vremena desile su se promene koje su uticale na javljanje potrebe za donošenjem novih zakonskih rešenja, kako bi se na pravi način prevazišle novonastale okolnosti i situacije i kako bi to bio deo naših strateških dokumenata.

Upravo iz razloga što su zakoni koji su iz nadležnosti MUP-a jako važni, ali ipak samo deo velikog zakonodavnog sistema, i u tesnoj vezi sa ekonomskim i privrednim razvojem i problemom zapošljavanja, naravno i sa pravosudnim sistemom, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o strancima. Ovaj amandman obuhvata sve to zajedno.

Dakle, ovim amandmanom predlažem da se omogući budućim stranim investitorima u Republici Srbiji brže dobijanje potrebnih ličnih dokumenata, u cilju ekonomskog razvoja i boljeg razvoja pravosudnog sistema.

Cilj podnošenja ovog amandmana je i te kako u skladu sa politikom koju sprovodi Vlada Republike Srbije, a to je politika stabilnosti, politika jačeg razvoja privrednog i pravosudnog sistema, politika razvoja ekonomije i politika zdravog i efikasnog društva. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o strancima, koji se odnosi na olakšano dobijanje ličnih dokumenata stranim investitorima, u cilju zaštite ranjivih društvenih grupa.

Ono što posebno želim da istaknem, to je da je i ovaj zakon o strancima donet u skladu sa strateškim opredeljenjem Vlade Republike Srbije, a to je pristupanje zemljama EU, odnosno pristupanje uređenim demokratijama Evrope i članstvo u Evropskoj uniji. Stoga je nejasno zašto politički predstavnici pojedinih opozicionih partija „žutog preduzeća“, različitog agregatnog stanja, traže da se član 1. zakona briše. Nije mi jasno da li su oni i dalje za ulazak Srbije u EU i harmonizaciju našeg zakonodavstva sa zakonodavstvom EU ili su od tog puta odustali. Izgleda da je tačno ovo drugo.

Ono što želim da pohvalim, a tiče se stranih ulaganja i investicija i odnosi se na konkretan zakon, to je da je zakon donet u duhu potpune transparentnosti, otvorenosti, saradnje sa drugim državnim organima, civilnim sektorom, Privrednom komorom, advokatskom kancelarijom, ali i Savetom stranih investitora, koji su i te kako bili zainteresovani za donošenje ovog zakona. Strani investitori, posebno oni koji su angažovani na velikim infrastrukturnim projektima, i te kako doprinose poboljšanju života svakog našeg građanina.

Moram da istaknem da je zakon o strancima direktno kompatibilan sa drugim zakonima, i to pre svega Zakonom o zapošljavanju stranaca, čije smo izmene i dopune doneli u decembru 2017. godine, koji se upravo odnosi na to da je zapošljavanje stranaca vezano i za angažovanje MUP-a u smislu odobrenja privremenog boravka.

Što se tiče zaštite ranjivih grupa, moram da istaknem da ovaj zakon na najbolji mogući način štiti upravo najranjivije i najugroženije, a to su deca, maloletnici, žrtve trgovine ljudima, žrtve nasilja u porodici i ostale društveno ranjive grupe građana. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre Stefanoviću sa saradnicima, cilj amandmana koji sam podneo jeste ekonomski razvoj i povećanje investicija u poljoprivredi Republike Srbije.

Grad Leskovac, odakle dolazim, među prvim je gradovima u Srbiji koji su krenuli u projekat elektrifikacije polja. Ovim projektom trajno je rešen

problem navodnjavanja. Sa ekonomskog aspekta, uštedom energenata povećala se ekonomska efikasnost sistema u procesu poljoprivredne proizvodnje.

Elektrifikacija polja određena je na 130 hektara, gde se poljoprivrednom proizvodnjom bavi 221 poljoprivredni proizvođač, a potencijal u okviru postojeće mreže iznosi 280 hektara. Sistem navodnjavanja pomoću električne energije pokazuje svoju vrednost i isplativost već u prvoj godini eksploatacije. Gubici su se sveli na minimum, a ušteda u gorivu je velika jer efikasnost celog sistema navodnjavanja omogućava racionalno iskorišćenje energenta – električne energije. Vrednost radova na elektrifikaciji polja iznosila je 65.609.369 dinara. Sa učešćem vlasnika parcela od 10% vrednost je u potpunosti ispunila očekivanja učesnika u projektu, tako da je Grad Leskovac nastavio sa pripremom nove projektne dokumentacije za četiri nova vodokorisnička udruženja.

Projekat je realizovan u saradnji sa Ministarstvom poljoprivrede i vodoprivrede i Svetskom bankom za ekonomski razvoj na projektnoj lokaciji koju pokrivaju tri udruženja korisnika voda i poljoprivrednih proizvođača: „Južna Morava“ iz Donjeg Krajinca, „Eko hrana“ iz Zloćudova i „Jablanica“ iz Turekovca. Vodokorisničkim udruženjima Grad je dao direktnu podršku preko Direkcije gradske uprave za urbanizam i Agencije za lokalni ekonomski razvoj, a preko ovih institucija procedura dobijanja dozvola i saglasnosti je bila ubrzana.

U budžetu Vlade Republike Srbije za 2018. godinu predviđeno je novih 100.000.000 dinara za pet projekata elektrifikacije na teritoriji grada Leskovca i novih 290 hektara, što je potvrdio ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Branislav Nedimović prilikom nedavne posete Leskovcu. On je istakao da Grad Leskovac i gradonačelnik Grada Leskovca dr Goran Cvetanović mogu da posluže kao primer celoj Srbiji kako se vodi aktivna poljoprivredna politika i kako treba voditi lokalnu samoupravu, koja postaje lider među lokalnim samoupravama sa najvećim privrednim, socijalnim i kulturološkim rastom.

Informacija koju bih rado podelio sa kolegama poslanicima: u Leskovcu su 4. marta 2018. godine održani izbori za članove saveta svih 139 mesnih zajednica na teritoriji grada Leskovca; za listu „Aleksandar Vučić – Zato što volimo Leskovac“ glasalo je 92,93% od ukupno 46.987 izašlih birača. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Koleginice Čomić, prijavili ste se? Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Koristim vreme ovlašćene predstavnice Poslaničke grupe Demokratske stranke jer želim da kažem da hoću da glasam za amandmane koje su obrazložile kolege iz Srpske napredne stranke, a tiču se olakšavanja položaja strancima i položaja ranjivih grupa, sa nadom da ćete mi dati priliku da glasam za njih i da ih nećete povući pre dana za glasanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč po amandmanu? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se.

Uvaženi predsedavajući, poštovani ministre, podneo sam ovaj amandman baš iz razloga što želim da se što više da mogućnost da se brže završi posao strancima, vezano za organe državne uprave i policije. Mi smo u Policijskoj stanici u Svrljigu prošle godine, zajedno sa Ministarstvom policije i lokalnom samoupravom, obezbedili bolje uslove za rad policajaca, uopšte za radnike u policiji koji rade na izdavanju potvrda i dokumenata, vezano za sve strance.

Inače, cilj mog amandmana jeste da se obezbede investicije i da strani investitori mogu da finansiraju i ulože sredstva u nerazvijena područja, kao što su opštine Svrljig, Gadžin Han, Bela Palanka i ostale nerazvijene opštine koje imaju šansu za razvoj poljoprivrede. Kroz ovaj amandman imaćemo mogućnost da strani investitori u narednom periodu mogu lakše da dobiju dokumenta, da mogu da ulažu u tim našim opštinama i da se kroz to ulaganje obezbedi bolji život svih naših građana koji žive u tim opštinama.

Konačno, moja želja jeste da ovim amandmanom i ostalim amandmanima dam doprinos Vladi Republike Srbije, koja želi da se svaki deo naše Srbije podjednako razvija. Zato ovakvim amandmanom i ostalim amandmanima želim da se budućim investitorima, strancima, olakša posao izdavanja, da mogu lakše i brže da dobiju potvrde i dokumenta i da investiraju u svakom delu naše Srbije, sa akcentom na nerazvijenim područjima, brdsko-planinskim područjima i razvoju poljoprivrede. Konačno, kvalitetni proizvodi sa naših prostora su ono sa čim možemo svuda da izađemo, u bilo kom delu sveta.

U narednom periodu treba da se što više govori o tim nerazvijenim područjima i da se tamo ulaže. Svedoci smo koliko je urađeno u prethodnom periodu na jugoistoku Srbije, koliko je firmi otvoreno na jugoistoku Srbije, u Nišu, Leskovcu, Vladičinom Hanu, Gadžinom Hanu i Žitorađi. Biće i u Svrljigu, siguran sam. Samo na takav način, kroz pomoć stranim investitorima, zajedno sa Vladom Republike Srbije, zajedno sa lokalnim samoupravama, imamo šansu da obezbedimo bolji život svih građana, u bilo kom delu Srbije, ali govorim ponovo za poljoprivredu i razvoj poljoprivrede jer je to naša šansa.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić, po amandmanu.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Koristim vreme ovlašćene predstavnice poslaničke grupe.

I ovaj amandman je dobar amandman. Hoću da glasam za taj amandman, sa nadom da ga nećete povući pre dana za glasanje – ne bi valjalo. Olakšati strancima koji žele da investiraju je odlična ideja. Kao i slični amandmani koje kolege podnose, ima moju podršku, sa nadom da ćete mi omogućiti da tu podršku vidimo u danu za glasanje, jer prosto ne mogu da verujem da ćete ih povući, tako dobre, pre dana za glasanje. Nadam se da nećete. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević, po amandmanu.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, na početku ću da se zahvalim poslanicima Demokratske stranke zato što hoće da glasaju za amandmane Srpske napredne stranke.

Kada poslanici Demokratske stranke predlažu amandmane, njih obično u sali nema. To je, naravno, njihovo legitimno pravo. Znači, oni ne glasaju za svoje amandmane kada ih predlažu, jer ih nema u sali.

Veliko je zadovoljstvo vaša spoznaja da amandmani koje ulaže SNS jesu amandmani za koje treba glasati. Svakako je to pomak.

Predloženim amandmanom na član 1. zakona o strancima (naravno, pretpostavljam da se slažete) tražim efikasnije i brže dobijanje osnovnih putnih исправа, što će omogućiti Srbiji da makroekonomski bolje funkcioniše.

Kada pogledate Srbiju kako makroekonomski funkcioniše do 2013. godine, i pre toga, onda shvatite da Srbija ima potpuno različite makroekonomske parametre. To jeste razlika. Ta razlika je posledica delovanja Srpske napredne stranke u ovom parlamentu, ali pre svega vođenja Aleksandra Vučića, koji ima viziju da Srbija izgleda drugačije. Rezultati su rad, posvećenost, znanje, koje SNS ulaže, sa svojim prijateljima, u funkcionisanje Srbije. To je potpuno drugačije od onoga što smo imali u prethodnom vremenskom periodu. Naravno da za to, ne samo za amandmane, već i za odluke i zakone, Demokratska stranka treba da pruži podršku Srpskoj naprednoj stranci. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić, po amandmanu.

GORDANA ČOMIĆ: Koristim vreme ovlašćene predstavnice Poslaničke grupe Demokratske stranke.

Rado bih glasala za bilo koji dobar amandman, no me je strah da ćete ih povući pre dana za glasanje. Zato izražavam svoju podršku, jer tome služi Skupština. Ne bi bio ni prvi ni poslednji amandman Srpske napredne stranke i Srpske radikalne stranke... Na primer, gospodin Vojislav Šešelj je imao izvanredan amandman o kvotama, još davne 2002. godine. Ja sam glasala za taj amandman. Gledam šta se piše a ne ko piše.

Vaše je pravo da smatrate da ja imam ili nemam prava i šta treba da radim kada su u pitanju amandmani. Dobar amandman poboljšava zakon, zašto

ne bih rekla – dajte da u danu za glasanje glasamo za taj amandman svi zajedno. No, brine me da li će svi ti amandmani biti povučeni pre dana za glasanje. Onda malo imamo problem da gorljivo ovde zastupamo dobre amandmane. Ne bih imala ništa protiv da vi niste prihvatili, a onda, pre dana za glasanje za te amandmane, ne da nismo prisutni u sali, ne da glasamo za ili protiv, nego ih povučemo iz procedure zato da niko o njima ne bi glasao.

Vaše je pravo, apsolutno. Ja ću braniti to vaše pravo, kao strategiju obrazlaganja zakona i podnošenja amandmana. Kao što je moje pravo da podržim vaše amandmane. Omogućite mi da za njih i glasam. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Dubravka Filipovski.

Reč ima narodna poslanica Dubravka Filipovski.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Član 1. u Predlogu zakona o strancima je sledeći: „Ovim zakonom se uređuju uslovi za ulazak, kretanje, boravak i vraćanje stranaca, kao i nadležnost i poslovi organa državne uprave Republike Srbije u vezi sa ulaskom, kretanjem, boravkom stranaca na teritoriji Republike Srbije i njihovim vraćanjem iz Republike Srbije.“

Smatram da u članu 1. ovog amandmana treba dodati i član 2. koji glasi: „Zakon o strancima treba da omogućim budućim investitorima u Republici Srbiji brže dobijanje potrebnih ličnih dokumenata, u cilju ekonomskog razvoja i borbe protiv kriminala i korupcije“.

Zašto sam smatrala da članu 1. ovog zakona treba dodati i član 2. koji sam predložila? Zato što strane investicije igraju veliku ulogu u ekonomskom razvoju Republike Srbije. Samo Sjedinjene Američke Države na osnovu svojih investicija u Republici Srbiji zapošljavaju 17.000 radnika, Austrija ima 450 kompanija i zapošljava 13.000 zaposlenih, Nemačka ima trgovinsku razmenu od 4,4 milijarde evra i nemačke kompanije zapošljavaju 37.000 radnika u Srbiji.

Vlada je odbila ovaj moj predlog amandmana sa obrazloženjem da moj amandman nije predmet uređenja ovog zakona, a ja verujem da će većina kolega moj amandman u danu za glasanje podržati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta, po Poslovniku, tako sam razumeo.

VJERICA RADETA: Dobro ste razumeli, kolega Arsiću. Trebalo bi da pratite šta narodni poslanici govore dok obrazlažu svoje amandmane.

Malopre smo čuli, nekoliko puta, koleginicu Filipovski da je predložila da se članu 1. doda član 2. To nije pravno moguće. Trebalo bi da joj skrenete pažnju da vodi računa kako obrazlaže amandman ukoliko želi da taj amandman predstavi i narodnim poslanicima i javnosti kao nešto što je prihvatljivo.

Ovo samo govori koliko se, zapravo, to radi reda radi, samo da bi se potrošilo neko vreme. Onda može da se kaže da se članu 1. dodaje član 2. Dakle, poslanik ne zna ni da članovi imaju stavove, a ne da se članu dodaje novi član.

Ako narodni poslanik to ne zna, vi ste, kao neko ko trenutno predsedava, bili u obavezi da skrenete pažnju narodnom poslaniku da ne zna da obrazloži amandman koji joj je neko napisao a ona potpisala, očigledno. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Radeta.

Smatram da je to bio najobičniji lapsus koleginice Filipovski.

Vi isto, kao dugogodišnji narodni poslanik, znate da prilikom reklamiranja Poslovnika treba da navedete član koji se reklamira, a niste.

(Vjerica Radeta: Rekla sam, član 27.)

Nisam čuo, izvinjavam se. Proverićemo u stenografskim beleškama.

Da li želite da se Skupština izjasni u danu za glasanje o povredi Poslovnika?

(Vjerica Radeta: Da.)

Naravno, u redu. Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, svakako treba iskoristiti svaki dodatni prostor, kad god se on pronade, za podršku onim programima i aktivnostima koji su neposredno u funkciji razvoja Srbije i podstiču nivo investicija u našoj zemlji.

Naravno da dobri programi te vrste već postoje i naravno da se aktivnosti u tom smeru već sprovode sa izuzetnim uspehom. U prilog ovoj tvrdnji govori i činjenica da je samo prošle godine Srbija uspela da privuče oko 2,6 milijardi evra direktnih investicija, što je više nego što uspevaju da postignu, na istom planu, sve ostale države u našem regionu zajedno. Ovaj rezultat dovoljno govori sam za sebe.

Naravno, dodatni prostor uvek dobro dođe, ne samo zbog toga što mi treba da odbranimo dobre rezultate postignute na ovom planu, koji se ogledaju i kroz značajan broj (više desetina je u pitanju) potpuno novih fabrika, potpuno novih proizvodnih pogona, ukupno 170.000 potpuno novih radnih mesta samo u poslednje tri ili četiri godine, već treba da pronađemo dobre načine da aktivnosti u tom smeru pospešimo i ove rezultate nadmašimo. Tih 170.000 potpuno novih radnih mesta predstavljalo je adekvatan odgovor na potrebe Srbije, opustošene i devastirane u periodu između 2008. i 2012. godine ponajviše, kada je, podsećam, blizu pola miliona ljudi ostalo bez posla.

Dakle, potrebe za radnim mestima bile su ogromne, a i dalje su velike. Zato je naša obaveza da tražimo dobre dodatne prostore, da dajemo svoj doprinos, između ostalog, i radom u Narodnoj skupštini. Takvim aktivnostima

stvaramo preduslove da država bude moderna i uspešna zemlja, a ne DOS palanka, kakvu su neki jedino umeli da prave. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, kolega Orliću.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Koristim vreme ovlašćene predstavnice Poslaničke grupe Demokratske stranke za podršku amandmanu koji je obrazložen kao odbijen od Vlade, sa nadom da će u danu za glasanje biti na dnevnom redu za glasanje. Jer, procedura kojom razmenjujemo argumente o jednom dobrom amandmanu, da investitori imaju što lakši pristup svemu, zašto da ne, jeste da je Vlada učinila već jako puno za investitore pa može da učini i ovo. A Vlada kaže – neću.

Onda bih ja volela da mi o tome glasamo, o amandmanu i sličnim amandmanima koje su kolege podnele, da damo jasnu poruku da mi hoćemo da investitori imaju povlašćen položaj kada je u pitanju zakon o strancima. Tako da vas molim da mi pružite priliku da u danu za glasanje glasam i za ovaj amandman. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Čomić.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, predstavnici izvršne vlasti, pomaže bog svima. Znam da sam vam nedostajao pošto me više meseci nije bilo na zasedanjima Narodne skupštine Republike Srbije, ali, evo, vraćen sam posle višemesečnog isključenja sa zasedanja Narodne skupštine. Nadam se da se takvo ponašanje vlasti neće ponavljati u nekom nastupajućem periodu i da će opozicija imati pravo da kaže drugačije mišljenje, jer valjda je drugačije mišljenje i sloboda govora osnov demokratije svuda u svetu.

Naravno, moram da se osvrnem veoma kritički na predloženi amandman od strane kolege Vladimira Orlića. Poznato je da Srpski pokret Dveri, to je naša ekonomska politika, smatra da je subvencionisanje stranih firmi poguban ekonomski model, koji nas je skupo koštao u prethodnom periodu. Ova zakonska rešenja, bez obzira na to što su ovi vaši amandmani zapravo amandmani za ubijanje vremena za raspravu i oduzimanje vremena opoziciji, zapravo svedoče da vi želite da nastavite tu pogrešnu politiku.

Naime, kako izgleda odnos prema stranim investitorima u Srbiji, a kako izgleda odnos prema domaćim privrednicima? To je ono što zbog čega smo mi apsolutno protiv jednog ovakvog vašeg amandmana. Kada strani investitor dođe u Srbiju, klanjaju mu se svi, od predsednika države do predsednika opštine; otvorena su mu sva vrata, zaštićen je kao beli medved. Dobija besplatno gradsko

građevinsko zemljište, dobija besplatne priključke za struju, vodu i gas, dobija više desetina hiljada evra za svako novootvoreno radno mesto u Srbiji, dobija oslobođenje od poreza često. Dešava se na kraju, i to smo dokumentovali, da određen broj stranih investitora čak ne prikazuje svoje poslovanje pošteno, tj. prikazuje ga sa gubitkom, kako ne bi platio porez na ostvarenu dobit u Srbiji. Sad zamislite: mi im dajemo naše pare, dajemo im sve pogodnosti, oni ne ulažu praktično ništa i na kraju čak prikazuju svoje poslovanje sa gubitkom, iznose profit u inostranstvo lažnim fakturama i ne plaćaju porez na ostvarenu dobit u Srbiji.

Kakav je za to vreme, drage kolege i poštovani građani, kojima se posebno obraćam, a posebno poštovani domaći privrednici, vama se posebno obraćam, odnos vlasti prema domaćem privredniku i poljoprivredniku? Može li domaći privrednik da dobije besplatno gradsko građevinsko zemljište? Može li domaći privrednik da dobije besplatan priključak za struju, vodu i gas? Može li da dobije iste ovakve uslove za poslovanje kao što ima strani investitor u Srbiji, koji je ovde zaštićen kao beli medved?

Politika Srpskog pokreta Dveri je upravo suprotna ovom vašem amandmanu i vašoj ekonomskoj politici. Kada se Dveri budu pitale i odlučivale, kada bude važila jedna nova ekonomska politika, domaći privrednik će biti onako zaštićen kako je u vaše vreme zaštićen strani investitor. Svaki predsednik države, pa do predsednika opštine, moraće da se pokloni domaćem privredniku i domaćem poljoprivredniku, jer oni pune budžet ove države, oni ostvaruju, zapravo, ključni uspeh za funkcionisanje ove države.

To je razlog zbog koga insistiramo da je ovo loš amandman. Ovaj amandman nastavlja pogubnu ekonomsku politiku od Mladana Dinkića do Aleksandra Vučića, ekonomsku politiku koja favorizuje strance a ubija konkurentnost domaćeg privrednika i poljoprivrednika.

Mislim, poštovane kolege, a siguran sam da će se s ovim složiti i privrednici i poljoprivrednici koji glasaju za SNS, SPS i druge stranke vlasti, da nije rešenje davati naše pare iz budžeta stranim firmama. One su dobrodošle, nek ulože svoje pare, a naše pare iz budžeta treba da idu domaćem privredniku i poljoprivredniku. Duboko sam uveren da je to jedina ispravna ekonomska politika, koja kad-tad mora pobediti ovu katastrofalnu politiku podrške stranim firmama.

Zato moram biti protiv ovog amandmana kolege Vladimira Orlića, jer jasno govori da vi ne želite da odustanete od te pogrešne ekonomske politike. Zapravo, samo ste nastavili ono što je radio DOS, ono što je radio Mladan Dinkić, nikakve suštinske razlike u ekonomskom pogledu nema između vas i prethodnog režima. Vi i prethodni režim imate potpuno istu ekonomsku politiku. Politika Dveri, u tom smislu, potpuno je suprotna svemu onome što vi radite.

Dakle, naša ekonomska politika je veoma jednostavna – radili bismo sve suprotno od onoga što vi radite u ekonomiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Obradoviću.

Gospodine Orliću, imate osnova za repliku, ali najpre moram reč dati ministru.

Dakle, reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: O amandmanu, nisam od jutros imao priliku. Ohrabrujem sve narodne poslanike, nekada sam bio narodni poslanik, da se uključe u raspravu o veoma kvalitetnim amandmanima koje su sve kolege podnele.

Sve ono što je vezano za ovaj tekst zakona svakako dodiruje i neke druge teme koje su važne za naše društvo, pa samim tim, naravno, i položaj stranih investitora, dobijanje mogućnosti da lakše uđu u našu zemlju. Zato smo neke od ovih amandmana morali da odbijemo, zato što kroz set različitih zakona regulišemo njihov položaj u našoj zemlji.

Međutim, ono što je važno reći jeste da postoji neka suštinska razlika koju čini ova vlada. Pre svega, položaj stranih i domaćih investitora u našoj zemlji zakonski je potpuno izjednačen. Svaki domaći investitor ima pravo da dobije, u skladu sa zakonom koji je donela ova Narodna skupština... Ja se na tome zahvaljujem Narodnoj skupštini, zakon koji je donela ova Narodna skupština omogućuje svakom domaćem investitoru koji želi da uloži, da otvori radna mesta, da dobije subvencije. Naravno, zahvaljujući velikom broju stranih investitora, mi danas imamo, samo u poslednje tri godine, 170.000 novih radnih mesta. Bez tih novih radnih mesta ne bismo mogli značajno da smanjimo nezaposlenost i da, na kraju krajeva, ostvarimo zarade.

Ljudi zaboravljaju. Investicije – jeste da Vlada daje subvencije za novootvoreno radno mesto, ali vi za nekoliko godina kroz poreze i doprinose ne samo da vratite taj novac i ne samo da imate zadovoljne ljude koji su dobili radna mesta, imaju porodice koje rade, nego ste značajno unapredili i rast bruto društvenog proizvoda zemlje, pojačali industrijalizaciju i sve ostalo.

Samo u poslednjih godinu dana, pogledajte broj kompanija koje su otvorene, i domaćih i stranih, gde su učestvovali i predsednik Republike i predsednica Vlade i drugi ministri, u otvaranju tih kompanija. Naravno, uvek nam je značajno da imamo konkurenciju; ne da dolaze ljudi da zatvaraju strane kompanije, da teraju te ljude iz naše zemlje, jer ćemo time izgubiti kao država i oni će otići u druge zemlje u našem okruženju, biće konkurentniji od nas.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre, dva minuta su istekla.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

U vezi sa postavljenim pitanjima i iznetim kritikama, a, u stvari, upravo na tragu ovoga što je ministar upravo kazao, dakle, pod jednakim uslovima, dame i gospodo, domaći i strani investitori imaju mogućnost da računaju na podršku države ovde. Uvek volim da damo primere. Ponekad se ispostavi – nažalost, kod nekih ljudi po pravilu se ispostavi – da džabe krečimo, ali nema veze, ovo je zgodno zbog onih ljudi koji slušaju. Dakle, samo u poslednje vreme domaći investitori: poput proizvođača „Sanateks“ iz Sjenice, poput proizvođača „Neli“ iz Loznice, poput proizvođača *Emilio Stecher* iz Prijepolja, različitih proizvođačkih firmi, tako iz Svrljiga, Krupnja, Rume, Sremske Mitrovice, pogon beogradske firme u Krupnju, a ranije i „Bekament“, „Zlatiborac“, „Čips vej“ itd. Lista je zaista duga. Naravno, da bi neko mogao da se bavi ovom problematikom, mora da se za nju interesuje bar elementarno; dakle, da ne priča samo da bi nešto pričao, nego da se potruži da neke podatke pronade, da nešto pročita.

Ne mogu da verujem da neko poznaje problematiku kojom hoće da se bavi sve dok ne bude bio u stanju da odgovori, a mi smo postavljali to pitanje ovde više puta, koliko iznosi prosečna subvencija i za koji period se ta prosečna subvencija, odnosno ulaganje, vraća. Nismo čuli odgovor, što meni govori da je reč o priči na teme koje neko prosto ne poznaje, niti želi da ih upozna.

No, na teme iste ekonomske politike, kao što je nekad bila politika DOS-a, tu je tek zaista teško razmeniti mišljenja, dame i gospodo, sa nekim ko je sam, kao politička prilika, ekonomska politika DOS-a. Onaj kog je finansirao Dragan Đilas ne može da bude ništa drugo, pa te stvari i ne može da razume jer ne može sebe da pogleda sa strane. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Orliću.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milićeviću, možda je nekom bila zanimljiva ova prethodna rasprava. Jeste zanimljivo slušati kada jedan doktor nauka predlaže amandman a drugi mu odgovara, ali postoji problem – Poslovnik o radu Narodne skupštine u članu 106. kaže da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres i o amandmanu o kome se trenutno raspravlja. Sve ovo što smo prethodno čuli, i zaposlenja, i „Čips“, i investitori i sve drugo o čemu je bilo govora, nema apsolutno nikakve veze ni sa zakonom niti sa amandmanom. Jednostavno nema.

Sada, da se dotaknemo malo stručnosti. Kažu gospoda iz Srpske napredne stranke kako su jako dobro pročitali zakon. Mene je to iznenadilo, jer je prva moja pretpostavka, kada sam čitao amandmane Srpske napredne stranke,

bila da je došlo do nekog tehničkog problema i da su predali amandmane koje su mislili za drugi zakon.

(Predsedavajući: Samo se obratite meni, u čemu je učinjena povreda.)

Apsolutno, ja vam obrazlažem, gospodine Milićeviću, u čemu je povreda Poslovnika. A da je povređen Poslovnik, najbolje govori obrazloženje Vlade. Pročitaću obrazloženje Vlade zašto se odbija amandman gospodina doktora nauka Orlića. Kaže ovako: „Vlada ne prihvata ovaj amandman iz razloga što se amandmanom predlaže materija koja nije predmet uređenja ovog zakona“. Nikakve veze sa zakonom nema amandman koji ste predložili. Nema logičke veze. Nema nikakve veze. Dakle, pokažite tu svoju stručnost na delu.

Stotine su takvih amandmana. Treba se zabrinuti ako čitava poslanička grupa predloži amandmane, a nijedan nema veze sa materijom koju zakon reguliše.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Šaroviću.

Gospodine Šaroviću, vi ste dugogodišnji poslanik i jako dobro znate da mi raspravljamo o alternativama kako da dođemo do kvalitetnijih zakonskih predloga. U toj raspravi i pozicija i opozicija imaju potpuno pravo da podnose amandmane.

Shvatio sam da su tokom malopredašnje diskusije kolege iznosile argumentaciju zašto bi njihov amandman bio doprinos ovom zakonskom predlogu. Iz tog razloga smatram da nisam prekršio Poslovnik jer sam dozvolio kolegama da govore o svojim amandmanima.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 103. stav 8. Biću vrlo kratak, par sekundi.

Pošto već pričamo o stručnosti, ja sam želeo da pomognem, možda bude korisno ovom prilikom.

Dakle, predlog vama, gospodine predsedavajući – da narodnog poslanika upoznate sa replikom kao pojmom, da mu objasnite šta bi moglo da znači i, ako ne razume repliku kao pojam, da ta stručnost o kojoj pričamo može da se dostigne odgovarajućim čitanjem, na primer, Poslovnika. Dok on to bude čitao, moj predlog vama je da skratite vreme za raspravu poslaničke grupe za dva minuta. Verovatno će i ta dva minuta dodatno doći dobro kao dopunski prostor za čitanje i dostizanje vaskolike stručnosti. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Orliću, zahvaljujem.

Gospodin Šarović takođe kao poslanik ima legitimno pravo da meni kao predsedavajućem ukaže na povredu Poslovnika ukoliko smatra da je povreda učinjena. Nisam želeo da ga prekidam, naravno, kao što to ne činim kada je reč o bilo kom poslaniku, i pozicije i opozicije.

Ja sam rekao svoj stav, zašto smatram da nisam povredio Poslovnik, a o tome da li sam povredio Poslovnik ili ne odlučiće Narodna skupština u danu za glasanje.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni? (Ne.) Zahvaljujem.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, povreda Poslovnika.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milićeviću, član 104. kaže – ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici uvredljivo izjasni o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe i tako dalje, ima pravo na repliku. Vi ste bili dužni, pre svega, da prekinete gospodina Orlića. Znači, uvredljivo je da se za bilo koga od 250 narodnih poslanika kaže da predsedavajući ili bilo ko drugi treba da mu objašnjava pojam replike.

Znači, to može da izgovori samo onaj ko apsolutno ne razume ništa o parlamentarnoj demokratiji. Parlamentarna demokratija podrazumeva da građani na slobodnim izborima odrede svoje predstavnike. I svih tih 250 predstavnika, odnosno narodnih poslanika imaju ista prava i za njih se podrazumeva da su stručni da diskutuju o bilo kojoj temi. Podrazumeva se i to da poznaju Poslovnik. Može se ukazati na neke konkretne stvari, kao što sam ja ukazao na obrazloženje Vlade Republike Srbije, koja tvrdi da gospodin Orlić ne zna čime se bavi zakon.

To tvrdi Vlada Republike Srbije. Vlada Republike Srbije tvrdi da se amandmanom predlaže materija koja nije predmet uređenja zakona. Dakle, ako gospodin Orlić ima problem s tim, neka se obrati ministru, a ne meni. Ali nije dozvoljeno da se bilo ko, na način na koji je to učinio gospodin Orlić, optužuje za neznanje ili za nepoznavanje Poslovnika. Poslanik sam mnogo duže nego gospodin Orlić, iako ni to nije neki argument; može on biti još deset mandata, ali ako ovako nastavi, teško da će bilo šta naučiti.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Šaroviću.

Nisam imao nameru da prekinem ni vas ni gospodina Orlića. Mislim da sam u malopredlažnjem obrazloženju i odgovoru zašto nisam povredio Poslovnik upravo dao odgovor na pitanje koje ste lično meni postavili. Zaista, molim vas da se ubuduće obraćate konkretno meni kada ukazujete na povredu Poslovnika.

Kao i prethodni put, smatram da nisam povredio Poslovnik o radu.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni?

(Ne.)

Po amandmanu, narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, tražio sam repliku, ali, računajući da ću je teško dobiti, nije sporno da koristim i vreme ovlašćenog, tj. šefa poslaničke grupe.

Ne vidim razlog da se kolege iz vlasti ljute ako u Narodnoj skupštini Republike Srbije čuju drugačije mišljenje, to je jedna potpuno normalna stvar.

Videli ste kako je ministar reagovao potpuno normalno: čuo je jedan drugačiji pogled na ekonomiju i u svom odgovoru pokušao da obrazloži zašto misli da je politika subvencionisanja stranih firmi ispravna. Po mom mišljenju, njegov odgovor je bio dosta tanak, iz razloga što zaista nema dovoljno argumenata zašto bi se sponzorile strane firme a ne domaća privreda, ali to je poenta jedne skupštinske, parlamentarne rasprave.

Samo moram da skrenem pažnju javnosti na nekoliko važnih i suštinskih stvari koje govore u prilog ekonomskoj politici Dveri. Za vreme vlasti SNS-a, a i ranije je bilo slično, više milijardi evra dato je za strane firme koje dolaze u Srbiju. Koje su plate u tim stranim firmama? Najniže u čitavoj Srbiji. Kakvi su uslovi rada, da li može da uđe bilo koja inspekcija, ekološka ili inspekcija rada? Kakva je, recimo, situacija sa osnovnim sindikalnim pravima u tim stranim firmama? I, naravno, ono što je za mene ključno pitanje, zašto mislim da je potpuno suprotna ekonomska politika ispravna, to je što vi dovođenjem strane konkurencije ubijate konkurenciju domaćeg proizvođača, a poenta ekonomije jeste kako zameniti uvoz domaćom proizvodnjom, kako sponzorirati više domaću privredu i poljoprivredu. Jer, poenta je da profit ostaje u ovoj državi, a ne da se iznosi u inostranstvo. Tu je moj zaključak s ovom temom.

Vi smatrate da su domaći i strani investitori izjednačeni. Ja tvrdim da nisu izjednačeni, već da su strani investitori favorizovani u Srbiji. Čak i da su izjednačeni, ne slažem se s tim; mislim da domaći privrednik i poljoprivrednik treba da budu favorizovani u ovoj državi, onako kako su domaći privrednik i poljoprivrednik favorizovani u Francuskoj, Nemačkoj, Holandiji i bilo kojoj drugoj državi. Zar mislite da oni tamo ne štite svog privrednika i poljoprivrednika pre nego stranog investitora? Naravno da to rade.

Dakle, kada se suočite s argumentima, nemojte se ljutiti, prosto je drugačije mišljenje osnovno demokratsko i parlamentarno pravo. Građani pažljivo slušaju ovu raspravu. Ministar je pokušao da ponudi argumente, ali su bili tanki.

Poenta priče je – svaka ozbiljna država na svetu podržava, na prvom mestu, svoju privredu i poljoprivredu, a ne strane investitore. Nijednu državu na svetu nisu razvili strani investitori. Oni ovde dođu da uzmu jeftinu radnu snagu, da uzmu naše pare i iznesu profit u inostranstvo. Drage kolege narodni poslanici i poštovani građani, ne dolaze strani investitori u Srbiju da nas razvijaju. Nije valjda da imate tu iluziju? Oni dolaze ovde samo da nas očerupaju, da uzmu što više para mogu i da iznesu što veći profit u inostranstvo.

Opet kažem, nemam ništa protiv stranih investitora ako donose svoje pare, ali sam protiv toga da mi naše pare damo stranoj firmi umesto domaćem privredniku i poljoprivredniku.

Sada vi morate građanima... Evo, i kolega, gospodin ministar, može da objasni građanima zašto naše pare daju stranoj formi umesto domaćoj firmi. To je celo pitanje. To je cela razlika između našeg i vašeg ekonomskog modela. Mi smatramo, sve naše pare, poreske podsticaje, subvencije, olakšice, sve što može – domaćoj privredi, domaćoj poljoprivredi, da obnovimo poljoprivredno-industrijske kombinatne, da obnovimo industriju domaće poljoprivredne mehanizacije, da obnovimo zadrugarstvo, da uložimo u svaku porodičnu firmu, da smanjimo porez na zarade. To od vas očekuju privrednici u Srbiji.

Vi za šest godina niste uradili tu najvažniju stvar, da smanjite poresko opterećenje domaćem privredniku, da mu date vazduha da može da diše i radi, pa će on da otvori novo radno mesto, pa će da uloži u novu tehnologiju, pa će da proširi svoje kapacitete. Vi ste sve to zanemarili i sve karte bacili na stranog investitora. To je greška. To je ekonomska greška koja nas skupo košta. Ja vam na to ukazujem, nema razloga da se ljutite, ovo je samo drugačije mišljenje.

Ako ste toliko uvereni da je to dobro, vi ćete nastaviti tim putem, ali ja vam kažem – to nije dobro. Treba sve naše pare da date domaćem privredniku i poljoprivredniku, oni od vas to očekuju. Oni pune taj budžet i očekuju da im sopstvena država pomogne, a ne da ih sopstvena država zgazi taksama, porezima, PDV-om, svim vrstama opterećenja, pritisaka, inspekcija, napada, upada i svega onoga što država radi domaćem privredniku i poljoprivredniku. A stranac? Stranac, zaštićen kao beli medved, dođe ovde, pokupi naše pare; kad završe subvenciju, ode na drugo mesto, a ostadoše prazne hale.

Dakle, poenta priče: ulagati u domaće, a ne u strano, što nam iznosi profit i odlazi odavde.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Kostiću, želite povredu Poslovnika?

IVAN KOSTIĆ: Predsedavajući, povređen je član 109. Poslovnika. Smatram da treba da izreknete opomene narodnim poslanicima koji su za vreme izlaganja gospodina Boška Obradovića dobacivali i govorili mu najpogrdnije izraze, da laže, da laže, da laže, non-stop.

Posle vaše pobede na izborima, smatramo da imamo pravo da i dalje nastavimo svoju borbu i da nas ne prekidate dok pričamo. Zašto sada to ne smemo vama da kažemo? Jednostavno, ovakav način diskusije nije primeren Parlamentu. Treba da se držite one narodne poslovice: „U dobru se ne uzvisi, u zlu se ne ponizi“.

Vi ste osvojili veoma puno na procentima. Uskoro vas čekaju zadaci po pitanju Kosova pa će narod napokon videti da li je ova vaša politika održiva. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Kostiću, nisam primetio da je bilo ko dobacivao jer sam pre svega bio skoncentrisan i fokusiran na izlaganje gospodina

Obradovića, u kojem je više puta spomenuo gospodina ministra, te gospodin ministar svakako ima osnova za repliku i dodatna dva minuta.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Nažalost, ovde se radi o dubokom nerazumevanju kako savremeno poslovanje funkcioniše. To ću dati kroz vrlo konkretne primere: na primer, „Železara“, ona ima 5.000 radnika; niko nije smetao godinama bilo kom domaćem privredniku da dođe i investira, da uzme „Železaru“, pokrene proizvodnju i da mu damo sve moguće subvencije. Naprosto, to niko nije želeo, nije se javio nijedan, iako je godinama za evro prodavana, za jedan evro. Nije mu čak trebao ni naročit novac za to, da preuzme obavezu i da brine o 5.000 radnika, ali, nažalost, toga nije bilo. Onda se pojavio strani investitor. Da nije kupio „Železaru“, danas bi se realizovali oni scenariji koje su nam mnogi „stručnjaci“ nudili – da se tamo gaje pečurke. Danas imamo „Železaru“ u kojoj je povećana plata; jedna od prvih mera investitora je bila da poveća platu radnika.

Drugi primer je „Meita“ u Obrenovcu, gde je prosečna plata 55.000 dinara, gde se radi novi pogon „Meite“. Da nema te „Meite“, ne znam ko bi zaposlio ljude iz Obrenovca, pošto valjda neko treba da ode kod tih ljudi i objasni im da je to sve fatamorgana i da je mnogo bolje da ukinemo proizvodnju turbopunjača za *BMW* i „mercedes“, jer valjda bi neka naša fabrika to mnogo bilje proizvodila, kao što je i do sada proizvodila, pa bi turbopunjači za *BMW* i „mercedes“ mogli da se prave u Bugarskoj i Makedoniji, a kod nas ne bi bilo ništa, apsolutno ništa.

Mnogo važna stvar, postoji nešto što se zove tržište; robu koju proizvedete u vašoj zemlji morate negde i da prodate. Ako imate veliko unutrašnje tržište, kao što su Nemačka, Poljska, Francuska, možete drugačije da poslužete. Kada ste mala zemlja, zavisite od toga gde plasirate robu u inostranstvu i pod kakvim konkurentskim uslovima.

Kod nas postoji Zakon o ulaganjima, tako se zove. Taj zakon u potpunosti izjednačava domaćeg i stranog proizvođača. Ali, to su ozbiljni argumenti, ne priče koje služe za zabavu narodu. Domaći investitori imaju jednaka prava na subvencije, olakšice, omogućava im se da komunalije plate u ratama, omogućavaju im se poreske olakšice, omogućava im se novac. Dakle, na najozbiljniji način je izjednačeno i omogućeno da svi oni koji hoće da investiraju u ovoj zemlji imaju jednake šanse. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Martinoviću, po Poslovniku?

Povreda Poslovnika, najpre Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Gospodine predsedavajući, možda će biti neuobičajena moja intervencija po Poslovniku, ali mi je drago da ste vi danas

fleksibilni i da dozvoljavate ministru da govori duže od dva minuta. Imate našu podršku što se toga tiče, ali uz uslov da primenjujete član 116. i da i svaki narodni poslanik, kada govori o povredi Poslovnika ili kada ima repliku, može da govori dok ne zaokruži celinu i ne kaže ono što je želeo da kaže.

Molim vas da se ubuduće ponašate u skladu s članom 116, da ne bude na štetu narodnih poslanika a u korist ministra, nego da bude onako kako je ovaj član predvideo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta. Ne znam da li ste primetili, u malopredšnjem izlaganju sam i kolegi Šaroviću dozvolio da prekorači dva minuta.

(Vjerica Radeta: Pa, ja sam te pohvalila.)

Ne mislim da sam time povredio Poslovnik. Samo sam dozvolio i ministru i poslanicima da završe misao.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)Zahvaljujem.

Kolega Šaroviću, želite povredu Poslovnika?

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milićeviću, cenim to što ste jedan od ljudi koji možda i ponajbolje razumeju parlamentarnu demokratiju i zaista mislim da vi možda najkorektnije predsedavate sednicama, ali ne može se isti aršin primenjivati za poslanike i za ministre. Poslanici su predstavnici građana, oni su ovde u svojoj kući i svom domu, a ministri su u gostima, da se tako izrazim. Zato ne može ministar biti taj koji će ohrabrivati narodne poslanike da se uključe u diskusiju, već samo mogu narodni poslanici da ohrabruju ministra. To je suština.

Druga stvar, član 158. stav 7. kaže: „Predlagač zakona, odnosno ovlašćeni predstavnik predlagača zakona ima pravo da o svakom amandmanu govori do dva minuta“. Gospodin Stefanović je govorio dva puta po dva i po minuta.

Zamolio bih vas, gospodine Milićeviću, da tog gospodina pored sebe malo utišate, pre svega zato što smeta meni; druga stvar, verujem da vi dovoljno dobro poznajete Poslovnik i da nema potrebe da vam on govori šta ćete odgovoriti, pogotovo ne na ovaj način.

Ovo je posebna odredba koja ograničava pravo ministra. Ministri su više nego dovoljno privilegovani time što u načelnoj raspravi kao predlagači mogu govoriti neograničeno. Mi kao poslanici imamo veoma ograničeno vreme. Ministri mogu govoriti koliko im je volja, i pet, i deset, i dvadeset, i sto puta duže od nas. Malo jednakosti je predviđeno kada su amandmani u pitanju: dva minuta poslanik, do dva minuta ministar. To je više nego dovoljno, ponavljam, pogotovo

što i sama Vlada kaže da predloženi amandman nema veze s materijom koju reguliše zakon. Nemojte baš toliko da ih privilegujete.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Šaroviću.

Više puta smo tokom prethodnog zasedanja...

(Nemanja Šarović: Da li si ti...?)

Ne, nemojte, to nije moj manir, gospodine Šaroviću, to veoma dobro znate.

Dakle, više puta smo tokom prethodnih zasedanja govorili na ovu temu. Mislim da se shodna primena Poslovnika, vi to jako dobro znate, odnosi na sve učesnike u raspravi.

Što se tiče vremena koje je prevazišlo ta dva minuta koliko je dozvoljeno, treba da imate na umu da se sve to na jedan način skida od onog kumulativnog vremena od 180 minuta koliko ima ministar. Dakle, smatram da nisam učinio povredu Poslovnika.

Na vama je da odgovorite da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. (Ne.)

Zahvaljujem, gospodine Šaroviću.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Marko Parezanović.

Izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Nadam sam se da će moj čačanski kolega ove prethodne mesece iskoristiti da nešto pročita, da se edukuje malo, ali vidimo da to nije slučaj.

Čuli smo dosta neistina o tome da država ne pomaže domaće investitore. Osloniću se na tu tezu i, na osnovu onoga što je kolega Orlić već rekao, ja to mogu i da potvrdim jer su upravo neki od tih domaćih investitora iz Čačka. Dakle, „Čips vej“ iz Čačka dobio je značajnu subvenciju od Vlade Republike Srbije. I ne samo oni, lokalna samouprava podstiče domaće investitore, domaće privrednike, kroz veliki broj subvencija. Krajem prošle godine Vlada Republike Srbije je Gradu Čačku iz budžetskih rezervi opredelila šezdeset miliona dinara. Najveći deo tog novca otišao je za postojeću industrijsku zonu, u kojoj se nalaze isključivo domaći investitori. Dakle, to su sve primeri kako država Srbija pomaže domaće privrednike.

Onda vam dođe neki poslanik iz Čačka, koji sve to nije primetio, sve to nije video, i kaže kako država Srbija ne pomaže domaće privrednike. To je upravo razlog zašto taj poslanik sigurno ne može da zakuca na vrata nijednog ozbiljnog domaćeg privrednika, jer svi znaju da je diletant. A zašto je diletant? Evo zašto: moj čačanski kolega je na prethodnim izborima bio u koaliciji sa strankom Dosta je bilo Saše Radulovića...

(Predsedavajući: Nema razloga direktno; govorite o amandmanu, molim vas.)

Koliko se sećam, to je čovek koji je, dok je bio ministar, više puta javno izjavio da neće ukidati subvencije stranim investitorima i da će, dok je on ministar, strani investitori dobijati subvencije. Sada se pitam da li oni uopšte znaju šta je njihova politika. Mislim da oni imaju veliku krizu identiteta i da nisu najsigurniji šta je tu njihova politika; jedan dan se zalažu za strane investitore, da dobijaju subvencije, a posle kažu da su protiv toga.

Mislim da građani na izborima to prepoznaju i da je to jedan od razloga za ovako loš rezultat te koalicije.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate osnova za repliku.

Koliko vidim, kolega Vesović je ukazao na povredu Poslovnika.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Mislim da ste prekršili član 109. Poslovnika, koji kaže da se opomena izriče narodnom poslaniku ukoliko upotrebljava psovke i uvredljive izraze. Da li je uvredljiv izraz reći za kolegu u Skupštini da je diletant? Ako vi smatrate da nije uvredljiv izraz, onda ću ja reći da je diletant pričao o nečemu što ne zna da kaže. Mislim da to nije primerno i primereno ovoj skupštini.

Krajnje je vreme da prestanemo sa favorizovanjem pozicije, koja je brojnija, koja je meni jasna, ništa tu sporno nije, samo treba da shvate da mi imamo pravo na svoje mišljenje. Ako naše mišljenje nije identično njihovom, to ne mora da znači da smo licemeri. Setiće se drugi potpredsednik, koji mi nije dao repliku kada sam lično prozvan licemerom. I, nismo diletanti. Ljudi, mi ne mislimo isto kao vlast, šta je tu sporno?

Nemojte, zaštitite nas. Ja vas molim da ne kršite Poslovnik. Nema razloga da se vređa, jer uvrede nikada ne počnu sa ove strane. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Vesoviću, naravno da imate pravo na svoje mišljenje. Omogućeno vam je da saopštite svoje mišljenje kroz ukazivanje na povredu Poslovnika, za koju smatrate da sam je lično činio.

Nisam primetio da se kolega Parezanović uvredljivo izražavao. Primetio sam da je u jednom trenutku želeo možda direktno da se obrati. Samo sam ga zamolio da to ne čini.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Kolega Đukanoviću, vi ste se javili po amandmanu?

(Vladimir Đukanović: Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Znate, ja razumem da neko ima drugačije mišljenje, svako pokušava da dođe do birača na neki način, zaista nemam ništa protiv, ali treba nekad razmisliti o promeni koncepcije i ne pričati nešto što zaista nema utemeljenje.

Ovaj amandman ću zdušno da podržim jer sam pristalica potpune liberalizacije, da li stranim ili domaćim ljudima, ali da se omogući da mogu što slobodnije da posluju. Ko ima kvalitetniji proizvod, taj će na tržištu i da se proslavi; to je, valjda, neka logika.

Ovde smo slušali nešto što mi liči na šezdesete godine prošlog veka, otprilike, kada smo uvodili i kao ideal stavljali samoupravni socijalizam, gde se traži od naših firmi – mi ćemo to da subvencionišemo, a oni će planski nešto da proizvode; gde će da prodaju, to niko nema pojma. To je nešto što je katastrofalno u ekonomiji.

Hajde sada, po logici kako je moj kolega bio protiv ovog amandmana, to bi bilo na sledeći način: recimo, *BMW* želi da investira u Srbiju, želi da otvori fabriku, mi bismo rekli – nećemo *BMW*, mi ćemo ulagati u nekog našeg proizvođača, da bude jednak *BMW*-u otprilike, što je nemoguće jer nemate ni takvu tehnologiju niti takvu radnu snagu, obučenu, niti prosto imate ta sredstva kojim biste mogli da budete konkurentni *BMW*-u. Ali to je neka logika koja se ovde stalno suprotstavlja stranim investicijama.

Kažu – pa mi ćemo ulagati. Oni ovde, kažu, dolaze zato što smo jeftina radna snaga. Pa, jesmo, zato što trideset godina niko živ nije radio ništa, uništene fabrike. Kako mislite da imate obučenog radnika ako nije prošao nikakav proces znavljanja tehnologije, u smislu da nauči nešto? Kako mislite da imate skuplju radnu snagu? Moram da vam priznam, sadašnja cena još je i adekvatna kakva je zaista mogla da bude, kroz šta su Rumunija i Bugarska prošle, kroz šta prolaze i dan-danas; čak se Rumunija dosta osavremenila. Pa ne možete da imate obučenu radnu snagu ako trideset godina nijedna fabrika ljudski nije radila.

Jedini način da dođete do radne snage koja će biti daleko cenjenija i skuplja na tržištu, to je da, recimo, kao što smo uveli dualno obrazovanje, ljudi počnu da se obrazuju i da znaju kako se radi u proizvodnji. To je, valjda, neka logika. Jeste to trnovit proces, ali moraćemo to da prođemo zato što godinama ništa nismo radili.

Pa kažu – mi ćemo sada ne znam koliko u poljoprivredu da uložimo subvencija (iako država daje ogromna sredstva za poljoprivredu). A kako mislite da budete konkurentni ogromnim konzorcijumima u Francuskoj i Nemačkoj? To su ljudi koji decenijama, godinama rade nešto, imaju nove tehnologije, vi nemate ništa ovde. Mi smo jedini koji su uspeli fabrike traktora do temelja da unište! I onda kažu – uvozimo strane traktore. Uvozimo, kad su oni savremeniji, mi nemamo više domaćih kad je te fabrike neko upropastio.

Moramo da krenemo bukvalno ispočetka. Strana investicija, posebno kvalitetne strane kompanije, pomažu da se ovde obuči radna snaga, pomažu da nešto nauče. Taj radnik koji prođe tu fabriku, odnosno ko je tamo radio, i ako ode iz nje, moći će nešto sam da pokrene zato što je negde nešto naučio, nekim se novim tehnologijama naučio.

Potpuno je nenormalno terati stranu investiciju odavde, to je potpuno pogrešan koncept. Na kraju krajeva, videli smo na izborima da ipak ljudi znaju to da cene. Neće ljudi prosipanje demagogije, da teraš stranca iz sopstvene zemlje zarad, navodno, neke priče pitke, da nekom domaćem privredniku nešto daš. A kome kad, jednostavno, tako nešto nemamo? Ono domaćih privrednika što je uspelo da obezbedi plasman robe na strano tržište, pa, tu država i te kako ulaže, ali dosta će još vode proteći Dunavom dok mnogi naši privrednici ne stanu na noge tako da zaista možemo da imamo krajnje stabilnu privredu, konkurentnu evropskim tržištima. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, kad vam poenta ekonomije dođe iz čačanske biblioteke i kad neko priča o budžetu, investiciji, proizvodnji, a celu svoju užu familiju zaposlio u javnom sektoru, onda vam još priča o partokratiji, neko ko je u Parlament ušao na listi sa Demokratskom strankom Srbije, koja je 2007. godine parafirala čuveni SSP, Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju... Tim sporazumom je dozvoljena preterana i prerana liberalizacija, dakle uvoz. Čovek koji je ušao na listi s onima koji su širom otvorili vrata uvozu danas priča o zaštiti domaće proizvodnje!

Da bi se to nadoknadilo, dame i gospodo narodni poslanici, država mora ofanzivno da neguje proizvodnju radi izvoza. Kapital je strani, ali sva preduzeća u Srbiji su domaća i posluju po domaćim uslovima, domaćim prilikama, sa domaćim računima itd. Svaki od tih investitora sa stranim kapitalom, da tako nazovem, sa sobom je doneo i komad tržišta. Time je nadoknađena šteta koju je prouzrokovao koalicioni partner prethodnog govornika, koji je pokušao tako nadahnuto da govori o zaštiti domaće privrede a u Parlament je ušao s onima koji su ugrozili domaću privredu.

Dame i gospodo narodni poslanici, male zemlje mogu da se izvuku samo ofanzivnim izvozom, u takvim prilikama u kojima smo mi danas.

Po pitanju zaštite investitora, moram reći da je pomenuti gospodin pokušao da u gradski parlament uđe sa „Sašom Rasulovićem“, koji je na početku 2014. godine izjavio: „Ne ukidamo subvencije za investitore“ i pritom posebno naglasio – strane, i potrebu da oni postoje. Sada, ne znam da li je to podvojena

ličnost koja ovde nastupa: s jedne strane, ulaziš u parlament s onima koji ugrožavaju domaću proizvodnju, pokušavaš da uđeš u drugi parlament s onima koji su za strane investitore, posebno da se nagrade, a ovde pričaš sasvim drugu priču.

Domaći investitori su – ovo su podaci do pre godinu i po dana – 132 puta dobili subvencije, a oni sa stranim kapitalom, koji takođe ovde osnivaju domaće firme, dobili su 116 puta. Dakle, ipak je Vlada favorizovala investitore sa domaćim kapitalom, barem po ovom broju.

Dame i gospodo narodni poslanici, ova vlada i ova vlast žele da učini dobro, ali u Srbiji, kada želite da učinite dobro, nemojte očekivati od ovakvih da vam sklone neki kamen s puta; možete očekivati samo da vam navaljaju neku kamenčinu na put i pokušaju da vas spreče da izvučete zemlju iz nevolje u koju su ih upravo oni gurnuli. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Koristim vreme ovlašćene predstavnice Poslaničke grupe Demokratske stranke u želji da podržim amandman koji je kolega obrazložio, vrlo sličan po duhu, da stranci, investitori imaju povlašćen, olakšan pristup, a po zakonu o strancima, sa ponovo izraženom nadom da amandman, taj kao i drugi, neće biti povučen pre dana za glasanje pa ću imati priliku da glasam. Sa malom digresijom da, ako u Parlamentu vladajuća većina podnese više stotina amandmana Vladi koju podržava a Vlada odbije sve do jednog sa obrazloženjem da nije predmet zakona, a poslanici stručno, argumentima, sa očiglednim, dubokim uverenjem brane svoje amandmane, onda je abeceda parlamentarizma da podržite amandmane kolega ako su iole čemu.

Ako svi oni koji su podneli amandmane, koji se ovde brane na argumentovan način, povuku amandmane, onda su ili žrtve pritiska da povuku amandmane ili zajedno sa svima koristimo priliku da se rugamo prostoru i kulturi procedure u Skupštini.

Meni je svejedno šta je od ta dva. Meni je važno da znam da narodni poslanici podnose amandman koji umeju da brane. Ja želim da glasam za taj amandman ako se sa njim slažem i imam nadu da neće biti povučen pre dana za glasanje, te će biti omogućeno svima nama koji razumemo kako i zašto se podnose amandmani da za takve amandmane glasamo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Čomić.

Reč ima, po amandmanu, narodni poslanik Vladimir Marinković.

Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Prosto ne mogu da verujem da danas, u 21. veku, neko ko bi trebalo da nominalno zastupa jednu konzervativnu politiku, politiku koja podrazumeva ekonomske slobode, ekonomska prava na kojima počiva demokratija i ljudska civilizacija, govori o bilo kakvoj izolovanosti, izolaciji i preferenciji bilo koga kada je u pitanju ekonomska delatnost i ekonomski život u jednoj zemlji.

Radi istine i pravde, želim da kažem da su strani investitori u Srbiji u prošloj godini, dakle u 2017. godini, investirali više od dve milijarde evra i da je ta suma viša nego što je bilo investirano u sve zemlje u regionu. Tu smo šampioni. Šta to pokazuje? Pokazuje političku stabilnost naše zemlje, pokazuje da je Srbija ekonomski lider ovog regiona.

Ako neko danas u Parlamentu, ko zastupa neke građane, tvrdi da je loše što imamo 40.000 radnika koje zapošljavaju nemačke kompanije ovde, da je loše što američke kompanije zapošljavaju 17.000 ljudi, što su investirale u proteklih deset godina više od tri milijarde evra, da je loše što imamo *NCR* ovde, koji ima centralu u našoj zemlji, „Kontinental“...

Pre nekoliko dana „Kontinental“ je u Novom Sadu otvorio kompaniju sa preko 500 zaposlenih. Predsednik Vučić je bio na tom otvaranju. Svaki dan imamo otvaranje nekog stranog preduzeća, imamo novog stranog investitora koji – šta radi ovde, šta te investicije podrazumevaju? Ono što se u ekonomiji zove prelivajući efekat, nove tehnologije, nova znanja, novi menadžment. Šta je rezultat? Dakle, 26% nezaposlenost 2012. godine, 13% nezaposlenost ove godine.

E, to je patriotizam, dame i gospodo narodni poslanici, to je najveći vid patriotizma u 21. veku, otvorenost zemlje, ekonomsko liderstvo, a ne bilo kakva izolacija i preferiranje bilo koga, pogotovo u ekonomskom životu.

Zaboravio sam da pomenem „Lir“. Evo, tu je kolega Žarko Mićin. Radio je posvećeno na dovođenju te investicije, više od 1.500 zaposlenih u Novom Sadu.

To je ono čime će se Vlada Republike Srbije baviti u narednom periodu i na čemu ćemo, naravno, insistirati kao parlamentarna većina, a to je bolji život građana Republike Srbije, nove investicije, prosperitet i modernizacija naše zemlje. Hvala.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate osnova za repliku.

(Boško Obradović: Poslovnik.)

Nećemo se igrati, više puta sam vam to rekao.

Gospodine Šaroviću, izvolite po amandmanu.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, evo i po amandmanu da kažem nekoliko reči.

Mi smo imali priliku maločas da čujemo retoričko, rekao bih, pitanje – šta će biti ako BMW poželi da investira u Srbiju. Pretpostavljam da ćete to „ako poželi“, ostaviti za neke naredne izbore, jer ste „Mercedes“ za ove prethodne već ispucali, pa evo, vidimo koliko su proizveli vozila u prethodnih nekoliko godina.

Druga stvar, moram razočarati kolege koje su rekle da će svesrdno podržati ove amandmane. Mislim da je svima jasno da ovi amandmani idu u povlačenje, kao i oni na prethodnim sednicama. Njihova svrha je jedino da se iskoristi vreme, što jeste u skladu s Poslovníkom, jeste legalno, ali nije legitimno.

Treća stvar, dok mi ovde vodimo, rekao bih, besmislenú raspravu, evo, maločas je u Beogradu, u Ruzveltovoj ulici, došlo do još jednog okršaja vatrenim oružjem, do još jednog ubistva i dva teška ranjavanja. Mnogo bi bolje bilo – evo, obećavam da se nećemo naljutiti – da i ministar Stefanović i direktor Policije Rebić napuste ovu sednicu i doprinesu tamo gde, pretpostavljam, više mogu, jer, priznaćete da ovde, realno govoreći, nije bilo mnogo toga vezanog, zaista, za nadležnost ministra i zakon o kome govorimo.

U Beogradu se takva ubistva dešavaju sve češće, maltene svaki dan. Ako već brinemo o građanima, hajde prvo da brinemo o onome što je najbitnije, a to je njihova bezbednost.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pre svega, apsolutno ne stoji da se ta ubistva dešavaju često. Pogledajte, broj ubistava se svake godine smanjuje, značajno se smanjuje.

Ovde se dogodio jedan incident sa teškim posledicama, gde je jedno lice, koje je očigledno bilo radnik ili bivši zaposleni te firme, ušlo u firmu, izvršilo teško krivično delo, zatim otišlo kući i izvršilo samoubistvo. Dakle, što se tiče samog slučaja... Inače, nije nadležnost ministra da vodi postupak istrage, za to su nadležna tužilaštva sa operativnim jedinicama policije, oni to rade. Dakle, ovo jeste težak slučaj, ali, u smislu postupanja, tu rade operativne jedinice na terenu, koje će dovesti do rasvetljavanja ovog slučaja u potpunosti, mada su svi akteri... Kažem, akter koji je izvršio ovo ubistvo izvršio je samoubistvo te u tom smislu nema više mesta za postupanje prema njemu.

Što se tiče ovoga, važno je da ministar bude prisutan, što je ključna nadležnost ministra vezana za rad Parlamenta, da pokaže poštovanje prema narodnim poslanicima koji su odvojili svoje vreme. I ovaj dan sednice Skupštine je važan zato što je Narodna skupština u punom sazivu i treba da donese odluke o važnim zakonima koji se nalaze pred nama.

S druge strane, u isto vreme ljudi iz Policije rade svoj posao. Mi smo obavješteni o tome šta oni rade. Oni preduzimaju sve iz svoje nadležnosti. Dakle, građani Srbije, u smislu bezbednosti, ne trpe.

Ono što jeste dobro, za razliku od nekih prethodnih vremena kada se nije radilo na rasvetljavanju, kada se dešavalo da i visoki funkcioneri Policije, i novinari i političari bivaju ubijeni, a da se to nikada ne rasvetli, danas se, prvo, takve stvari ne dešavaju u našoj zemlji. S druge strane, imate situaciju da je stepen rasvetljavanja svih krivičnih dela... I danas smo rasvetlili izvršenje jednog teškog krivičnog dela koje se dogodilo pre nekoliko meseci; danas smo rasvetlili i podneli krivične prijave protiv učinilaca.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović, povreda Poslovnika.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Reklamiram povredu člana 107, koji govori o dostojanstvu Narodne skupštine.

Ne mislim da ono što se dogodilo može da se nazove incidentom. Ubistvo i samoubistvo može biti...

(Predsedavajući: Obraćajte se samo meni.)

Dozvolite, biću kratak.

To može biti samo tragedija, i to dvostruka tragedija, za dve porodice.

Druga stvar, da li se dešavaju ubistva koja nisu rasvetljena? Da, dešavaju se, čitav niz takvih ubistava.

(Narodni poslanici Srpske napredne stranke negoduju.)

Umirite vladajuću većinu.

(Predsedavajući: Samo se obratite meni. U čemu je učinjena povreda Poslovnika?)

Ja bih iskoristio priliku da gospodina Stefanovića pitam za jedno ubistvo koje se desilo u njegovom mandatu.

(Predsedavajući: Gospodine Šaroviću, ne možete povredu Poslovnika koristiti da postavite pitanje.)

O tome je pričao Nebojša Stefanović, ministar Policije.

(Predsedavajući: Ne, samo je dao odgovor na vaše pitanje.)

Ne može meni biti zabranjeno ono što je dozvoljeno ministru.

(Predsedavajući: Nije vam zabranjeno.)

Dozvolite.

Ko je, gospodine ministre, ubio Velibora Velju Dunjića? On je ubijen u vašem mandatu. Iako je najavljeno da će biti otkriveno i da se zna ko su ubice, oni još uvek nisu privedeni pravdi.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Šaroviću, molim vas samo, ubuduće, kada ukažete na povredu Poslovnika, obraćajte se meni i obrazložite u čemu je učinjena povreda Poslovnika, jer samo ja mogu da je učinim.

Gospodin ministar je odgovorio na pitanje koje ste vi postavili. Zato je imao osnova za ta dodatna dva minuta, samo da obrazloži i ništa više.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.) Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović, povreda Poslovnika.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani gospodine predsedavajući, ja se upravo vama obraćam, povredili ste, odnosno prekršili član 104: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe, navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku“.

Dakle, nekoliko puta sam tražio repliku. Jedini sam predstavnik opozicije ovde koji je polemisao sa predstavnicima vlasti. Više predstavnika vlasti je govorilo upravo o mom izlaganju, pogrešno ga tumačilo, vređalo me, i direktno i indirektno. Evo, da se dogovorimo onako kulturno, ne morate mi dati svaki put repliku kad me neko uvredi ili pogrešno protumači moje izlaganje, ali dajte mi, recimo, posle pet takvih napada jednu repliku ili posle deset takvih napada jednu repliku; evo, koliko vi odredite, gospodine predsedavajući, ja ću biti zadovoljan, recimo, posle 50 njihovih napada jednu repliku.

Ali molim vas samo da mi to javno kažete, da znam, da mogu da se priprelim kad ću doći na red za repliku i da javnost zna da li opozicioni poslanici, koje neprestano vređaju predstavnici vlasti, pogrešno tumače njihovo izlaganje, ikada mogu da dobiju pravo na repliku. Dakle, vrlo bi važno bilo da to znamo, jer je to jedna osnovna parlamentarna stvar.

Time grubo kršite Poslovnik o radu Narodne skupštine. Mogu da razumem da ste vi vlast, mogu da razumem da je ovde velika vladajuća većina, da ima mnogo više vremena nego što imamo mi iz opozicije, to je sve u redu, ali to malo vremena što imamo po Poslovniku da odgovorimo kada nas neko vređa ili kada neko pogrešno tumači naše izlaganje, nemojte nam uskraćivati. To je onako baš... Ne bih da dajem kvalifikacije šta je u pitanju. Mislim da i vi to osećate i molim vas da vi odredite meru. Evo, ne ja, ne Poslovnik koji kršite, nego vi da odredite meru, jer je vama Poslovnik dao mogućnost da vi tumačite Poslovnik i da vi lepo odredite meru posle koliko uvreda nama sledi replika.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Obradoviću, niste jedini poslanik opozicije koji je učestvovao tokom dosadašnje rasprave. To je prva stvar. Druga stvar, nisam primetio da se bilo ko uvredljivo vama obratio. Da sam primetio, svakako biste imali osnova za repliku.

Kada ćete dobiti repliku? Onog trenutka kada to bude u skladu s Poslovníkom Narodne skupštine Republike Srbije i članom koji ste naveli.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, zbog višestruke povrede od više predsedavajućih člana 103. st. 2. i 3 – narodni poslanik koji ukazuje na povredu Poslovnika to može da učini neposredno po učinjenoj povredi.

Slušao sam i kolegu Šarovića i nisam čuo nikakvu uvredu kolegi koji je govorio pre mene. Dakle, ukoliko je želeo da reklamira povredu Poslovnika, to je trebalo učiniti neposredno po učinjenoj povredi. Očigledno, iz govora koji je on održao, ja to nisam zaključio. Možda je imao neki telefonski poziv za TV duel pa je otišao tamo, pa se zaboravio vratiti, odnosno otišao je i nije se vratio, propustio je priliku da reklamaciju Poslovnika učini u pravom trenutku.

Ubuduće, s obzirom na to da se ovo ponavlja od više narodnih poslanika, morate voditi računa da se to čini neposredno po učinjenoj povredi, a ne kada se neko seti, kada se neko priseti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Rističeviću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem.

Predlog je da se omogući brže dobijanje potrebnih ličnih dokumenata strancu, investitoru, radi bržeg ekonomskog razvoja Republike Srbije i razvoja infrastrukture.

Infrastruktura predstavlja ključ razvoja za našu zemlju, povezivanja sa drugim zemljama i, naravno, povećava konkurentnost naše privrede. To znači da država Srbija i Vlada Republike Srbije moraju da nastave sa razvijanjem infrastrukture, jer sa dobrom infrastrukturom imaćemo bolju povezanost sa susedima, povećanje obima robe koja se nalazi u tranzitu. Dobra infrastruktura garantuje priliv novih investicija i otvaranje novih radnih mesta. Zato je važno i neophodno da se budućim investitorima omogući brže dobijanje potrebnih ličnih dokumenata, u cilju ekonomskog razvoja infrastrukture Republike Srbije.

Prethodna Vlada Republike Srbije i ova Vlada Republike Srbije suštinski su shvatile značaj infrastrukture i postavile je kao jedan od prioriteta. Srbija ima centralno, strateško mesto u regionu i geografski, a od dolaska Srpske napredne stranke na vlast postali smo i politički lider u regionu, što predstavlja našu glavnu konkurentsku prednost.

U Srbiji se gradi. Ovo nisu samo puste priče, kao nekada kada je vladala Demokratska stranka i kada smo se naslušali svakakvih laži i neostvarenih vizija i ideja. Ovo je danas Srbija u kojoj postoje jasni planovi, a vrednost projekata u

oblasti aktuelnih i planiranih investicija premašuje dvanaest milijardi evra. Zato je cilj ovog amandmana da se od strane Vlade Republike Srbije osnaži sveukupni ekonomski razvoj i razvoj infrastrukture Republike Srbije.

To što je nekima potrebno da unesu kamen u Skupštinu Republike Srbije da bi građani Srbije videli da ima glavu, to je posebna priča. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić, po amandmanu.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Koristim vreme ovlašćene predstavnice Poslaničke grupe Demokratske stranke u želji da kolegi zahvalim na argumentaciji kojom je branio amandman i očiglednu, nespornu, strasnu želju njega kao podnosioca i drugih da zaista olakša stranim investitorima.

Kredibilitet argumentacije će biti mnogo veći, i ja ću vam poverovati u sve to što pričate usput o Demokratskoj stranci, ako ne povučete taj amandman. To bih vas molila.

Znate, kolege narodni poslanici, ja pažljivo čitam šta piše u Ustavu i Zakonu o Narodnoj skupštini šta je nama posao. Nama je posao da jedni druge slušamo. Nama je posao da se u tom međusobnom slušanju i dijalogu potrudimo da zakoni koji izlaze iz ove skupštine izglasani prave nešto nabolje građanima Srbije.

Ako kolega podnosi amandman, koji ja podržavam, i u svojoj argumentaciji ima legitimnu potrebu da se osvrne na Demokratsku stranku, onda je legitimna moja namera da mu kažem – nemojte povući amandman pre dana za glasanje pa ću vam poverovati to što ste pričali o amandmanu, možda vam čak poverujem i to što tako usput pričate o Demokratskoj stranci. Ako povučete amandman, niste vi ništa rekli loše o Demokratskoj stranci; rekli ste sve o svom shvatanju posla u Narodnoj skupštini, što je isto vaše legitimno pravo, kao i moje da ostavim van svake sumnje da ćemo braniti amandmane dobrom argumentacijom i da onda nećemo pružiti narodnim poslanicima priliku da za te amandmane glasaju.

Ja samo na to upozoravam, u želji da stvarno ovaj zakon bude najbolji mogući. Pošto je Vlada očigledno odbila i vaš amandman, tim pre ću dati podršku svakom narodnom poslaniku koji na takav način ima nesporazum sa Vladom, podržavao je ili ne. Taj nesporazum je banalan, ali vrlo često može da bude dubok i nepremostiv. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja, po amandmanu.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem, predsedavajući. Takođe koristim vreme ovlašćenog predstavnika.

Svoje izlaganje u raspravi u načelu započela sam time što sam rekla da ova skupština neprestano zaseda na samoj ivici regularnosti, odnosno

neregularnosti. Tom prilikom sam rekla da se stalno čak i ove mogućnosti koje postoje u Poslovniku neprestano rastežu do krajnjih granica, što je čitav tok ove sednice i te kako potvrdio. Tada sam isto rekla da nije dobro da je ovoliko tačaka dnevnog reda objedinjeno u jednu tačku, da to prosto nije prirodno, jer ma koliko tu bilo dobrih rešenja, mislim da vi upravo sada svojim amandmanima pokazujete da ta rešenja nisu toliko dobra. Ako se podnese više stotina amandmana o tim istim rešenjima za koja tvrdite da su fenomenalna, onda ne znam koliko su ona zaista dobra.

Takođe me fascinira... Moram priznati, nisam dovoljno dobar poznavalac matematike i verovatnoće da bih mogla da pričam o tome, ali bi me iskreno veoma zanimalo kako je moguće da su sve te stotine i stotine amandmana od strane vladajuće većine podnete upravo na prve zakone i na prve članove koji su danas ovde na dnevnom redu. Zanima me kako to da baš na te zakone imate toliko primedaba a da nemate uopšte primedbe na neke zakone koji su deseti, jedanaesti, dvanaesti ili petnaesti na dnevnom redu. Kako rekoh, i tu ima veoma, veoma spornih rešenja i odluka.

Pre nekoliko dana, naime, kad sam govorila o nekim spornim rešenjima, meni je ministar odgovorio, recimo kada sam pomenula primedbe Zaštitnika, da to nije Sveto pismo. Međutim, mi u ovoj raspravi imamo i nekih tačaka kao što su, recimo, izbor po problematičnom Pravilniku sproveden i suprotan Zakonu o javnom tužilaštvu, na koji je primedbe imao i Ustavni sud, pa me zanima da li je i to možda Sveto pismo ili ni to, možda nije ni Ustav više Sveto pismo. I šta je to, uopšte, u ovoj državi što mora da se poštuje, da li postoje takve stavke koje se moraju poštovati? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Reč ima dr Nebojša Stefanović, ministar.

Izvolite, ministre.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Možda vi mene niste dobro razumeli onda. Dakle, mišljenja... Nijedno mišljenje nije Sveto pismo nigde u svetu, pa ni u Srbiji. Sud donosi odluku, donosi presudu i to mora da se poštuje. Mišljenje nekog sudije ne obavezuje nikoga, ponajmanje Narodnu skupštinu. Na kraju, Narodna skupština odlučuje hoće li nešto što je predlog amandmana ili amandman na određeni predlog zakona postati sastavni deo zakona, šta god mislila i Vlada, jer ni mišljenje Vlade nije Sveto pismo. Mišljenje Vlade je mišljenje Vlade o tom amandmanu. To što Vlada ne smatra da je amandman dobar, Narodna skupština ga može u danu za glasanje usvojiti i on postaje sastavni deo zakona.

Isto tako, mišljenja zaštitnika raznoraznih, bez obzira na to ko ih je imenovao i kako se zovu, to su njihova mišljenja. Oni su stručna tela, trebalo bi bar da jesu, stručna tela koja daju mišljenja o pojedinim zakonima, i ne znači da

su uvek u pravu. Ali to ne obavezuje Narodnu skupštinu, Narodnu skupštinu obavezuje samo odluka većine narodnih poslanika, to je suština.

Što se tiče ovoga, pred sobom imamo tekstove različitih zakona, za koje verujem da su dobri. Neke amandmane smo usvojili u međuvremenu zato što je to popravilo tekst zakona, nekih predstavnika opozicije, što smatramo isto da je dobro. Nismo gledali ko ih je predlagao, nego šta je to što utiče da zakon bude kvalitetniji, i tako ćemo nastaviti da radimo.

Što se tiče raznoraznih mišljenja, neka svi daju mišljenja, ali oni koji odlučuju na kraju jesu narodni poslanici. Vi odlučujete da li će neko mišljenje biti prihvaćeno.

Što se suda tiče, sudska odluka da, ali mišljenje nekog sudije u određenom predmetu ne znači ništa. To je lepo kao štivo, kao naučni materijal, nije obavezujuće. Presuda je obavezujuća, i ništa drugo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Aleksandra Čabraja, po amandmanu možete.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Samo da se osvrnem na ovo što je ministar rekao. Naime, izbor javnih tužilaca sproveden je po problematičnom Pravilniku, koji je suprotan Zakonu o javnom tužilaštvu, i po postupku koji su osporili članovi Pravosudne akademije (koju ste upravo vi osnovali) i Poverenik za zaštitu informacija. Osporio je i Ustavni sud, koji je doneo privremenu meru zabrane postupanja Državnog veća tužilaca po ovom konkursu.

Da li je ovo obavezujuće ili nije obavezujuće, to me interesuje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, predstavnici Ministarstva unutrašnjih poslova, očigledno je da bi neki poslanici koji ne razumeju šta je to parlament, da je to u stvari govornica, da je još od stare Grčke bilo tako, hteli da zabrane nekim poslanicima da govore. Što je najvažnije i što je najjadnije, iznose svesno netačne činjenice i podatke.

Recimo, Ustavni sud jeste osporio stari Pravilnik o izboru tužilaca, o tome je obavestena Narodna skupština i taj postupak izbora tužilaca je zaustavljen. U međuvremenu, Pravilnik je promenjen. E sad, Društvo sudija i Društvo tužilaca su nevladine organizacije, koje mogu da učestvuju u javnoj raspravi ali neće da određuju državnim organima kako će da donose pravilnike, ni kako će Narodna skupština da donosi zakone. Zato postoje izbori.

Sada, ovde je u pitanju, u ovom zakonu, jedan najobičniji upravni postupak – kako država treba da se ponaša prema građaninu druge države, koje su odgovarajuće isprave, kako može da uđe u državu, kako da boravi u njoj, kako

da izađe i kako se postupa ako neki od tih uslova ne ispunjava. Stav moj, kao i nekih mojih kolega, jeste da građani stranih država koji žele da ulažu u privredu Republike Srbije treba lakše da regulišu ove obaveze, da regulišu i ostvaruju svoja prava u tom upravnom postupku nego oni koji dolaze samo radi tranzita ili na sličan način. Ne vidim šta je tu nelegitimno.

Imao sam ovde, dok sam slušao diskusiju, tirade o tome kako Republika Srbija treba da podržava domaće investitore, kao i da ih ne podržava. Podržava ih. Imamo nekoliko problema sa našim građanima, domicilnim, koji su, da kažem, domaći investitori. Prvi i najvažniji – malo ih ima. Najveći broj kvalitetnih domaćih, domicilnih investitora rasterala je tajkunska organizacija predvođena Miškovićem za vreme vlade Vojislava Koštunice i vlade Demokratske stranke. Kao posledicu toga imali smo da je, recimo, Fond za razvoj Republike Srbije...

Prijatelji tih tajkuna koji su se predstavljali kao domaći investitori, inače su najobičnije lopuže, ojadili su Fond za razvoj Republike Srbije za 140 milijardi dinara. Nisu postojale bankarske garancije, nisu postojale odgovarajuće garancije da će novac biti vraćen Republici Srbiji i njenim građanima zarad novih investicija u odgovarajućem obezbeđenju kao što su nekretnine, ili vrednost nekretnine nije bila tačno procenjena, bila je daleko ispod tržišne a procenjena je na mnogo veću itd.

Ovaj kolega ovde, koji je najviše branio takve domaće investitore, neka objasni koga zastupa.

Ili, recimo, jedan od najvećih domaćih investitora bio je baš gospodin Mišković. Prodao je „Maksi“, trgovinski lanac, za otprilike dve milijarde evra. To je predstavljeno kao vrhunska strana investicija. Zna li neko gde su završile te dve milijarde evra? Neko je dobio – Kipar. Nije, nije. Jedna zemlja je susedna, a jedna zemlja je bivša članica SFRJ. Jesu li to investitori koji se nude Srbiji preko Dveri, Obradovića i ostalih? Žao mi je što nisu tu, možda bi nešto i naučili. Možda su dovedeni u zabludu, ali sumnjam. Znači, tako interese tih domaćih investitora brane ovi što hoće da zatvore srpsko tržište.

U Narodnoj skupštini donosili smo zakone koji daju podsticaje svima koji ulažu u Srbiju. Ne sećam se da je u jednom zakonu pisalo i razdvajalo se – ovo će dobiti strani investitor, ovo će dobiti domaći, nego su se obezbeđivale određene poreske olakšice za sve one koji otvaraju nova radna mesta u Srbiji. Ne vidim šta je tu problem.

Iluzija je da je srpskom društvu i srpskoj ekonomiji dovoljno da njena industrija proizvodi samo za svoje potrebe. Ekonomski pismen čovek ne može to da kaže. Nemoguće! Tu nema razvoja, to je ekonomska samoizolacija, tu sami sebi uvodimo sankcije. Da li to hoće Boško Obradović? Ili hoće da nas vrati u doba komunizma kada je država određivala ko će šta u realnom sektoru, ne u

javnom, ne u državnom, nego u realnom sektoru, da radi? Pravili smo fabrike koje nikome ne trebaju, proglašavali smo opštine nerazvijenim da bismo zbog nesposobnosti tog lokalnog rukovodstva obezbeđivali određene subvencije, finansije. Svako ko to kaže, ljudi moji, živi u prošlosti. Tu nema nikakve ekonomske logike.

Činjenica jeste da je naša privreda, gde su domaći investitori, tehnološki prilično zaostala za konkurencijom. Tradicionalna tržišta su bila tržišta SSSR-a i Narodne Republike Kine. Sada, neka mi neko kaže da li je naša privreda kompatibilna sa privredom Ruske Federacije ili Narodne Republike Kine. Pa nije. Tehničko-tehnološki smo zaostali. Nemojte da potcenjujete ta tržišta. To može samo ekonomska neznalica da kaže. Njihovi standardi za izvoz robe kod njih su stroži nego standardi Evropske unije.

Znači, neko hoće na iluzijama da dođe na vlast, na osećanjima. Samo postavljam pitanje – kako će da vrši vlast?

Hoćemo li da postavljamo druga pitanja, kao što je saobraćajna infrastruktura, koja je uništavana trideset godina. Kog investitora, domaćeg, možete da zadržite u Srbiji? Koliko naših građana je pobjeglo na privremeni rad u inostranstvo zato što nisu imali puta do svoje kuće, a hoćete da zadržite nekog ko treba da zarađuje novac ovde? Pa ne može. Ne može. Znači, mora da postoji ozbiljan plan.

Jedan od načina jeste da se srpsko društvo – možemo da pričamo i o tome, podneo sam još nekoliko amandmana – otvori, da se prikaže kao primamljivo mesto i za one koji su domaći investitori i za one koji su strani. Jer, na prvom mestu imate odgovornost prema građanima i posao države jeste da obezbedi uslove dostojne života i civilizacijskog trenutka za svoje građane, a ne na ideologijama koje su promašene i relikti prošlosti.

Znači, evo, ja sam sada u nekoliko rečenica izneo kakve su to ekonomski diletantske teme kako se favorizuju samo strani investitori. Nije tačno! Da li imamo tehnološki problem? Imamo. Da li imamo šta da naučimo od drugih? Mnogo toga, ako hoćemo da razvijamo društvo. Ako hoćemo da živimo u samoizolaciji koju nam neko nudi, neka živi on sam. Ali tada nemoj da vozi strane automobile, nosi satove koji koštaju po pet, šest, deset hiljada evra i cipele koje koštaju kao poslanička plata, italijanske proizvodnje. Neka ide kod naših krojača, sarača, neka mu prave cipele, obuću, neka mu naprave šta god hoće. Opanak je prepoznatljiv za Srbina, to je deo naše istorije i prošlosti. Nije me sramota da ga obujem, nije me sramota da ga nosim gde god to neko traži, ali je sramota da volovima idemo, kao što nam oni to predviđaju, na posao i da radimo.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Član 109. i član 107. Član 109. govori kakva su prava, odnosno ovlašćenja predsedavajućeg kada govornik govori o nečemu što nije tema dnevnog reda, kada se uvredljivo odnosi prema drugim poslanicima. Sve je to jasno definisano u ovome članu. Malopre ga je primenio vaš kolega kada je govorila Nataša Jovanović. Bolje rečeno, zloupotrebio je ovaj član tako što je na opravdanu primedbu Nataše Jovanović, reklamiranje povrede Poslovnika, neke stare račune raspravljao sa nama srpskim radikalima. Nečista savest, šta da radimo.

Sušтина je u sledećem: mi od samog početka rasprave o ovim amandmanima doprinosimo – kada kažem mi, mislim na sve, svi jednako, a „jednakije“ doprinose oni koji su u vlasti – da se narušava ugled Narodne skupštine. Prvo, malopredloženi govor nije bio u skladu s temom dnevnog reda, pogotovo s amandmanom. Ono što je potpuno jasno, 350 amandmana koje je uložila vladajuća koalicija na Predlog zakona koji je njihova vlada dala jasno govore o čemu se radi. Tu se radi ili o nesposobnosti Vlade, ili o inatu ili frakcionaštvu unutar vladajuće koalicije, jer kada predstavnici Vlade i dalje tvrde da ne prihvataju te amandmane jer nisu utemeljeni ne samo u zakonu nego u zdravom razumu i logici, oni i dalje uporno, iz inata ili nekog meni nerazumljivog razloga, brane te svoje amandmane.

Koliko su dobri predloženi zakoni o strancima, o azilantima, najbolje govori odluka Evropske zajednice da će osnovati kamp van granica zajednica evropskih zemalja u kome će biti smešteni azilanti i oni koji idu, imaju nameru, prema zapadnoj Evropi.

Želim da se Skupština izjasni o ovoj primedbi.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Pomno sam slušao kolegu Arsića. Govorio je sve vreme o ekonomiji, investicijama, tako da mislim da nisam prekršio Poslovnik. Rekli ste i sami da želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje. Tako će i biti.

Kolega Boško Obradović.

Po kom osnovu se javljate?

(Boško Obradović: Replika.)

Možete po amandmanu, niko vas nije pomenuo.

(Boško Obradović: Jeste, Arsić.)

Niko vas nije imenom i prezimenom pomenuo, a da ne govorim o tome da vas je uvredio. Možete po amandmanu, izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Povreda Poslovnika, gospodine predsedavajući.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, gospodine predsedavajući, zanemio sam. Čitava javnost, svako ko je gledao direktan prenos video je da je u pitanju...

Prethodni član, koji ste već kršili nekoliko puta, 104, stav 1.

Dakle, gospodine predsjedavajući, svako ko je gledao direktan prenos video je da je kolega Veroljub Arsić u okviru svog izlaganja čitavo izlaganje posvetio replici i odgovoru na moje izlaganje i kritiku ekonomskog sistema Vlade, pod jedan. Pod dva, pomenuo me je imenom i prezimenom, pomenuo je Poslaničku grupu Dveri, vi to niste čuli.

Znate šta, gospodine predsjedavajući, prvo je bitan bio izgovor vašeg prethodnika da ne mogu da dobijem repliku zato što me niko nije pomenuo po imenu i prezimenu, niti je pomenuo Poslaničku grupu Dveri; sada me je narodni poslanik iz vlasti pomenuo po imenu i prezimenu, pa još na to pomenuo i Poslaničku grupu Dveri, a ja sam šef Poslaničke grupe Dveri, i opet ne mogu da dobijem repliku.

Sada, molim vas da mi protumačite Poslovnik i odgovorite na jedno vrlo jednostavno pitanje – kada bilo koji narodni poslanik opozicije uopšte može da dobije repliku? Možda kada ste vi raspoloženi ili kada niste raspoloženi ili kada vam se manje krši Poslovnik ili kada se više krši Poslovnik? Prosto, da li ima nekog reda u ovoj skupštini? Ili mislite da možete na taj način da gazite dostojanstvo svakog od nas narodnih poslanika zato što ste većina i, prosto, može vam se?

Dakle, ne možemo da dobijemo repliku. Recite, gospodine Marinkoviću, nije to toliko strašno. Recite – nikada nećete dobiti repliku, gospodine Obradoviću; recite – vi iz opozicije nemate pravo na repliku; recite – mi, vladajuća većina, ukidamo glas opozicije u Skupštini. Ali budite toliko poštteni da to otvoreno kažete, nemojte lagati, jer čuli ste da je pomenuo i mene lično i poslanički klub Dveri. Hoćete da gledamo stenogram?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Mislim da nisam prekršio Poslovnik. Naravno, kada god bude uslova da vam se da replika ...

(Boško Obradović: Hoćete da gledamo stenogram?)

Tražiću stenogram, naravno.

(Boško Obradović: Hoćete ispraviti grešku?)

Naravno. Smatram da nisam prekršio Poslovnik, a dozvolite mi da možda nekad nešto ne čujem.

A da želim da diskriminišem bilo koga u Parlamentu, to, naravno, nikada nisam imao nameru i nikada neću činiti.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Boško Obradović: Želim da ispravite tu grešku kada pogledate stenogram.)

Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine predsjedavajući, drugi put član 103. i član 104.

Vi morate da pratite diskusije. Član 104. govori o pravu na repliku. Ukoliko ja želim da ostvarim pravo na repliku, moram da budem u sali. Gospodin koji je govorio pre mene nije bio u sali u tom trenutku, ni prilikom izlaganja gospodina Arsića a ni po završetku izlaganja.

Drugo, član 103, povreda Poslovnika takođe se iskazuje onog trenutka kada je učinjena, dakle, posle izlaganja gospodina Arsića. Sve je usledilo sa zakašnjenjem, posle govora nekog drugog poslanika. Zato vam skrećem pažnju na član 103. stav 8, da poslaničkoj grupi koju predstavlja gospodin koji je govorio pre mene oduzmete dva minuta zato što je ovo klasična zloupotreba Poslovnika, gde je on pokušao da izvuče repliku i reklamirao povredu Poslovnika ne po neposredno učinjenoj povredi i pravu na repliku, već naknadno, zato što je negde bio otišao pa zaboravio da se vrati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)
Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja, po amandmanu.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Koristim, takođe, vreme ovlašćenog predstavnika.

Dakle, što se tiče svih ovih priča, moram da kažem, kada sam ja u pitanju, jer se stalno pominju nekakve veze s nekakvim tajkunima, bivšim režimima itd., ne da nemam veze ni sa kakvim bivšim režimom, ne da nemam veze ni sa kakvim tajkunima, nego nikada nisam bila član nijedne stranke, ovde zastupam isključivo građane, ili se bar trudim da to radim onako kako treba.

Što se tiče kritike bivšeg režima, koja je, izgleda, jedina tema u Skupštini i dalje iako je taj režim i te kako davno bivši, moram da se prisetim da ma koliko da je taj režim bio loš, ipak, recimo, pošto se stalno pozivate na to šta je taj bivši režim radio, ovakvo podnošenje stotina amandmana taj režim ipak nije radio. Dakle, postoji nešto u čemu ste vi ingeniozniji i verovatno smatrate da ste bolji od te prethodne vlasti pošto se toga čak ni oni nisu setili.

Osvrnula bih se, takođe, kada je reč o tome koliko opozicija sme ili ne sme da govori – jedan vaš kolega je pre nekoliko dana ovde rekao da svima koji su dobili ne znam kakav procenat glasova na beogradskim izborima (takođe nisam učestvovala uopšte, na bilo koji način, čak ni podržala nijednu stranu na izborima) treba zabraniti da govore. Samo se pitam dokle to može da ide. To jasno govori vaš stav.

Dakle, svi ljudi koji ovde sede jesu dobili neke glasove, priznaćete. Ne znam samo, morate nam objasniti kako smo ovde dospeli i da li mi imamo ili nemamo pravo da govorimo. Jako me interesuje dokle to može da ide, da li će nam se onda uskratiti, recimo, i neko pravo da uđemo u zgradu ili da postojimo ili ne znam šta sve, dokle to već može da ide. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Reč ima narodni poslanik Dragana Barišić, povreda Poslovnika.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Povređen je član 106: „Govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres“. Koliko znam, raspravljamo o amandmanima. Koleginica se javila da raspravlja o amandmanu, ali ni reč nije rekla o tome.

Ono što me čudi jeste to što se neke kolege sa druge strane ove sale danas bave nekim proricanjima. Znam da jedna koleginica koja je iz jednog pokreta prešla u neke druge poslanike gleda u kuglu, ali sad imamo više onih koji danas proriču da li ćemo mi da povučemo amandmane. Neka raspravljaju o amandmanima koji su podneti, ali neka vreme troše od svojih poslaničkih grupa onoliko koliko su dobili podrške na izborima, a ne da se bave time da li ćemo mi naše amandmane da povučemo ili ćemo da utičemo na to da zakon bude što bolji. Bolje neka vode brigu o nečem drugom, a proricanja neka ostave za neke druge prostorije, ne za ovu salu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Smatram da nije učinjena povreda na osnovu člana 106, koji ste reklamirali.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja, po amandmanu.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Upravo govorim o amandmanima i razlozima za podnošenje svih ovih amandmana, sve vreme.

Moram samo da obavestim kolege, s obzirom na to da stalno to pominju, da ja nikad u životu nisam videla kristalnu kuglu niti bilo kakvu drugu kuglu i da ne treba da veruju svemu što pišu tabloidi jer je reč o greškama i izmišljotinama, ja sam to više puta rekla. Međutim, želim da ih uverim da meni uopšte nisu potrebne nikakve moći proricanja da bih mogla da pogodim zbog čega su oni, upravo kako sam rekla, podneli amandmane na prve članove prvih zakona a da uopšte nisu sporili, recimo, neke članove desetog ili dvanaestog zakona na dnevnom redu. Dakle, nije potrebno biti prorok ni vidovit da se zna zbog čega oni to rade. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Čabraja.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče Narodne skupštine, poštovani ministre sa saradnicima, drago mi je da ste ponovo ovde među nama, to govori o vama i vašoj predanosti, zajedno sa svojim saradnicima. Moram napomenuti da vas ima duplo više danas u ovoj sali nego bivših predstavnika

DOS-a, tačno duplo više nego njih, što govori o vašem predanom radu. Uostalom, to ste vi i dokazali u ovom visokom domu kao narodni poslanik u liku predsednika Skupštine. To nije moje mišljenje, nego mišljenje građana Republike Srbije i najvećeg dela poslanika u ovom visokom domu.

Cilj amandmana je da se ovim zakonom osnaži od Vlade Republike Srbije proklamovani sveukupni ekonomski razvoj, a time i razvoj sistema vaspitanja i obrazovanja.

Poštovani narodni poslanici, ovo je posebno aktuelno danas, da budući investitori u Republici Srbiji brže dobiju potrebna lična dokumenta, jer je Republika Srbija poboljšala privredni ambijent i povećala kreditni rejting za dugoročno zaduživanje sa BB minus na BB, uz stabilne izgleda za njegovo povećanje. Period vlasti Srpske napredne stranke, sa niskom i stabilnom inflacijom, rezultirao je jačanjem kredibiliteta Narodne banke Srbije. Narodna banka Srbije dokazala je svoju operativnu nezavisnost u poslednjih nekoliko godina. Sve je to zasluga Srpske napredne stranke, njenog predsednika Aleksandra Vučića i Vlade Republike Srbije.

Ubrzani ekonomski razvoj podstiče i razvoj sistema vaspitanja i obrazovanja, a to znači i više novca za vaspitanje i obrazovanje naše dece, veće plate profesorima i nastavnicima, unapređivanje nastavnog procesa, dualnog obrazovanja kao najvećeg savremenog pedagoškog dometa strukovnih škola. Zato se zalažem da ovaj amandman Vlada prihvati.

Na koncu, mi smo danas ovde čuli reči koje ne bi trebalo upotrebljavati, bar kada je u pitanju fašizam, i jedni druge, maltene, nazivali tim pogrđnim rečima.

Moram da napomenem da niti jedna opoziciona stranka ovog saziva Parlamenta nije ušla u beogradski parlament, gradsku skupštinu. Ja sam zaista zabrinut zbog toga, kao državotvoran čovek. Mislim da im je najbolje, neki su već podneli ostavke, da svi podnesu ostavke i ustupe mesto pametnijim, vrednijim, odgovornijim, posvećenijim, jer će jedino tako naša država ići jače, kada imamo jaku opoziciju, a onda ćemo i mi u poziciji još bolje raditi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade i ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, vezano za stav u članu 1. gde se definiše da je brže izdavanje dokumenata stranim investitorima svakako u funkciji ekonomskog razvoja, dakle, onih 2,6 milijardi evra direktnih stranih investicija u prošloj godini neko je trebalo da realizuje, u

saradnji, naravno, sa našom državom. Taj ko je taj novac i te investicije doneo, menadžeri tih kompanija, njihovi direktori, njihovi radnici, imali su realne potrebe i probleme na terenu u samoj realizaciji. To su ljudi, to nije palo sa neba i to je rezultat nekih dogovora i pregovora. Smatram da je definisanje ove dokumentacije još jedan segment gde Ministarstvo daje značajan doprinos razvoju ekonomske situacije u našoj zemlji.

U ovom trenutku pregovaramo sa pedeset kredibilnih inostranih investitora i verujemo da će u ovoj godini biti realizovan najveći deo tih ugovora. Ono što predstavlja problem i veoma čudne činjenice jeste stav pojedinih opozicionara koji su izričito protiv stranih investitora. Dakle, imali bi situaciju da ispred „Boša“ u Pećincima, ispred „Simensa“, evo sada u Kragujevcu „Kontinentala“, održe neki miting, sa dokumentacijom ispod miške njihovog „Mlatiliksa“, i onako junačkim govorom podignu raspoloženje tih radnika. Možda dobiju i neki aplauz, ali šta posle aplauza? Radnici idu kući a oni idu da gledaju taj svoj govor na internetu.

Zbog toga su ih radnici na prošlim izborima poslali u zagrljaj statističke greške. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Koristim vreme ovlašćene predstavnice Poslaničke grupe Demokratske stranke.

Narodni poslanici pitaju koliko još ima. Obratite se zameniku generalnog sekretara pa ćete dobiti informaciju, ili e-parlamentu.

Dakle, još jedan od vrlo sličnih amandmana koje podnose narodni poslanici i odlično ih brane. Želim da kažem da bih rado glasala za taj amandman, sa nadom da narodni poslanik koji tako ubedljivo brani svoj amandman, koji je Vlada odbila, neće odreći mogućnost svima da u danu za glasanje za taj amandman ipak glasaju.

Ako se ipak desi drugačije, onda ćemo imati priličnu zbuñenost stranih investitora, pošto ovde vladajuća većina koja strasno podržava Vladu, što je njeno pravo, želi da im olakša i dokumenta i sve, a Vlada kaže da ne treba.

Izvolite, narodni poslaniče, kažite. Nije problem, mogu ja ovako koliko hoćete.

(Predsedavajući: Koleginice, ne komunicirajte direktno sa poslanicima.)

Ko je prvi počeo?

(Predsedavajući: Niste vi od juče poslanik, znate kako to ide.)

Ja nisam od juče, ali znam ko prvi počinje.

(Narodni poslanici dobacuju.)

Izvolite, narodni poslaniče?

Ja mogu ovako do sutra, nije nikakav problem, ako želite, pojedinačno ili sa svima.

(Predsedavajući: Koleginice, vaše je vreme, možete da ga trošite kako hoćete.)

Naravno da je moje vreme, a i kolege u ovoj sali su moje. I drago mi je da ste zainteresovani da istovremeno vodite, kako se kaže u šahu, simultanku. Ja sam vam na raspolaganju. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik Đorđe Vukadinović, po amandmanu.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Slažem se s ovim što su rekli koleginica Čomić i neke druge kolege iz opozicije, i sa moje leve i sa desne strane, ali ja sam manje dobronameran ili manje blag, naklonjen podnosiocima ovih amandmana od gospođe Čomić, a i mislim da se ona samo šalila. Smatram, ozbiljno govoreći, da je to trošenje vremena i ovih ljudi koji su došli da brane Predlog zakona. Na neki način mi je neprijatno u ime njih jer su oni došli da brane rešenja za koja veruju da su dobra.

Ne znam koliko građani to shvataju, mi ponovo prisustvujemo svojevrsnoj opstrukciji.

Nemam ništa protiv stranih investitora – naravno, imam protiv ako su favorizovani u odnosu na domaće – dakle, ne bih ulazio u raspravu o tome da li treba zakon, ovaj ili neki drugi, da pomaže i doprinosi boljem angažmanu i većem učešću stranih investitora. To je potpuno druga tema. Svi u ovoj sali, a pre svega oni koji su došli ispred Vlade da brane ovaj predlog zakona znaju, ali možda, opet kažem, javnost ne shvata do kraja, da su ovi amandmani podneti samo zbog toga da ne bi stiglo da se raspravlja o predlozima amandmana koje je podnela opozicija.

Možete reći šta hoćete, možete reći da je pravo svakog poslanika da podnese amandman, ali i vi i ja i Bog znamo da je podneto 360 amandmana na prvih deset članova prvog zakona, koji nikakve veze nemaju sa predlogom amandmana, nego je prosto formalno. Ja sam to osuđivao i kada su neke kolege iz opozicije to takođe radile, s onim čuvenim besplatnim udžbenicima; isto mi nije bilo pravo i smatrao sam da je to bez veze. Ali to je bilo samo jednom i nikada više.

Mislim da se i kolegama iz vlasti dopalo, prilikom rasprave o budžetu, da na taj način vrše opstrukciju. Mislim da na ovaj način zapravo obesmišljavamo i ovaj dom i našu parlamentarnu raspravu i urušavamo Parlament. Na kraju krajeva, trošimo vreme i ovih ljudi koji, pretpostavljam, imaju važnije stvari da rade.

Ako su zakoni dobri kao što vi verujete da jesu, ako oni stoje iza tih predloga, dajte da čujemo stvarne primedbe. Možda su neke besmislene, neke su loše, neke treba da se uvažavaju, ali vi na ovaj način ne pokazujete poštovanje ni prema onome ko je predložio ove predloge zakone, nego raspravljate o tome da li vam trebaju ili vam ne trebaju strani investitori, a to je predlog amandmana na prvi član prvog zakona koji je sada na dnevnom redu u ovoj raspravi.

Potpuno je jasno da biste slično uradili i da je bilo šta drugo u pitanju: azil, boravište, stranci, bilo šta da je na dnevnom redu. Znači, čitava strategija je da se na ovaj način, podnošenjem lažnih amandmana... Doduše, pozdravljam napredak, ranije smo imali samo zareze, navodnike, pa je to bio čitav amandman kad su podnosile neke kolege; sada se ovde potrudilo pa je dopisan čitav stav. Ali, kažem, znamo i vi i ja, bez obzira na to koliko koga ima, da je to pristup, da je to strategija koja zapravo služi nekoj vrsti opstrukcije rada Parlamenta od strane vladajuće većine, i to nema veze s tim koliko nas ima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, pustio sam vas da govorite – inače, ni jednu jedinu rečenicu niste progovorili o amandmanu – a sad ću vam reći zašto. Zato što kao vaš kolega podržavam da narodni poslanici mogu da razgovaraju ovde u Skupštini, gde im je mesto, sa predstavnicima Vlade Republike Srbije. To je jedna od najvažnijih uloga Narodne skupštine, parlamenta, ne samo našeg nego svuda u svetu gde postoje razvijene demokratije, a to je da predstavnici građana Srbije, odnosno narodni poslanici, vode određenu vrstu dijaloga sa predstavnicima izvršne vlasti. Svako ima pravo, od nas dvesta pedeset, potpuno isto, da učestvuje u tom dijalogu. I nemojte da osporavate to pravo, kolega.

Može neko da se buni za amandmane, dvesta pedeset ili trista, i to, potpuno se slažem, može da bude tema za neki razgovor, ali se sećam da je u nekim vremenima kada su neki drugi vršili vlast jedna poslanička grupa podnosila po dvadeset ili trideset amandmana na predlog zakona, a ne po hiljadu. Tako je bilo i tako je to radila opozicija tada. Danas radi drugačije i to je njeno pravo, ali to isto pravo imaju i drugi poslanici, koji podržavaju Vladu.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Tražim repliku.

PREDSEDAVAJUĆI: Samo vas je spomenuo, koleginice. Ali, evo, izvolite, daću vam pravo na repliku.

GORDANA ČOMIĆ: Što ste ljubazni!

Narodni poslanik je izrazio svoj stav o mojim osećanjima, emocijama i mojim stavovima o šalama. Ja jesam...

Kažite, poslaniče.

(Marijan Rističević: Emocijama?)

Emocijama. Još vas nešto zanima?

Izvolite, poslaniče?

Koliko treba odgovora vama ponaosob, a tek onda repliku narodnom poslaniku Vukadinoviću?

Zbog toga što je zabranjeno dobacivanje narodnim poslanicima u sali, pa da iskoristim, dok dajem repliku, pošto mi je ljubazni gospodin Arsić dao vreme za repliku.

Dakle, izražavati pouzdane stavove o tome kakve su moje emocije i da li se ja šalim ili ne, zahteva repliku, pošto se ja sa vladavinom prava nikad ne šalim. Nikad. Niti ću se ikada šaliti sa vladavinom prava. A ovo što mi ovde radimo, to je izgradnja vladavine prava, koja se vidi kroz podnošenje amandmana i kroz odnos vladajuće većine i Vlade koju podržava i manjine, odnosno opozicije, sa pravom da kritikuje i obaveznom, takođe, da učestvuje u vladavini prava.

Na opasku o tome da sam dobroćudna nemam repliku, pošto jesam. Mislim da najbolja stvar koju u sebi možete izgraditi kao ljudsko biće jeste da budete bezrazložno ljubazni sa svim drugim ljudskim bićima. To je ljudovanje, nije vladavina prava. To vas baba nauči. Ako to kome smeta, moraću da vas razočaram, to da menjam neću. Kao što se nikada neću šaliti sa vladavinom prava. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem. Koristim vreme ovlašćenog.

S obzirom na to da, kao i kolege, diskutujem pre svega o svrsishodnosti ovih amandmana, i te kako pričam o amandmanima, mislim da uopšte nismo skrenuli sa te teme nijednog trenutka. Mislim da je veoma važno pitanje iskrenosti. Kao što vidim, kolege zastupaju sada veoma usrdno ove svoje amandmane. Moram da postavim pitanje kao i koleginica Gordana Čomić, zaista me veoma zanima da li će ovi amandmani biti povučeni. Koliko možemo verovati u iskrenost i dobronamernost ovih amandmana koji su se, da ponovim, igrom slučaja baš našli na sve prve članove prvih zakona? Ukoliko oni budu povučeni, mislim da onda kolege koje su obrazlagale ove amandmane zaista duguju dosta toga da objasne zbog čega su ih podnosili.

Međutim, s obzirom na to da lično nemam dilemu čemu služe ovi amandmani i da imam osnovano pravo da smatram da su namenjeni tome da uguše svaku diskusiju u ovoj skupštini, mene interesuje nešto drugo. Ukoliko ste, kako sami kažete, osvojili svaku vlast, na svakom nivou, potukli sve do nogu i sve oborili na kolena, mene interesuje zbog čega vam je onda i dalje toliko važno da obesmisлите svaku mogućnost da se ovde diskutuje o vašim predlozima, za koje smatrate, verovatno, da su super i odlični, a opet, s druge strane, na njih

imate mnogo primedaba. Dakle, mene interesuje to. Ja bih volela to da znam. Ukoliko je sve ovo što mi pričamo bespredmetno, ukoliko nas niko ne sluša, ukoliko niko ne glasa za bilo koga od nas, zbog čega je onda važno da se nijedna naša reč ne čuje? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Potruđiću se da kažem ono što niko do sada nije rekao.

Poslanicama opozicije rekao bih sledeće: kad čovek priča o drugima, on prvo treba da sagleda sebe. To važi i za prethodnu koleginicu – znači, kako je izgledalo i kako su podnošeni amandmani kad mi nismo krenuli da radimo ovo što radimo.

Drugo, vi ste, gospodine Vukadinoviću, javna ličnost...

(Predsedavajući: Molim vas, kolega Jokiću, bez direktnog obraćanja.)

Vi kažete: „ispred Vlade“. Nije „ispred Vlade“ nego „u ime Vlade“. Nemojte, nemojte. Sramota je to. To je član 107.

Mislim da u svakom zakonu treba da se potencira ekonomija, jer bez ekonomije nama nema napretka, nama nema boljitka. U svakom zakonu trebalo bi tu nit izvući, a ovaj zakon je zahvalan da se to uradi.

Govorio bih o efikasnosti, a za efikasnost u privredi najvažnija su direktna strana ulaganja. E sad, reći ću vam podatke koje niko nije rekao, a vrlo su bitni i građani treba da ih znaju. Znači, Srbija je u poslednje tri godine imala sedam milijardi evra direktnih investicija, stranih. U isto vreme, Hrvatska je imala četiri milijarde.

Drugo, da li znate da su direktna strana ulaganja u funkciji bruto domaćeg proizvoda? Postoji formula koja eksplicitno povezuje ove dve veličine, njihova povezanost je direktno proporcionalna. Mi smo investirali dvanaest puta više nego što je veličina našeg bruto domaćeg proizvoda. Kako smo to postigli? Tačno, državne subvencije, koje su sve manje i manje, poreske olakšice i konkurentnost radne snage. Sada hoću da istaknem ovde dualno obrazovanje – dualno obrazovanje će doprineti da ova konkurentnost bude još bolja.

Sada se neko pita šta će nama strane investicije. Evo, mi smo u Valjevu imali preduzeće „Elind“, koje je egal „Gorenju“. Petog oktobra, kada je bila revolucija, vi ste „Elind“ uništili. Ovo slušaju i gledaju Valjevci, svi znaju da direktor „Elinda“ nije bio član nijedne partije, nikad se partijom nije bavio. Ja sam se bavio partijskim radom, išao po tim sastancima – nikad nije bio ni na sastanku mesnog odbora, mesne zajednice. Ali, vi ste to opljačkali i uništili.

Ostala je ledina. Šta smo mi morali? Nije bilo sredstava, morali smo da angažujemo „Gorenje“. Da niste opljačkali, da niste uradili to što ste uradili, „Gorenje“ ne bi bilo tu. „Elind“ bi danas bio jači od „Gorenja“.

Znači, vi koji ste u tome učestvovali, neko više, neko manje, morali biste da ćutite.

Ja sam rekao, kada izgubite izbore i ne možete da ne pričate o njima, onda nemojte dva meseca diskutovati ako ćete diskutovati ponovo o biračkim spiskovima, o tome da li je neko imao ili nije imao pravo glasa. Izbori su takvi kakvi su, oni su završeni i tu treba staviti tačku.

Drugo, niko nije rekao, ja ću da kažem, u budžetu za 2018. godinu mi smo predvideli 180 milijardi na nivou države, a 128 milijardi na nivou Republike za investicije, a to će upravo biti domaće investicije.

S druge strane, to „Gorenje“ koje radi u Valjevu, da li znate koliko ima podizvođača? To su sve sitne, male domaće radionice u kojima rade Valjevci. Znači, u ovom trenutku oni su nama potrebni. Mi smo dali sto dinara, tačno, ali šta smo dobili? Uvek kada sabirate, morate i da oduzimate. Znači, Valjevo jeste dalo, država jeste dala, oslobodili smo ih poreza, ali kada saberemo šta je to „Gorenje“ dalo Valjevu kroz plate radnicima, kroz pomoć sportskim, fudbalskim i ostalim ekipama itd., mi smo na dobitku. To nije najsrećnije rešenje, ali u ovom trenutku to je jedino rešenje. Mi ćemo se truditi da umesto „Gorenja“ sve više bude zastupljen domaći faktor, ali za to je potrebno vreme.

Ali ovo što ste vi uradili... Znači, vi ste zaslužni, recimo, naveo sam vam primer zašto se u Valjevu pojavilo „Gorenje“, a nema „Elinda“. Toliko i hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Aleksandra Čabraja: Replika.)

Na osnovu čega tražite repliku?

(Aleksandra Čabraja: Pomenuo je više puta...)

Ni u jednom trenutku vas nije spomenuo. Spomenuo je kolegu Vukadinovića, ali ni u jednom trenutku se nikome nije obratio uvredljivo ni na koji način.

(Aleksandra Čabraja: Jeste me spomenuo, pogledajte stenogram.)

Može da vas spomene, ali to ne znači da imate pravo na repliku. Mora da vas uvredi, da pogrešno protumači.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Evo, usudih se da progovorim posle kolege koji inače zabranjuje narodnim poslanicima opozicije da govore. Očigledno da je stav skupštinske većine pošto se niko nije ogradio od onoga što je on u petak na najstrašnji mogući način rekao.

Već tri sata raspravljamo o članu 1. Ja bih pre svega, i zbog narodnih poslanika, nekih, koji, skoro sam sigurna, ne znaju o čemu se radi, a pogotovo zbog javnosti, da podsetim da mi pričamo o Predlogu zakona o strancima i da pokušam da objasnim smisao i svrhu amandmana vladajuće većine. Da se razumemo, nemamo ništa protiv, koriste svoje pravo, i treba, ali postoji ovde niz nelogičnosti. Ako Vlada ne prihvata ove amandmane, a ne prihvata, onda očigledno postoji problem u komunikaciji, odnosno u podršci Vladi od strane vladajuće većine.

Ako bi slučajno vladajuća većina prihvatila ove amandmane, onda biste imali, ministre Stefanoviću, jako nezgrapan predlog zakona, gde bi... Ministre Stefanoviću, obraćam se vama.

Ministre Stefanoviću...

Gospodine Arsiću, skrenite pažnju ministru da mora da sluša narodnog poslanika.

Ovo je vrhunac bezobrazluka, ali nije ni čudo pošto ministar Stefanović, koji ne želi da sluša narodne poslanike, kaže da su ovi amandmani koje nije prihvatio kvalitetni. Ako su amandmani kvalitetni, a ministar ih nije prihvatio, onda to znači da ministar nije kvalitetan. Jedno i drugo ne može nikako, a on to baš dokazuje.

Što se tiče konkretno ovog amandmana, čiji je smisao, cilj, kako kažu, ekonomski razvoj i efikasnost, evo, ako je zaista cilj efikasnost, ekonomski razvoj i dovođenje stranih investitora, kako nam ovde tri sata skupštinska većina priča, onda bi možda imalo smisla prihvatiti ove amandmane. Ako su ovi amandmani, recimo, u svrhu da se ubrza postupak dolaska „Mubadale“, investitora iz Emirata, izgradnje fabrike čipova, izgradnje fabrike delova za avione, ako ćemo na osnovu ovih amandmana, kao što je Vučić 2013. godine rekao, postati malo balkansko čudo, pa i da razumem ove amandmane.

Naravno, ništa od toga. Niti ovi amandmani imaju smisla, čak i kad bi bili prihvaćeni, niti su oni predlagani da bi se zaista njima nešto reklo, nego samo zato da se potroši vreme s obzirom na to da radimo po Poslovniku koji je na jedan vrlo restriktivan način ograničio narodne poslanike u obrazlaganju amandmana koje podnose.

Mi imamo deset predloga zakona na koje su uloženi amandmani, a najverovatnije je da se nećemo pomeriti dalje od ovog prvog zato što već na ovom prvom zakonu, Predlogu zakona o strancima, imamo više od trista amandmana.

I, da, tačno je ovo što gospođa Čomić ceo dan pita, sasvim sigurno je da ćete vi na kraju ove amandmane povući da biste skratili vreme glasanja. To je zloupotreba lošeg Poslovnika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Dakle, mišljenje Vlade o pojedinim amandmanima ne znači da su amandmani nekvalitetni, znači samo da Vlada smatra da se ne nalaze u korelaciji sa našim razmišljanjem kako zakon treba da izgleda. Što Narodna skupština može da izmeni u danu za glasanje. Vlada to mora da poštuje.

Pažljivo slušam sve narodne poslanike, ali ne moram da gledam svakog dok govori. Dakle, tu kaže da ministar treba da sluša, ne da gleda. Ja slušam sve ono što narodni poslanici izgovaraju, a u kom pravcu ću da gledam, to je ipak moja stvar. Niti mi to neko može odrediti, pa čak ni Narodna skupština.

Što se tiče investicija, drago mi je da ste imali prilike da u prethodnim godinama vidite i „Džonson elektrik“, i „Svarovski“, i „Džinsi“, i „Hilton“, i „Ikeu“, i „Meitu“, i „Železaru“, sve ono što se dobro uradilo, jer bi bez toga 170.000 porodica danas bilo, nažalost, u istom bezizlaznom stanju, u istoj bezizlaznoj situaciji u kakvoj su bile pre nekoliko godina kada nisu imale ni platu, ni posao, ni budućnost i razmišljale su, verovatno, da napuštaju ovu zemlju. Tih 170.000 porodica danas razmišljaju kako će da se probude, da idu na posao, da zarađuju. Mnogo je kolega danas govorilo o tome, treba otići u te gradove da vidite kakvu su transformaciju doživeli ti gradovi kada su investitori došli.

Danas razgovaramo na jedan vrlo ozbiljan način. Hoću da se zahvalim svima koji učestvuju u ovoj raspravi jer vidim da su ljudi pokušavali, bez obzira na to što nisu svi amandmani prihvaćeni, ali ti amandmani, nijedan nije imao za cilj da napravi nešto loše, već upravo da napravi nešto kvalitetno i dobro i da potpomogne da realizacija ovih investicija bude još bolja kroz zakon o strancima.

Naravno, Vlada će učiniti sve što je u njenoj moći da i ubuduće, zajedno sa Narodnom skupštinom, radi na tome da dovede što više investitora i zaposli što više građana Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Moram da se pridružim pitanju, gospodine predsedavajući. Vi ste mi odgovarali, gospođa Čomić me je pominjala, kolega me je maločas pominjao... Šta treba da se desi da imam pravo na repliku? Ali ne brinite, ne tražim repliku, neka ovo ide akonto...

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, vratiću vam svih devetnaest sekundi. Nemojte da pokušavate da napravite od predsedavajućih koji vode sednicu da ne poštuju Poslovník i prava narodnih poslanika. To što je kolega Jokić vas ispravio, ne mogu da kažem čak ni gramatički, nego stilski, za

jednu rečenicu, za nekoliko reči u rečenici, ne znači da je on vas uvredio, molim vas.

Zatražite ponovo reč, računamo vreme iz početka.

Izvolite.

Molim kolege Obradoviće da ne ometaju kolegu Vukadinovića.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Navikao sam.

Dakle, razumem vašu potrebu da replicirate svakome sa tog mesta, nije ni važno, samo skrećem pažnju da sam pomenut. Pustite vi sada tumačenje namere. I gospođi Čomić ste dali pravo na repliku iako je ni na koji način nisam niti uvredio niti prozvao, nego sam samo slutio da se ona malo šali i ironiše.

Bilo kako bilo, naglašavam da ovo nije rasprava o stranim investitorima, da ovo nije tema o tome da li vam trebaju ili ne trebaju strani investitori. Nije čak tema ni to koliko je bila uspešna ekonomska politika Vlade i ko je došao u koje mesto, u koji grad, koji investitor, ko nije došao, i šta je sa „Mubadalom“, šta je sa fabrikom čipova, šta je sa šaikovim parama i razne druge stvari. Ili obrnuto, šta je sa firmom „Džonson elektrik“, šta je sa „Gorenjem“, šta je s ovima koji su došli. To je tema za nešto drugo.

Skrećem pažnju da ovde jeste reč... To je kolega iz vladajuće koalicije maločas indirektno i priznao kada je rekao „sada to mi radimo“ pozivajući se na to šta su nekada radili neki drugi. Ja ne znam šta su radili neki drugi – kao što rekoh, za vreme ovog saziva bio sam nezadovoljan kada je jedna opoziciona poslanička grupa jednom prilikom to učinila s onim već famoznim besplatnim udžbenicima – ali to što rade predstavnici većine postaje manir. Ja stvarno brinem jer imam utisak da postoji namera, nisam siguran da je svesna, a možda i jeste, da se opozicija potpuno izbacila iz ovog parlamenta.

Ne treba vi da žalite ili brinete za to šta će biti s opozicijom, ona je takva kakva jeste, ali vam skrećem pažnju, kada već pominjete izbore, i ove prethodne beogradske koji formalno ne bi trebalo da imaju nikakve veze, da su neke kolege koje sede u ovoj skupštini takođe podržale ili su članovi stranke ili koalicije koja je, recimo, vrlo dobro prošla na ovim gradskim izborima. Prosto, ima različitih priča.

Ali nije to tema, tema je da li se vrši zloupotreba ove skupštine time što se, kao što rekoh, od hiljadu stranica zakona na dnevnom redu u ovom trenutku raspravlja o prvom članu prve tačke, odnosno prvog zakona, i amandmanima koji, bilo da budu povučeni bilo da ne budu povučeni, svejedno, zapravo s tim nemaju nikakve veze, što jeste neka vrsta opstrukcije i zloupotrebe Parlamenta od strane skupštinske većine. Skupštinska većina ima dovoljno prostora, ima dovoljno minuta u opštoj raspravi da iznese svoje stavove, da pohvali politiku Vlade, generalno, kao i predložene zakone. Nema potrebe da se radi ovo.

Nisam siguran da će vam to doneti mnogo koristi. Kao što, uzgred budi rečeno (evo, da budemo i samokritični), ni ovim grupama i poslanicima koji su imali najviše vremena u prethodnom periodu, iz opozicije, to nije nešto mnogo koristilo na izborima. Dakle, nemojte da „koljemo vola za kilo mesa“ – da biste ućutkali nekog važnog ili manjeg važnog predstavnika opozicije da nešto kaže, da zapravo izvirgavamo ruglu ovaj parlament i proceduru.

Naglašavam, i završavam time, trista šezdeset amandmana na prvih deset članova prvog zakona, koji je slučajno prvi, šta je to ako nije opstrukcija?

Može vas biti koliko hoćete, možete nas ućutkati koliko hoćete, potpuno je jasno da se na ovaj način šalje poruka i javnosti i građanima, svima, da je ovo jedna farsa i da Parlament služi tome da se malo seiri, odnosno vladajuća većina malo seiri nad opozicijom i da se prosto fabrički, kao po traci, izglasavaju zakoni koje Vlada pošalje. Mislim da je to ponižavajuće čak i za Vladu koja, verujem, stoji iza ovih predloga i želi da istakne i pohvali šta je u njima dobro.

Što se tiče ministra Stefanovića, pošto je on ovde hvaljen i pominjan, ja mislim, takođe, da je on bio vrlo dobar spiker Parlamenta, to sam više puta govorio, bolji od nekih drugih spikera, odnosno predsednika Parlamenta, ali kao predlagač zakona tu ima i dobrih i loših rešenja. Voleo bih da mi o tim više ili manje dobrim rešenjima ovde možemo da razgovaramo kada dođe vreme za naše amandmane, ali neće doći jer se na ovaj način troši vreme koje je predviđeno za raspravu o amandmanima. Hvala.

Ne bih se više javljao, niti tražio repliku po ovom pitanju. Ali imajte na umu da javnost, ma koliko bila spora i nekada neobaveštena, ipak shvata da je ovo izvirgavanje ruglu i izvirđavanje rasprave o zakonima, odnosno o amandmanima na predlog zakona, i da je to još jedan način da se opozicija ućutka. Šta inače misli o opoziciji? Ne misli bogzna šta dobro, budimo realni. Dobar deo građana ne misli mnogo dobro ni o vlasti, a pogotovo ne o opoziciji. Ali to nije dobro, jer se sama institucija na taj način urušava, imajte na umu. Kao što se urušavala i načinom kako je sprovedena rasprava prošle nedelje, odnosno u petak, o smeni generalnog sekretara, ma šta inače mislili o tome i o njenom radu, kao i o pravu vladajuće većine da postavlja generalnog sekretara.

Manje to radite. Obrće se kolo sreće. Na kraju krajeva, možda ćete ponovo biti u situaciji da žalite za tim procedurama koje ste urušili. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dragana Barišić, povreda Poslovnika.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Zaista ne mogu da verujem. Povređen je član 107. Odmah da se izjasnim, ne želim da se Skupština izjasni o tome da li je povređen ili ne jer verujem da vama nije namera da kršite Poslovnik, ali očito ovde pojedini poslanici žele da dovedu građane u zabludu. Kako?

Kolega koji je pričao više od pet minuta, skoro šest minuta, non-stop potencira to da građani Srbije ne mogu da čuju opoziciju. Koliko znam, on je pripadnik nacionalne manjine i, evo, skoro šest minuta je pričao u ovoj skupštini. Niti mu je ko zabranio, ali nikako da se drži toga da priča o dnevnom redu i amandmanima. Verovatno frustrirani lošim rezultatima postignutim na prethodnim izborima, pokušavaju građane Srbije i sve nas ovde da dovedu u zabludu.

Molim vas da se kolege opomenu da se drže Poslovnika i dnevnog reda i da nastavimo onako kako treba, a građani su ti koji odlučuju kome daju poverenje. Pa to su rekli i na nedavno održanim izborima. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice, kao što sam rekao na početku današnjeg zasedanja, ako pokušavam da sprečavam kolege da govore a da pritom ne vređaju nikoga, ispašće da se u Srbiji sprovodi diktatura. Neka pričaju, potrebno je da pričaju, da se obrate građanima Srbije na svoj način. Meni je samo žao što opozicija svojim ponašanjem Srbiju vodi u jednopartijski sistem. Moraće nešto da promene.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni?

(Dragana Barišić: Ne.)

Ne. Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala.

Ja, naravno, ne mogu da podržim navedeni amandman kolege Mihaila Jokića, ali on mi je posebno drag kolega jer je čovek dosta otvoren i iskren u svojim izlaganjima. On je u petak ovde veoma otvoreno rekao da nama iz opozicije treba zabraniti da uopšte možemo da govorimo u Narodnoj skupštini i ja ga cenim zbog toga. On prosto otvoreno kaže ono što čitava vlast misli i po tome je jedan pošten, iskren i otvoren čovek.

Zašto ne mogu da podržim njegov amandman? Zato što postoji jedan veliki problem u čitavom ovom spektru amandmana, gospodine ministre, koje su predložili narodni poslanici iz vaše vladajuće većine. Evo, ja ću probati da vam objasnim u čemu je problem, pa to onda univerzalno važi za sve amandmane. Naime, ako vi, gospodine ministre, kao predstavnici Vlade, predložite jedan zakon u Narodnoj skupštini Republike Srbije, što je normalna parlamentarna procedura, ako na taj zakon, samo jedan, dobijete 340 amandmana iz vaše vladajuće većine, a podsetiću vas, gospodine ministre, da su amandmani ispravke na loša mesta u zakonu ili dopune zakona sa nekim boljem rešenjem, šta to znači? To znači da ste vi, gospodine ministre, napravili loš zakon. Čitava vladajuća većina skočila da menja vaš zakon, podnela 340 amandmana. Morate ozbiljno, gospodine ministre, da se zamislite da li vi uopšte više imate podršku vaše vladajuće većine, jer oni očito misle da loše radite vaš posao.

Pazite šta se dalje dešava, postaje sve zanimljivije. Na te amandmane podnete od strane poslanika vaše vladajuće većine odgovarate vi, odnosno Vlada, i npr. konkretno kolegi Mihailu Jokiću kažete: „Vlada ne prihvata ovaj amandman iz razloga što se amandmanom predlaže materija koja nije predmet uređenja ovog zakona“ i ponizite sopstvenog narodnog poslanika. Otprilike, u prevodu mu kažete – gospodine Jokiću, vi nemate pojma, podnosite amandman koji nije predmet ovog zakona; podnesite ostavku na mesto poslanika, vi ne znate da radite svoj posao, ili idite na obuku za narodnog poslanika da biste znali da predložite amandman koji je materija tog zakona koji je na dnevnom redu.

Onda imamo sledeću situaciju: ako vladajuća većina ovde u Narodnoj skupštini podrži sopstvene amandmane, a 340 njih su to uradili, mislim da onda treba da se ovde glasa o poverenju Vladi Republike Srbije. Vlada loše radi svoj posao. Poslanici su nezadovoljni. Pazite, svaki vaš zakon, gospodine ministre, vaša vladajuća većina ispravlja sa preko trista ili više stotina amandmana. Vaši poslanici misle da vi loše radite, smatraju da su vaši zakonski predlozi loši, moraju da ih dopunjavaju sa više stotina amandmana.

Dakle, gospodine ministre, predložio bih da ovo rešimo na jedan džentlmenski način: ako Vlada Republike Srbije loše radi svoj posao, da Vlada Republike Srbije podnese ostavku, a da vaša vladajuća većina, koja bolje radi od vas, ispravlja vaše zakone, izabere novu vladu, jer ova vlada loše radi. Ili, imamo drugu opciju, koju vam takođe predlažem, mislim da je krajnje korektna ponuda sa moje strane, vrlo konstruktivna: pošto Vlada dobro radi svoj posao, a narodni poslanici su nesposobni da podnesu ispravan amandman i Vlada ih direktno prozove u tom smislu, da promenite narodne poslanike pošto očito ne znaju da rade svoj posao.

Dakle, ne može, gospodine ministre, da ostane ovako kako je trenutno. Znači, ili Vlada loše radi pa mora da se podnese 340 amandmana samo na jedan zakon koji ste predložili, i to ne iz opozicije, verovali ili ne, nego od strane vlasti 340 amandmana na jedan vaš zakon, pa vidite koliko loš zakon ste predložili, gospodine ministre. Ili narodni poslanici loše rade pa onda Vlada, citiraću još jednom, gospodine predsedavajući, kaže sledeće: Vlada ne prihvata ovaj amandman koji je predložio poslanik vlasti – zašto? – iz razloga što se amandmanom predlaže materija koja nije predmet uređenja ovog zakona. Vlada elegantno kaže: ovi naši poslanici u Skupštini nemaju pojma, ne znaju ljudi šta je predmet ovog zakona a podnose amandman, i tako 340 njih.

Pa čekajte, ljudi, smenite sopstvene poslanike, vidite da ne znaju svoj posao. Ili, gospodo poslanici, drage kolege, ja bih se radovao više ovom drugom scenariju, smenite Vladu koja podnosi tako loše zakone da morate da podnesete 340 amandmana, da ispravljate loš zakon koji je podneo jedan vaš ministar.

To je poenta moje poruke. Mislim da sam konstruktivan. Nema razloga da se ljutite. Ovo je zbog unapređenja rada naše državne uprave. Ne valja nam ili Vlada ili vladajuća većina u Skupštini. Ili da promenimo Vladu ili da promenimo vladajuću većinu. Ili da vi priznate da ste ove amandmane podneli da biste „pojeli“ vreme opozicije, da opozicija ne može da govori i da samo vi govorite. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pre svega, da li je zakon dobar ili loš, odlučuje u krajnjoj instanci Narodna skupština u danu za glasanje. Tada narodni poslanici pokazuju svoju volju i kažu šta misle o zakonu, odnosno da li ga prihvataju ili ne prihvataju u ime građana Srbije koji su ih izabrali na izborima.

Međutim, ono što je važno, kada poslanici delegiraju određene teme, da li su oni apsolutno legalno u ovom parlamentu, ali postavlja se uvek pitanje legitimiteta narodnih predstavnika, što se utvrđuje, naravno, kada dođu izbori i građani kažu, kada glasaju na izborima, šta misle. Menja se to, nije to stalna stvar; budete izabrani na jednim izborima, posle godinu dana građani vam više ne veruju, daju mali broj glasa i time spuštaju vaš legitimitet. Oni koji pričaju sa nižim legitimitetom... Građani to isto tako ocenjuju.

Ovo shvatam kao poziv na nove izbore. Dakle, ovo shvatam kao proveru, poziv da se proverí mišljenje građana Srbije na teritoriji Republike Srbije šta misle o tome kako je radila vladajuća većina i SNS, i to je jedan legitiman predlog. Ja bih se založio, to je moje privatno mišljenje, da na te izbore odemo što pre, da narod kaže šta misli. Možda je to dobra prilika da vide šta misle i o ostalima i da se oni uvere šta misle o njihovom radu. Građani Beograda su to rekli pre desetak dana, oni su rekli šta misle o svakome i svakoj politici koja je bila kandidovana. Vreme je da možda kažu i građani u ostatku Srbije.

Što se tiče zakona, mislim da su ovi predlozi, ovi amandmani mnogo kvalitetniji od onih koji su bili – „briše se“. Dakle, ne treba mnogo struke, znanja ili truda da se napiše „briše se“. Šta se time pokazuje građanima Srbije? Mislim, ne mnogo. Ovim su neki narodni poslanici pokušali da ukažu na ono u šta oni veruju. Da li će cela vladajuća većina prihvatiti njihovo mišljenje, to ćemo da vidimo.

Dakle, veoma je važno da svi shvate da ne može pravo govora biti omogućeno samo jednima, a kad dođu drugi koji predlažu amandmane i misle da treba da govore o tome, e, oni to ne treba da rade. Pravo, demokratija mora da jednako važi za sve, i tome služi parlament.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović, po Poslovniku.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Povređen je Poslovnik u članu 108, koji se tiče reda na sednici Narodne skupštine, a i u vezi sa članom 109, koji predviđa opomenu koju treba da izreknete narodnom poslaniku.

Naime, kako rekoše moja dva prethodnika, dva poslanika, ovaj jedan iz nacionalne manjine, vlaške, ovaj drugi, bogzna, najveći Srbin na svetu, kako kaže, svaki vladin zakon mi dopunjavamo i poboljšavamo... To je istina, recimo, da pokušavamo nekim predlozima da poboljšavamo i dopunjavamo zakonske predloge, što je naše legitimno pravo. Međutim, kroz svaki izborni proces narod njima šalje poruku da nisu poželjni. U svakom izbornom procesu narod njih kažnjava i zbog toga ostaju na 2% glasačkog tela.

U skladu s tim, naravno, mi narodni poslanici primamo poruku naroda i ni na koji način nećemo dozvoliti da ovaj parlament obesmisle i blokiraju njegov rad tako što će samo oni podnositi amandmane i trošiti vreme u Narodnoj skupštini Republike Srbije. To ne možemo i nemamo nameru da sprečavamo, ali naravno da ćemo da učestvujemo u raspravi ravnopravno sa opozicijom.

U skladu s tim, kaže moj kolega Vlahović, Vukadinović, izvinjavam se, da mi podnosimo mnogo amandmana, 350, na ovaj predlog zakona, pa, bože moj, ne bi trebalo da ih obrazložimo itd. Čisto radi javnosti, javnost sudi na osnovu ovoga, mi jesmo podneli 350 amandmana, ali je podnela i opozicija. Đorđe Vukadinović, ili ja imam pogrešan materijal, podneo je amandman na član 48, Boško Obradović na čl. 46, 47, 48, 49, 50. Nemam nikakav problem da obrazlože sve te svoje amandmane.

Molim vas da ubuduće zaustavite ovakvu histeriju i ne dozvolite negiranje prava narodnih poslanika. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Smatram da nisu povređene odredbe Poslovnika koje ste nabrojali.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o tome?

(Ne.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući Arsiću.

Samo ću se osvrnuti na diskusiju ministra Stefanovića, kada je u pitanju prva replika, i reći sledeće – radi se o investicijama koje su imale za cilj i rezultirali time da čitava naselja, čitave opštine, čitavi gradovi u Republici Srbiji ožive, da hiljade porodica imaju uslove da ostanu tamo gde su živele i dostojanstveno žive od svoga rada. Samo ću napomenuti primer Krupnja i investicije „Džinsija“, koji je tamo zaposlio više od petsto ljudi. Zna li šta znači za jedan mali Krupanj takva investicija? Zna li šta znači „Teklas“ u Vladičinom Hanu? Ministar je govorio o Smederevu. Pet i po hiljada ljudi, pet i po hiljada porodica koje zavise od rada Železare u Smederevu. To je ono za šta se bori ova koalicija na vlasti. To je ono za šta se bori Vlada Republike Srbije i većina u

Parlamentu – za život, za nova radna mesta, za modernu, jaku i prosperitetnu Srbiju. To je ono za šta ćemo se zalagati, naravno, i u narednom periodu.

Voleo bih da neko od prethodnih govornika ko je kritikovao valjda zato što mi iz većine debatujemo, zato što želimo da iskažemo svoje mišljenje, naravno, u najboljem interesu građana Republike Srbije... Niko se nije osvrnuo na to kada je gospodin Radulović na različite članove zakona podneo 175 amandmana koji su se ticali besplatnih udžbenika. To nije bila opstrukcija? To je valjda bilo u interesu građana Republike Srbije, u njihovom najvećem interesu.

Molim sve kolege iz većine i opozicije da dozvolimo jednu kvalitetnu raspravu; nema razloga da ne debatujemo jedan, dva, pet dana. To je suština parlamentarne demokratije.

A mi ćemo se i dalje zalagati za tu „Mubadalu“ ovde, i za fabriku čipova, i za fabriku tekstila, i za sve ono što je potrebno da bi čitavi gradovi, čitave opštine u Republici Srbiji živele i da bismo ispunili zacrtani cilj, a to je stopa nezaposlenosti manja od 5% u Republici Srbiji.

Kada je u pitanju delovanje opozicije, napomenuo bih i možda i zamolio uvažene kolege da daju neki konkretan predlog. Trideset minuta mi govorimo o proceduralnim stvarima, da li predstavnici većine imaju pravo da govore u Parlamentu. Možda neki konkretan predlog, možda neka konkretna investicija, neko ko je zainteresovan da ovde investira, da živi, možda bi to bilo bolje i učinilo naš rad boljim i nas u većini motivisanim da bolje i kvalitetnije radimo.

Podsetiću vas na sadašnjeg predsednika Vučića, dok je bio u opoziciji, predsednika tada Gradskog odbora Srpske napredne stranke, kada su dovodili Rudija Đulijanija ovde – projekat „Beograda na vodi“ nisu čuvali za sebe i držali ga u tajnosti, nego su s tim projektom izašli pred tadašnju vlast i ponudili to zato što je u najboljem interesu građana Beograda i građana Srbije. E to je patriotizam i tako politički takmaci u jednoj političkoj utakmici treba da se ponašaju – odgovorno i u interesu naše države i naših građana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ivan Kostić.

IVAN KOSTIĆ: Želim da dam doprinos kvalitetnoj raspravi, kao što je rekao prethodni narodni poslanik.

Po pitanju stranih investicija, mi kao narodni poslanici u budžetu za 2018. godinu nismo imali prilike da vidimo za šta je predviđeno jedanaest milijardi subvencija koje izdvaja Ministarstvo privrede. Znači, ovde se ne može govoriti samo o pomoći domaćim investicijama, da je Vlada mnogo uradila po pitanju pomoći domaćim privrednicima, jer je sigurno mnogo veći izdatak dat za strane investitore. Zato smatramo da nije sve ovako bajno kao što pričaju predstavnici vladajuće koalicije.

Navešću vam primer jedne fabrike u Novom Sadu koja je u februaru 2016. godine pompezno otvorena, kada je najavljivano da će podići nivo standarda građana Novog Sada. Tamo je tada zaposleno dve hiljade ljudi. Međutim, ljudi non-stop beže iz te fabrike, pre nekoliko meseci je opet ponovljen konkurs, gde se traži nekoliko stotina radnika, jer ljudi neće da rade za 30.000 dinara.

Mi govorimo o stranim investitorima koji su spremni da stvarno investiraju u tržište i bolji život građana Srbije, a ne da investiraju u svoja tržišta a da koriste našu jeftinu radnu snagu za poboljšanje života svojih građana u državama odakle dolaze. Nemojte da se hvalite kako privlačimo više investicija nego Rumunija; naravno da će strani investitori da dolaze ovde kada su prosečne plate u Rumuniji 700 evra, a u Sloveniji 1.000 evra. Za svakog investitora je bolje da dođe u Srbiju, gde 50% ljudi radi ispod 300 evra. To treba da znaju građani Srbije.

Samo neka ljudi odu u fabriku *Delphi*, gde su non-stop konkursi, gde ljudi deset sati stoje i vežu neke kablove i gde non-stop, posle tri meseca, primaju nove radnike jer radnici napuštaju, a menadžeri i komercijalisti idu po selima Banata i Bačke od kuće do kuće i traže radnike. To vam je stanje u fabrici *Delphi*.

Zato ljudi beže iz Srbije, zato ljudi nikada neće pristati da rade u ovoj državi za platu od trista evra koju im nude strani investitori. Zato smo mi za domaću privredu, za domaću poljoprivredu.

Sada postavljam pitanje ovde i građanima Srbije – da li se planira da se i PKB proda strancima, da se proda Arapima, a ne da ostane u vlasništvu države Srbije ili nekog domaćeg investitora kroz javno-privatno partnerstvo? Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi posle 18 sati, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akta iz dnevnog reda ove sednice.

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu?

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Izvolite.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, razlog podnošenja ovog amandmana jeste da se strancima, odnosno licima koja nemaju državljanstvo Republike Srbije omogućiti što kraći proces rešavanja tekućih administrativnih problema, kao što je u ovom slučaju obezbeđenje ličnih dokumenata. Strani državljani kao budući investitori, jedni od odgovornih činilaca razvoja privrede naše zemlje, treba da imaju

obezbeđen put ka boljem i lakšem funkcionisanju, a sve u cilju obezbeđivanja odgovarajućih finansijskih resursa.

Samo u Novom Pazaru, uspostavljanjem dobrih odnosa i potpisivanjem sporazuma, pre svega sa Republikom Turskom, otvaraju se nove mogućnosti za privređivanje. Najavljen je veliki broj investitora koji će pokrenuti proizvodnju u ovom kraju. To je velika šansa za Novi Pazar, ali se odmah nameće pitanje obezbeđenja povoljnog poslovnog ambijenta i dobrih uslova za poslovanje stranaca investitora.

Usvajanjem ovog amandmana rešiće se tekući problemi koji nastaju prilikom dolaska investitora na teritoriju Republike Srbije i, samim tim, stvoriti jednaka prava za sve i omogućiti dolazak stranog kapitala na naše tržište, što apsolutno osigurava ekonomski razvoj, kako našeg kraja i Novog Pazara, iz kog dolazim, tako i cele zemlje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Hvala.

Delimično se slažem da ovi amandmani koji se tiču zakona o strancima, koje mi podnosimo, možda ne mogu direktno da se dovedu u vezu s ekonomskim rastom i razvojem Srbije, ali sve što radite u jednoj nacionalnoj ekonomiji ima indirektnu vezu. Kada donosimo zakone o obrazovanju, zakone o sportu, sve to utiče na budžet, s jedne ili druge strane.

Kada pogledate kako funkcioniše država Srbija, deficit tekućeg računa Republike Srbije u ovom trenutku potpuno je pokriven stranim direktnim investicijama. Kada se desilo da imamo veći priliv stranih direktnih investicija u odnosu na ono što nam je deficit? Srbija je u 2017. godini ostvarila strane direktne investicije u visini od 2.400.000.000 evra. Po tom ekonomskom kriterijumu mi smo za 27,1% više nego što smo planirali u 2017. godini. Ako pogledate kako idu naše strane grinfild investicije, Srbija je po tom parametru jedna od vodećih, ekonomski, zemalja u svetu.

Svega toga ne bi moglo da bude, i nema, ako nemate priliv stranih investicija, odnosno stranaca, koji moraju da regulišu svoje papire u funkcionisanju države Srbije.

Kada govorimo o stranim direktnim investicijama i stranim indirektnim investicijama, mi u stvari govorimo o rastu zapošljavanja u državi Srbiji. Zato je strana direktna investicija istovetna sa onim što možemo da definišemo kao smanjenje broja nezaposlenih u Srbiji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, ja sam zaprepašćen! Ovde u Parlamentu postoji osoba koja nas često optužuje za diktaturu, a dala je sebi za pravo da od Vlade i ministra traži da se smene narodni poslanici. Zamislite tu demokratski orijentisanu ličnost koja traži da Vlada smeni poslanike! Neverovatno!

Evo, priznaću, podneo sam amandmane da ne bih bio ovde glineni golub, da ne bih slušao deset sati one od kojih, od većine njih, da ne grešim dušu, nemam šta pametno da čujem. Tih deset sati odavno sam rešio da delim; neke moje kolege to rade u poslednje vreme. Mislim da je pametnije da slušamo sebe, da promovišemo ono što je Vlada uradila, nego da slušamo one od kojih nemam šta pametno da čujem. Recimo, čujem da Vlada treba da smeni poslanike. A kažu, on je protiv diktature.

Odmah da mu kažem, pošto on ima veze sa tajkunima, zastupao je onaj njihov stav – našampati novac pa dati nekim tajkunima i tako razviti privredu. Pitam sve nas, vezano je za amandman, da li je greh upumpati novac u zemlju. Da li je možda veći greh ispumpati novac iz zemlje? Ovi prethodni, koje podržavaju neki novi „isisavci“ sa njima u koaliciji, oni su izgleda stava da je greh uneti novac u privredu i zemlju, a nije bio greh izneti novac iz privrede i zemlje. Ne samo divljom, predatorskom privatizacijom, već iz donatorske podrške, iz kredita, za tuđi novac kupiš tuđu robu, upropastiš zemlju, otpustiš 400.000 ljudi. To je ona replika na emociju.

Znači, nema emocije kad se novac iznosi. Iznosio se... Po podacima međunarodnih organizacija, od 2001. do 2010. godine izneto je iz zemlje, neopravdano, mimo pravila finansijskih, 51 milijarda, a od 2004. godine 40,83 milijarde dolara. Njima nije greh, nije im emocija kada se novac iznosio, kad se otpustilo 400.000 ljudi. Sada kada treba peglati njihove greške i zaposliti te ljude, sada je njima greh uneti novac, zaposliti na stotine hiljada ljudi u privredi, uneti novac u privredu i proizvodnju.

Zato sam odabrao da promovišem rast bruto domaćeg proizvoda, rast proizvodnje – njima je rast BDP-a bio na uslugama i trgovini stranom robom, za strani novac – rast pokrivenosti uvoza izvozom, da promovišem stabilnost kursa zahvaljujući dijaspori, pa i investicijama sa novcem stranog porekla, stabilnost kursa, stabilnost, nizak procenat inflacije, povećanu uposlenost. Zato podnosim amandmane, jer hoću to da promovišem, jer oni nemaju šta da promovišu. Kažu, narod im je malo dao, ovi odavde, moji prijatelji. Ja kažem, njima je narod mnogo dao kakvi su. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Poštovani predsedavajući, kolega Arsiću, mislim da je kolega Rističević dovoljno rekao, ali činjenica je da je pomenuo da je jedan od naših osnovnih ciljeva povećanje BDP-a. Potpuno se slažem s njim. Nije tajna da je naš cilj, cilj ove vlade, cilj ovog parlamenta, da sustignemo rast BDP-a iz vremena Milana Stojadinovića, dakle, u periodu između 1935. i 1939. godine. Mislim da ćemo biti uspešni na tom polju i tom zadatku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice.

IVANA STOJILJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član 1. koji treba da obezbedi da stranci u našoj zemlji brže dobiju potrebna lična dokumenta, u cilju ekonomskog razvoja. Naravno, radi se o strancima investitorima.

Pre nego što kažem nekoliko reči da obrazložim svoj amandman, želela bih da istaknem da se ekonomija Republike Srbije zasniva na lokalnom ekonomskom razvoju, na razvoju lokalne privrede i jačanju domaćih investitora. To je ono što se ne dovodi u pitanje, ali mi danas definitivno razgovaramo o strancima investitorima zato što je pred nama zakon o strancima. Izdavanje lične dokumentacije stranim ulagačima definitivno je jedna od važnih mera privlačenja investicija i stabilizacije državnih finansija. Naravno, mi insistiramo da taj proces uvek bude organizovan na najvišem nivou, na državnom nivou, i država na to tako i gleda, pre svega kako bi se obezbedile ozbiljne bezbednosne procene, provere i poreklo novca koji ulazi u našu zemlju.

Ono što treba istaći jeste da do 2013. godine Srbija nije bila ozbiljan partner stranim investitorima, da niko to ozbiljno nije shvatao, tako da ni zakonski nije bio regulisan dolazak stranaca investitora. Zato mi insistiramo sada da se kroz sve zakone (trenutno je ovaj na dnevnom redu) to uzme u obzir, jer Srbija ima izvanredne prednosti: svoj geografski položaj, bescarinski izvoz u zemlje jugoistočne Evrope i Rusiju, odličnu makroekonomsku stabilizaciju. Zatim, sproveli smo uspešno fiskalnu konsolidaciju, imamo nisku stopu inflacije, unapređeno je poslovno okruženje, popeli smo se na Duing biznis listi, za 44 mesta smo napredovali i, što je veoma važno, nalazimo se među top deset zemalja reformatora na svetu. Ono što još želim da kažem – za tri godine 170.000 radnih mesta i godišnji priliv direktnih stranih investicija je 2,1 milijarda evra. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Tomić i Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Amandman koji smo podnele moja koleginica Vlahović i ja odnosi se na član 1. Predlog zakona o strancima, da se dodaje stav 2: „Zakon o strancima treba da omogući budućim investitorima u Republici Srbiji brže dobijanje potrebnih ličnih dokumenata u cilju ekonomskog razvoja i implementacije Agende 2030.“

Mi smo, inače, u nekoliko navrata, kada su bili zakonski predlozi, hteli da skrenemo pažnju kada su u pitanju ciljevi održivog razvoja i Agenda 2030, koja je inače obaveza svih država potpisnica sa Ujedinjenim nacijama. Srbija je jedna od tih potpisnica, tako da ona po svojim obavezama treba da sprovede tih sedamnaest ciljeva UN, osnovni je smanjenje siromaštva, drugi deo je održivi ekonomski razvoj, da jednostavno učini sve da priliv stranih direktnih investicija bude mnogo veći nego što su rashodi. Time se Srbija i nosila, pogotovo kada je u pitanju reformski kurs u protekle četiri godine.

Ono što je važno reći danas, a na osnovu ove diskusije smo videli da pojedini članovi opozicionih stranaka žele na određen način da diskvalifikuju uopšte i struku i ljude koji sede ovde u Parlamentu, sa najvišim zvanjima – ako to nije bilo dovoljno da se dokaže zbog čega su strane direktne investicije potrebne za smanjenje siromaštva, onda treba da saslušaju Udruženje ekonomista Srbije, Ekonomski fakultet i profesora Madžara koji u svojim radovima još na kraju 2016. godine kaže da je došlo do oskudice u akumulaciji kapitala kada govorimo o Srbiji i da je to jedan od velikih razloga nužne orijentacije prema stranom kapitalu, odnosno prema investitorima koji treba da dođu u Srbiju i ulože svoj kapital. Ono što je Srbija od tada uradila jeste da je donela Zakon o zajedničkom ulaganju, koji se odnosi na podjednak tretman stranih i domaćih investitora u Srbiji.

S druge strane, treba stalno da podsećamo ljude koji danas predstavljaju opoziciju da domaći investitori nisu kreditno sposobni, ni organizaciono, da vode jednu konkurentnu privrednu utakmicu sa stranim investitorima upravo zato što su ih oni koji su vodili državu do 2012. godine prezadužili i doveli bukvalno do ruba ekonomske propasti.

Prema tome, mi se danas, u protekle četiri godine i u budućnosti, nosimo sa državama koje su rame uz rame sa najrazvijenijim državama u EU. Srbija je po pitanju stranih direktnih investicija, čuli smo, imala preko dve milijarde evra

ulaganja u protekloj godini, 40% iznosa stranih direktnih investicija ukupnog broja zemalja zapadnog Balkana. Znači, Srbija je lider po pitanju stranih direktnih investicija, ulaganja. Zbog toga imamo 17.000 otvorenih novih radnih mesta u protekle četiri godine.

Naravno da će investitori dolaziti tamo gde je bolji investicioni ambijent, tamo gde je sigurna inflacija, gde je projektovana na najnižem nivou, gde vam je stabilan devizni kurs, gde vam je obezbeđen ekonomski rast, permanentan, oko 3% i tamo gde postoje zakoni na koje nećete čekati čitavu godinu da biste počeli da radite, a to je bio slučaj do 2012. godine.

Zašto sada ovaj amandman moja koleginica i ja postavljamo? Upravo zbog toga što bi strani investitori trebalo da imaju svoja lična dokumenta, u skladu sa protokolima UN koje sam ja potpisala, zato što će imati mogućnost da, u skladu s Agendom 2030, određene fondove UN privlače i na određen način i taj novac unesu kao svoj kapital u Srbiju, od koga će, naravno, naši zaposleni, budžet Srbije i svi imati koristi. Znači, otvaranje novih radnih mesta najbolje pokazuje stopa nezaposlenosti, koja je 2012. godine bila 26%, a danas je 13,3%.

Prema tome, ovakav amandman ima za cilj da skrene pažnju na Agendu 2030, koja je naša obaveza koju treba do 2020. godine postepeno da implementiramo u naš zakonodavni sistem. Svesni smo toga da to nije moguće preko noći i zato ovakve amandmane predlažemo. Svesni smo da možda nije trenutak da ovakav predlog amandmana bude prihvaćen, ali ne može nam niko zabraniti, kao poslanicima vladajuće stranke, da podnosimo amandmane i svoje dobre ideje prezentujemo građanima Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srbslav Filipović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srbslav Filipović.

Izvolite.

SRBSLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, mi smo, kao narodni poslanici Srpske napredne stranke, podneli ovaj broj amandmana zato što želimo da diskutujemo, želimo da građani Srbije čuju kakve su naše ideje po pitanju investicija, po pitanju budućnosti, po pitanju onoga što ih čeka u godinama koje su ispred nas.

Čuli smo, nažalost, u Narodnoj skupštini nešto što ne bi trebalo da čujemo. Ne bi trebalo da čujemo da nam nisu potrebne investicije, da nam nisu potrebna ulaganja, da nam neki ljudi nisu potrebni u Srbiji. U Srbiju su, bar dok

su SNS i Aleksandar Vučić na vlasti, dobrodošli svi investitori, sa istoka, zapada, severa i juga.

Upravo je možda u privlačenju investicija jedna od ključnih uloga ona koju ima ministarstvo koje vodi dr Nebojša Stefanović. Da Srbija nije sigurnija zemlja, da nije stabilnija, da nismo tako snažno i hrabro nastupili u borbi protiv korupcije i kriminala, ne bismo imali u Srbiji povećan broj investicija, jer investitori beže iz onih država u kojima su česta politička ubistva, u kojima je korupcija rasprostranjena na svakom koraku, u kojima korupcija cveta i raste kao pečurke posle kiše. Tako je izgledala Srbija nekada. U Srbiji danas nema korupcije. Sistemski, u Srbiji se danas borimo protiv korupcije na svakom koraku i u Srbiji su danas investitori sigurni. U Srbiji je novac svakog investitora siguran.

Zašto su nam strane investicije posebno važne? Važne su zbog razvijenih i složenih tehnologija kojima oni raspolažu, kreditne sposobnosti stranih investitora, zbog mnogo toga u čemu mi ne možemo njima da pariramo domaćim kapitalom. Ali važno je da se naši investitori trude da dostignu standarde koje imaju strani investitori. U tom smislu su svi investitori i novac svih u Srbiji, ukoliko je čist i legalan, jednaki i dobrodošli.

U danu za glasanje zato ću podržati sve zakonske predloge i glasati za amandmane svojih kolega. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Kovačević, izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre, moj amandman se odnosi na to da se omogući strancima investitorima brže dobijanje potrebnih ličnih dokumenata, u cilju ekonomskog razvoja i boljeg iskorišćenja privrednih potencijala. Dodavanjem ovog stava u čl. 1. zakona o strancima dodatno bi se osnažili naponi Vlade Republike Srbije koje ona ulaže u sveukupni ekonomski razvoj Srbije.

Poznato je da se u resoru privrede već neko vreme, tačnije već nekoliko godina unazad, prešlo s reči na dela i da je poslovni ambijent u Srbiji značajno unapređen. Pre svega, privreda danas ima ono bez čega ne može da raste ni u jednoj zemlji, a to je politička stabilnost. Uz takvu osnovu, konstantno se vrši usklađivanje zakonskih okvira s najboljom praksom u razvijenim zemljama, obezbeđuju se ozbiljni finansijski podsticaji ali i besplatne obuke i mentoring.

Prethodnih godina pažljivo su se osluškivale potrebe privrede. Samim tim, ovogodišnji programi bolji su od prethodnih. Kada kažem programi, mislim na programe Ministarstva privrede za podršku sektoru mikro, malih i srednjih

preduzeća i preduzetnika, jer od njihovih ideja, truda i preduzimljivosti zavisi i brzina rasta i razvoja Srbije. Ovaj sektor je kičma privrede i pokretač rasta i stvaranja novih radnih mesta. Podsticanje malog biznisa pomaže da se definitivno raskrsti sa neslavnim nasleđem, prvenstveno sa stanjem svesti da je država ta koja nudi poslove, i da se posao traži i stvara a država stvara okruženje koje podstiče razvoj preduzetništva, kao u drugim uspešnim zemljama. Poseban akcenat u ovim programima bačen je na podršku preduzetnicima početnicima. Svaka dobra ideja imaće podršku Vlade, kako finansijsku, tako i u vidu besplatnih obuka i mentoringa.

S druge strane, stranci koji žele da investiraju u Srbiju imaju kapital, imaju ideju i svakako su dobrodošli. Bržim dobijanjem ličnih dokumenata, olakšavamo im funkcionisanje i pridobijamo njihovo poverenje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Đorđe Komlenski i Bojan Torbica.

Reč ima kolega Torbica.

Izvolite.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, naš amandman se odnosi na to da se u članu 1. Predloga zakona o strancima dodaje stav 2. koji glasi: „Zakon o strancima treba da omogući budućim investitorima u Republici Srbiji brže dobijanje ličnih dokumenata, u cilju ekonomskog razvoja i veće socijalne ravnopravnosti“.

Kada govorimo o Predlogu zakona o strancima, moramo konstatovati da su tokom primene trenutno važećeg zakona uočeni problemi koji se ne mogu prevazići bez preciznog definisanja normi koje se odnose na ulazak, boravak i kretanje stranih državljana u Republici Srbiji, a u skladu sa ciljem unapređenja nacionalnog sistema legalnih i nelegalnih migracija.

Smatramo da bi donošenjem novog zakona, osim što će se na precizniji i savremeniji način propisati uslovi za ulazak, kretanje i boravak stranaca, trebalo da se precizira i olakša dolazak stranih investitora i na taj način utiče na povećanje broja stranih investicija.

Pitanje socijalne pravde, tj. ravnopravnosti, socijalnog uključivanja i smanjenja siromaštva već šest godina jedan su od glavnih prioriteta politike Vlade Republike Srbije. Pre deset-petnaest godina tadašnja republička vlast je prilikom sprovođenja tranzicije, a naročito prilikom sprovođenja sramne privatizacije, gurnula veliki broj građana na margine društva i sprečila ih da svojim punim kapacitetima učestvuju u ekonomskim, privrednim i društvenim tokovima. Sve ono što se događalo tokom tog perioda mnoge građane Srbije udaljilo je od osnovnih civilizacijskih tekovina, od jednakih mogućnosti za obrazovanje, lečenje, zaposlenje i ostvarivanje prihoda.

Ovaj amandman jeste pokušaj da se, u skladu s politikom koju sprovodi Vlada Republike Srbije, te nepravde isprave. Investicije u privredi i otvaranje novih fabričkih pogona, bili ti investitori strani ili domaći, jedini su način da se poveća zaposlenost građana Srbije, da ti isti građani kroz svoj rad ostvare pristojnu zaradu i obezbede uslove da sebe i svoju porodicu izvuku sa margina društva, gde su završili neodgovornom politikom bivših vlastodržaca. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege, kao što smo rekli, pre svega, ovim zakonskim rešenjima vodi se računa o bezbednosti Republike Srbije, njenih građana i samih stranaca.

Vezano za stav u članu 1, stav 2, koji se dodaje i glasi: zakon o strancima treba da omogući budućim investitorima – znači, onima koji žele da ulažu u Republiku Srbiju, misli se na strance – brže dobijanje ličnih dokumenata, u cilju ekonomskog razvoja nerazvijenih opština, moram da naglasim još jednom ono što je apsolutno poznato, da je jedan od preduslova za nastavak procesa evrointegracija upravo i kompletna harmonizacija s evropskim zakonodavstvom.

Dakle, oblast kretanja i boravka stranaca na teritoriji Republike Srbije u današnjim okolnostima neophodno je urediti na način da se obezbedi, pre svega, najviši nivo poštovanja ljudskih prava ali i najveći stepen bezbednosti i pravne sigurnosti kako građana Republike Srbije, tako i stranih državljana koji ulaze i borave u našoj zemlji. Upravo zbog toga je neophodno precizno definisati svaki član ovog zakona i u tom cilju su i predloženi ovi amandmani.

Cilj amandmana na član 1. je da se i ovim zakonom osnaži od Vlade Republike Srbije proklamovani sveukupni ekonomski razvoj nerazvijenih opština, u smislu omogućavanja strancima da brže dobiju potrebna lična i druga dokumenta neophodna za investiranje u našim opštinama, a naročito u nerazvijenim područjima.

Strani investitori nisu navikli, u zemljama u okruženju ili svetskim metropolama, na sporu administraciju i duge procedure dobijanja dokumentacije, što znatno remeti planove i usmerava investiranje, pa je donošenje ovog zakona, kao što sam rekao, jasno preciziranje članova, značajan korak u olakšavanju uslova za dotok investicija kod nas. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, pre svega, u svetlu značajnog ekonomskog rasta u Srbiji, upravo bih apostrofirao adekvatan odnos države prema investitorima. Morao bih da podsetim i kolege narodne poslanike ali i naš auditorijum, dakle građane Republike Srbije koji ovo gledaju i slušaju, da je rast BDP-a u januaru ove godine iznosio 4,2%, da je čak iznad projektovanih vrednosti. Da li mislite da je odnos države Srbije prema investitorima drugačiji, da bi uopšte postojao rast? Ne samo u tom sigurnosnom aspektu o kome je govorio kolega Filipović, već govorim sada i o odnosu države u smislu pomoći tim investitorima i obezbeđivanja adekvatnog privrednog ambijenta za njihov rad.

Upravo u tom duhu predlažem i ovaj amandman, kojim se olakšava budućim investitorima dobijanje ličnih dokumenata. Mislim da je prirodno da skraćujemo te birokratske procedure, naročito za one ljude koji na, rekao bih, jedan značajan i adekvatan način doprinose rastu privrede u našoj zemlji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima koleginica Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, ovim amandmanom predložila sam da se u članu 1. doda stav 2. koji glasi: „Zakon o strancima treba da omogući budućim investitorima u Republici Srbiji brže dobijanje ličnih dokumenata u cilju ekonomskog razvoja i smanjenja nezaposlenosti“.

Svrha ovog amandmana je da se ubrza ekonomski razvoj u Republici Srbiji, na čemu neumorno u prethodnim godinama rade predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije. Ovaj amandman će pomoći da se izbegnu administrativni problemi koji bi mogli da stvore lošu sliku o Srbiji kao mestu za investiranje, što svakako ne stoji, jer otkako je SNS na vlasti u prethodnim godinama u Srbiji je otvoreno 170.000 novih radnih mesta, stopa nezaposlenosti je smanjena sa 26,5% na 13,5%, otvoreno je 55 fabrika širom zemlje Srbije. Vreme koje imam na raspolaganju nije mi dovoljno da prosto pobrojim sve gradove i opštine u Srbiji u kojima su u prethodnim godinama otvorene nove fabrike. U Srbiju su samo u 2017. godini ušle direktne investicije od dva miliona evra, 130 kilometara auto-puta je izgrađeno, 360 kilometara lokalnih puteva, 480 kilometara državnih puteva.

Još mnogo toga je Vlada Republike Srbije uradila u cilju unapređenja ekonomskog razvoja i smanjenja nezaposlenosti. Ovim amandmanom omogućuje se budućim investitorima u Republici Srbiji brže dobijanje ličnih dokumenata, kako bi se još više ubrzao ekonomski razvoj i smanjila nezaposlenost. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

U skladu s članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, određujem pauzu u trajanju od jednog sata.

Sa radom nastavljamo u 15 časova, raspravom o amandmanu koji je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Zahvaljujem.

(Posle pauze – 15.05)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa današnjim radom.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, cilj mog amandmana je ekonomski razvoj i smanjenje socijalnih razlika.

Naime, do 2012. godine za dobijanje bilo kakve dokumentacije, ličnih dokumenata za otvaranje firme, fabrike stranim investitorima trebalo je bar od godinu do dve dana. Hvala bogu, dolaskom Srpske napredne stranke na čelo države 2012. godine taj period se smanjio deset i dvadeset puta; mi danas izdajemo dozvole do trideset dana, a smatram da će se taj rok smanjiti. Bravo, tako radi odgovorna vlast!

Naime, u Srbiji danas ulažu i sa Istoka i sa Zapada, masa investitora, a zašto? Zato što je naš politički kurs prema EU, ali je neutralnost vojna. Zato imamo na godišnjem nivou više od dve milijarde investicija. Zato smo uposlili preko 170.000 ljudi. Tako radi odgovorna vlast i to je dobra socijalna politika. Tako se smanjuje siromaštvo. Godine 2012. nezaposlenost je iznosila 27%, danas iznosi 12%, sa tendencijom smanjenja do 5%, što je neki evropski nivo.

Ono što je meni fascinantno, a dolazim s opštine Voždovac, jeste da je na mojoj opštini otvorena „Ikea“, koja upošljava 330 zaposlenih. Upravo sam dobila informaciju da će pored biti izgrađen ritejl-park, što znači dodatni broj građana

će biti uposlen, a u narednih pet godina će biti zaposleno još 1.200 radnika, investicija će biti preko 200.000.000 evra. Hvala na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, poštovani predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, bez obzira na to što neki poslanici ovde, uglavnom koji sede prekoputa nas, pokušavaju da ospore naše pravo da podnosimo amandmane, rekao bih čak i zabrane naše pravo, evo, ja sam se usudio da podnesem amandman na član 1. Predloga zakona o strancima u kome sam predvideo dodavanje novog stava. To bi bio stav 2. ukoliko bi moj amandman bio prihvaćen. On glasi: „Zakon o strancima treba da omogući budućim investitorima u Republici Srbiji brže dobijanje potrebnih ličnih dokumenata u cilju ekonomskog razvoja i modernizacije Republike Srbije“. Obrazloženje koje prati moj amandman glasi: „Cilj amandmana je da se i ovim zakonom osnaži od Vlade Republike Srbije proklamovani sveukupni ekonomski razvoj i modernizacija Republike Srbije.“

Kao što je poznato, Zakon o strancima je usvojen 2008. godine, kada je donet i čitav niz podzakonskih akata koji prate ovaj zakon iako je sama primena ovog zakona otpočela tokom 2009. godine. Međutim, donošenje novog zakona je neophodno, pogotovo ako imamo u vidu stalne promene u oblasti migracija, dakle, promene u ukupnom kretanju stanovništva. Evo, uzmimo, na primer, samo veliku izbegličku krizu koja je aktuelna poslednjih nekoliko godina. Sve te novonastale okolnosti, ali i potreba za sveobuhvatnijim regulisanjem oblasti kretanja i boravka stranih državljana, dakle stranaca u Republici Srbiji – a posebno bih istakao ovom prilikom Akcioni plan za Poglavlje 24, potpoglavlje Migracije (nadam se da su kolege čitale potpoglavlje Migracije i Poglavlje 24) – uslovile su donošenje novog zakona o strancima.

Lično smatram, uz sve navedeno, da je na svakom mestu neophodno naglašavati potrebu za ekonomskim razvojem i modernizacijom Srbije.

Sve su to razlozi zbog kojih sam podneo ovaj amandman, koji u svakom smislu podržava sve intencije koje sam naveo. Ekonomski razvoj i modernizacija su svakako prioriteta za nas. Razlog za to je stanje u kojem smo zatekli Srbiju nakon što smo preuzeli odgovornost za vršenje vlasti od žutih štetočina, dakle, sve ono što smo nasledili od njih i što pokušavamo da popravimo. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Žarko Mićin.

Izvolite.

ŽARKO MIĆIN: Gospodine predsedavajući, gospodine ministre, predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, pre nekog vremena mogli smo da čujemo od nekih predstavnika opozicije kako kritikuju jednu od investicija u Novom Sadu, a to je investicija američke kompanije „Delfaj“, u kojoj sam lično učestvovao. Veliko mi je zadovoljstvo što sam učestvovao u timu gradonačelnika Miloša Vučevića koji je ovu investiciju i doveo u Novi Sad. Mogli smo da čujemo kritike kako su plate male, kako ljudi beže iz ove fabrike i mnogo drugih negativnih stvari. Međutim, stvarnost je zaista drugačija: plate u „Delfaju“ na tim pozicijama o kojima je govorio kolega poslanik iz opozicije mogu da idu čak do 45.000 dinara. Jedan od uslova je da ljudi, verovali ili ne, redovno dolaze na posao.

Druga stvar, moj kolega iz opozicije rekao je da, navodno, „Delfaj“ ide od kuće do kuće i traži radnike. Ni to nije tačno. Zna li zašto idu i traže radnike? Zato što imaju konkurenciju, i to ozbiljnu konkurenciju, drugu kompaniju koju smo doveli u Novi Sad, koja takođe zapošljava trenutno 3.000 ljudi. I „Delfaj“, koji se sada zove „Aptiv“, zapošljava 3.000 ljudi. Dakle, ukupno je 6.000 ljudi trenutno zaposleno u Novom Sadu. Zato što imaju konkurenciju, traže još radnika, i biće zaposleno još ljudi.

Ono što sam hteo da kažem takođe, i mislim da je to važno, jeste da su spomenuli da su ovakve investicije pogubne, odnosno da su ovakve podrške investitorima pogubne. Stvarnost je potpuno suprotna, jer upravo ovi podsticaji su se pokazali kao odličan instrument za privlačenje investitora.

Nije samo to, analiza Svetske banke je pokazala da je ukupan iznos očekivanih javnih prihoda 4,08 puta veći od ukupno odobrenih iznosa subvencija. Očekivano vreme za povrat podsticaja kroz javne prihode iznosi 14,07 meseci, što pokazuje opravdanost ovih subvencija investitorima.

Što se tiče izjednačenosti domaćih i stranih investitora, moje kolege su spominjale Zakon o ulaganjima – upravo tim zakonom su izjednačeni domaći i strani investitori. Ne samo to, Vlada Republike Srbije prepoznala je potrebu da se snizi prag koji je neophodan, prag broja ljudi koje investitor mora da zaposli da bi dobio podsticaj, i ne samo to nego i visina same investicije. Tako sada za nerazvijene opštine potencijalni investitor mora da zaposli minimum deset ljudi,

dok je za razvijene opštine to pedeset ljudi. Onaj prag o kom sam govorio smanjen je sa 250.000 na 100.000 evra.

Zahvaljujući tome, u prošloj godini smo imali domaće investitore koji su dobili subvencije, kao što su „Bekament“, „Fos“ iz Surdulice, „Tim kop“ iz Novog Sada, „Sveti Nikola“ iz Sečnja i „Čips vej“ iz Čačka. Upravo zahvaljujući ovim merama, Srbija trenutno pregovara sa investitorima za 54 investiciona projekta, čija bi ukupna vrednost bila preko 2,5 milijardi evra i čime bi se u budućnosti zaposlilo 29.000 ljudi u Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U nameri da budemo u korak sa svetom, mislim tu pre svega na ekonomski razvoj, pristupamo stvaranju novih zakonskih rešenja koja će ljudima koji nisu naši državljani omogućiti da dođu u Srbiju i započnu svoje poslovanje u našem okruženju i sa našim ljudima. Želimo da olakšamo boravak stranaca u našoj zemlji i da im se omogući što lakše uklapanje u društvo i društvene tokove, odnosno da se naša zemlja učini još privlačnijim mestom za strane investitore i strance koji dolaze u Srbiju. Činjenica je da smo po društvenoj i demografskoj strukturi država koja poseduje toleranciju multikulturalnosti i uvažavanje i toleranciju svih vidova različitosti.

Moram da kažem da je moj rodni grad Niš dugi niz godina bio jedan tužan grad, bez ikakve perspektive, jer su bivši režimi svojevremeno uništili sve živo što se dalo uništiti. Zahvaljujući velikom angažovanju, upornosti i istrajnosti predsednika Srbije Aleksandra Vučića, dosad je u grad Niš uloženo 214 miliona evra stranih investicija. Pomenuću, otvorene su sledeće fabrike: „Beneton“, „Jura“, „Šinvon“, „Džonson elektrik“, „Aster tekstil“, „Leoni“ u Malošištu, „Leoni“ u Nišu, *IMI Europe*, „Cuntobel“, koji trenutno zapošljavaju 9.460 radnika, a u 2018. godini očekuje se zaposlenje još 2.440 radnika, a ukupni očekivani broj zaposlenih je 17.150. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jovan Palalić.

JOVAN PALALIĆ: Gospodine potpredsedniče, dame i gospodo narodni poslanici, svi zakoni o kojima danas raspravljamo, koji su na dnevnom redu, sasvim sigurno su u pravcu stvaranja jednog odličnog pravnog okvira koji bi

potvrdio da je Srbija zemlja sigurna i otvorena za strana ulaganja i strane investicije.

Bez obzira na sve današnje kritike, ozbiljnih investicija i ovog nivoa investicija kojih smo svedoci sasvim sigurno ne bi bilo da ne funkcionišu institucije u Republici Srbiji, da nemamo dobar pravni okvir i, nadasve, da ne funkcioniše pravni sistem i pravosuđe. Za razliku od onih koji su 2009. godine katastrofalnom reformom pravosuđa faktički oterali ozbiljne investitore u Srbiji, promene koje su se desile i zakoni koji se donose stvaraju pouzdan okvir i pravi okvir za strane investitore. Oni se odnose, s jedne strane, na rešavanje problema koji se tiču brzine rešavanja predmeta, koji se tiču brzine izdavanja dozvola i koji se tiču funkcionisanja sudova.

U tom smislu, aktivnost u Parlamentu Srbije koja se odnosila na usvajanje Zakona o hipoteci, uspostavljanje javnobeležničkog sistema, usvajanje Zakona o izvršenju i obezbeđenju, kojim je rešeno preko milion starih predmeta, govori da se upravo čini sve kako bi se olakšalo poslovanje u Republici Srbiji.

Naravno, vrlo važan segment toga jeste borba protiv kriminala i korupcije. Zakoni koji su doneti, Zakon o zaštiti uzbunjivača, zakon koji se odnosi na organizovanje borbe protiv kriminala i korupcije, koji je pre nekog perioda stupio na snagu, gde se formiraju udarne grupe u okviru tužilaštava, sve to doprinosi da Srbija bude zemlja gde se donose zakoni, gde funkcionišu institucije. A bez ozbiljne pravne države, bez jakih institucija, bez dobrih zakona, nema investicija.

To je potvrda zašto je sve veći broj stranih investitora koji se opredeljuju da dolaze u Republiku Srbiju. Sasvim sigurno, država Srbija postaje sigurno i pravo mesto za strane investicije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Boban Birmančević.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade sa saradnicima iz Ministarstva, poštovani građani, ko gubi ima prava da se ljuti, ima pravo i na svoje mišljenje, ali nema pravo da iznosi laži i dezinformacije, a to upravo radi opozicija na današnjem zasedanju. Ja bih hteo da, pre svega, demantujem njih upravo u delu da li su domaći investitori u istom rangju sa stranim. Naravno da su u istom; po meni, čak su u prednosti jer se nalaze na svom području, poznaju običaje i način poslovanja u Srbiji. Svakako su u prednosti kada konkurišu za određena sredstva. Svi oni koji ne znaju, neka pročitaju Zakon o ulaganjima, neka uđu na sajt Ministarstva privrede i pročitaju javni poziv u kome je jasno sve definisano, gde ne postoji nijedan procenat ni

deo procenta razlike između domaćih i stranih investitora. Ponavljam, domaći investitori su u prednosti jer rade na svom tržištu, tržištu koje poznaju.

Zašto strani investitori? Upravo zato što svi veliki projekti u nekoliko poslednjih godina dolaze od stranih investitora. Oni koji ne veruju, neka odu u bilo koji grad u Srbiji, neka odu u Novi Sad, neka odu u Zrenjanin, neka odu u Rumu, neka odu u Koceljevu. Postojala je Ruma i pre 2012. godine na istom mestu na kome postoji i sada, pa je od 2012. godine do sada otvoreno nekoliko fabrika. Podsetiću, to su različiti investitori: „Hačinson“ iz Francuske zaposliće 200 radnika, „Vai Vai“ iz Nepala zaposliće 407 radnika, „Kableks“ iz Slovenije zaposlio je 110 radnika, i to ne u Rumi, nego u Platičevu. Možete da zamislite koliko znači jednom mestu veličine Platičeva kada se jedan proizvodni pogon otvori u takvom mestu, koliko je to značajno za samo Platičevo. Nekoliko takvih investicija pokreće ceo region i celu Srbiju. Tu je, naravno, i „Kalcedonija“ iz Italije, da ne nabrajam dalje. U Rumi je samo u 2014. i 2015. godini zaposleno 1.375 novih radnika.

Zašto je važno da imamo dobar zakon? Važno je da svi oni koji su stranci znaju gde dolaze, znaju da dolaze u uređenu državu, znaju da dolaze u državu gde se jasno zna šta i na koji način, koja su njihova prava i kako ta svoja prava mogu da ostvare. Nije bitno da li je taj stranac-investitor, da li je turista ili je samo u tranzitu, bitno je da dolazi u sigurnu državu, u državu gde se jasno zna šta je ono na šta imaju pravo, a šta je ono na šta nemaju pravo.

Upravo svi ovi zakoni koji su sada u proceduri još će pojačati stabilnost i bezbednost države. U tom cilju je ovaj amandman koji sam podneo, da poboljšamo Zakon o ulaganjima, odnosno zakon o strancima, jer upravo ti stranci su glavni za ulaganje, a domaći investitori će raditi na tim objektima i podići svoj nivo i nivo naše privrede na stepenicu na kojoj je nekada bila. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Barišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolegistica Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, pre svega, poštovani građani Srbije, danas raspravljamo o amandmanima koje smo podneli kako mi sa ove strane tako i kolege iz opozicije. Pre svega, želela bih da građane Srbije podsetim da ti koji celo jutro i dan nama iz Srpske napredne stranke spočitavaju da smo predložili tih famoznih 360 amandmana u ovoj sali mogu da se izbroje na prste jedne ruke. Isti ti koji su nam celo jutro govorili da su besmisleni amandmani, moram da podsetim građane i kolege, podnosili su amandmane tako što su pravili cirkus od Skupštine, želeli da

obezbede prolaz Deda Mrazu, a današnji amandmani su tipa „briše se“, gde opet nema ni jednog jedinog predloga za dobro naših građana.

S obzirom na to da smo se do 2012. godine borili sa tim „žutom preduzećem“ i, na svu sreću, pre svega građana Srbije, uspeali da stavimo tačku na njihovu vladavinu i da konačno dođe SNS, na čelu sa gospodinom Vučićem, i pokrene nešto nabolje, evo, i danas imamo jako dobar predlog. Ovi naši amandmani mogu da služe i za promociju svega dobrog što je urađeno, a urađeno je mnogo toga. Jednostavno, kroz ovih 360 amandmana ne može sve ni da se prikaže.

Dolazim iz Kruševca i želim da u par rečenica da kažem da će upravo ovaj zakon rešiti mnogo toga. Sve one radnike koje su ti iz „žutog preduzeća“ ostavili na ulici, stavili katance na sve te fabrike, upravo Vlada Aleksandra Vučića i gospodin Bratislav Gašić, moj sugrađanin iz Kruševca, uspeali su da vrata na posao. A kako? Tako što su rešavanjem pravnoimovinskih odnosa na atraktivnim lokacijama kako u Kruševcu tako i okolini uspeali da pribave 50 ha zemljišta i da se to, naravno, ustupi na korišćenje stranim investitorima. Jedan od tih investitora je i „Kromberg i Šubert“, fabrika koja već uveliko upošljava radnike, preko četiristo radnika već radi u „Krombergu“.

Ta gospoda iz „žutog preduzeća“ donedavno su govorila da nema ništa od toga, da su to samo priče. Nastavljamo sa našom dobrom politikom, politikom iza koje stoje rezultati. Naravno, zbog toga dobijamo sve veću podršku građana, tako da su ova njihova današnja frustriranost i frustracije na prethodnim sednicama očito rezultat njihovih loših izbornih rezultata. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Zoran Bojanić.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Ovim svojim amandmanom na zakon hteo sam da dam podršku nastojanjima i radu Vlade Republike Srbije na ekonomski održivom razvoju Republike Srbije, a sve u kontekstu sa Agendom 2030 Protokola o održivom razvoju UN.

Jedan od elemenata u tom održivom razvoju jeste iskorenjivanje siromaštva. Mene to životno interesuje s obzirom na to da i ja moram pomenuti svoj grad, grad iz koga dolazim, a to je Kraljevo, gde se godinama radilo da se sve zatvori, ugasi, samo je trebalo neko da ugasi sve to. Na našu veliku sreću, do toga neće doći s obzirom na to da je investitor, jedan od dva investitora koja ove godine počinju da rade u Kraljevu, pokrenuo uređenje lokacije na kojoj će do polovine godine otvoriti proizvodni pogon.

Voleo bih da napomenem svim dragim kolegama koje, izgleda, ili ne čitaju zakone ili ne znaju za šta smo glasali da investitori, domaći i strani, nisu podvojeni, da svi imaju iste obaveze i ista prava (a drago mi je da sam bio u tom skupštinskom sazivu koji je te zakone donosio), kao i da napomenem, ako neko ne zna, može da izađe na sajt Agencije za razvoj i pročitati – evo, pre neki dan je objavljen javni poziv gde naši investitori, naši proizvođači mogu da konkurišu, ako imaju razvojne projekte, za kredite koje finansira država, odnosno Republika Srbija, u vrednosti do 62.500.000, gde su nepovratna sredstva 12.500.000. Pa ko nije znao, nek se upozna. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojčić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Narodni poslanik Boško Obradović ima reč.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije koji pratite ovu skupštinsku raspravu u pojedinostima, dužan sam da vam, pre svega, pročitam kako tačno glasi obrazloženje ovog našeg amandmana, koje smo inače ponovili i u drugim članovima prva tri zakona jer smatramo da može da se jednostavno primeni na sve njih.

Evo tog obrazloženja: „U okviru postojeće parlamentarne prakse ne postoje uslovi za normalan rad Narodne skupštine Republike Srbije i demokratske procedure, te smatramo da ovaj zakon ne treba usvajati ni u celini ni sa izmenama u pojedinostima dok se ne isprave ovi propusti. Procedura donošenja zakonskih rešenja dovedena je u pitanje odsustvom javne rasprave i opstrukcijama parlamentarne diskusije od strane vladajuće većine. Ovo se posebno odnosi na zakone koji se direktno tiču problema ogromnog broja migranata koji su prošli preko teritorije Republike Srbije, danas se na njoj nalaze u prihvatnim centrima ili kao tražioci azila mogu biti vraćeni iz zemalja EU u Republiku Srbiju.

Stoga smatramo da donošenje predloženih zakonskih rešenja treba stopirati dok se ne isprave nagomilane anomalije i nepravilnosti u funkcionisanju Narodne skupštine Republike Srbije. Jedan od prvih uslova je svakako ostavka predsednika Narodne skupštine Maje Gojković, hitno zakazivanje sednica na aktuelne teme, kao i uvrštavanje u dnevni red zakonskih i drugih predloga opozicionih poslaničkih grupa. Ovaj Dom Narodne skupštine nije samo dom vlasti, već u njemu podjednaka prava imaju“, odnosno trebalo bi da imaju, „i

narodni poslanici iz redova opozicije. Došli smo u situaciju da je Narodna skupština ukinula svoju kontrolnu funkciju nad radom izvršne vlasti i da izvršna vlast vodi zemlju bez podnošenja izveštaja o svom radu i nadzora Parlamenta.“

Ako mi dozvolite, gospodine predsedavajući, koristiću još malo vremena koje imam kao ovlašćeni, da pojasnim još jednom šta smo ovim želeli da kažemo.

Dakle, Srbija ima ogroman problem jer su praktično sve institucije ove države dovedene u pitanje, pre svega Narodna skupština kao najvažnija državna institucija, zatim mediji, odnosno sloboda medija, fer i pošten izborni proces na svim nivoima i, naravno, uopšte parlamentarna demokratija kakvu je poznajemo poslednjih trideset godina.

Za nas je od izuzetnog značaja da kroz ove naše amandmane ukažemo na to kompletnoj javnosti da bi ljudi stekli zapravo pravu sliku o tome šta se u Narodnoj skupštini Republike Srbije događa.

Primeru radi, navešću vam jedan veoma konkretan primer. Vi se, kao predstavnici aktuelne vlasti, hvalite dobrim odnosima sa Mađarskom, ističete da je gospodin Viktor Orban, predsednik Vlade Mađarske, vaš veliki prijatelj. Ja mislim da je to dobra stvar i da se mnogo dobrih stvari može naučiti od Viktora Orbana. Problem je samo što se ono što se radi u Mađarskoj ne radi u Srbiji, a to je brana ogromnoj migrantskoj navali koja dolazi na teritoriju Evrope. Ako pratite pažljivo republičke izbore koji su upravo u toku u susednoj državi Mađarskoj, ključna parola Viktora Orbana jeste – manje migranata, a više dece u Mađarskoj. Upravo ono što vam, poštovane kolege narodni poslanici, mi iz Srpskog pokreta Dveri ovde pričamo godinama unazad, da je problem bele kuge najveći problem ove države, da je podrška rađanju, mladim bračnim parovima i porodicama sa više dece ključno pitanje, a ne zbrinjavanje migranata, na kome vi zapravo insistirate.

Vi čak menjate zakone da biste ih uskladili sa direktivama EU. Da li ima potrebe da vam čitam odeljke iz svakog vašeg zakona? Svaki vaš zakon sadrži potpuno istu formulaciju – cilj ovog zakona je usaglašavanje nacionalnog zakonodavstva u oblasti legalnih i iregularnih migracija, na primer, sa direktivama EU koje uređuju ovu oblast. I u svakom zakonu koji donosite u Narodnoj skupštini Republike Srbije stoji da se on donosi po direktivi EU. Pazite, nijedna druga reč, nego prava reč – po direktivama EU.

Da li Narodna skupština Republike Srbije služi da bi donosila zakone po direktivama EU ili može na dnevni red ove Narodne skupštine ikada da dođe bilo koja aktuelna tema? Da li je moguće da ovaj dom Narodne skupštine Republike Srbije nije raspravljao o ubistvu Olivera Ivanovića ili nije rešavao problem ubistva Zorana Đinđića, primera radi, čiju godišnjicu danas obeležavamo, odnosno podsećamo se da je ubijen predsednik Vlade Republike Srbije, a da to

ubistvo još uvek nije rešeno i da ne znamo ko tačno iza njega stoji, i iznutra a posebno spolja, pre petnaest godina?

Dakle, to je naš apel ovde, da prestanemo da glumimo zakonodavnu funkciju a da ne može nijedna aktuelna tema da dođe na dnevni red Narodne skupštine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Poštovani narodni poslanici, moram da kažem da su javne rasprave bile, i to četiri velike javne rasprave o ovim zakonima. Ovi zakoni su prošli detaljno razmatranje svih naših radnih tela Republike Srbije, prošli su razmatranje Evropske komisije, prošli su razmatranje nevladinog sektora, prošli su razmatranje građana kroz javne rasprave i zainteresovane javnosti i nalaze se u Parlamentu u redovnom postupku.

Nijedan od ovih zakona nije ovde uvršten po osnovu hitnosti već nekoliko meseci. Dakle, ovo nisu zakoni koji su ovde dve nedelje, ili tri, pa da kažete da je pro forme nešto u redovnoj proceduri. Imali ste mogućnost da mesecima razmatrate ove zakone, kao i ostatak javnosti.

Mislim da ovde radimo bez onog pojačanog rada kada nešto treba raditi i u večernjim satima, u redovnom radnom vremenu, što je, naravno, odluka Narodne skupštine, ali kao član Vlade koji ovo obrazlaže mogu da kažem – i sa pauzama imamo jedan vrlo normalan tempo rada gde možemo natenane da sagledamo svaki od ovih zakona.

Na ovaj zakon uloženo je oko 1.600 amandmana, što ukazuje na to da je najveći broj narodnih poslanika imao dovoljno vremena da se pripremi i uloži amandmane na sve što je mislio da treba da uloži. Dakle, mislim da to svakako ne može da se kaže da stoji.

Izvršna vlast uredno polaže račune Narodnoj skupštini. Kao ministar koji dolazi na sve sednice odbora gde se raspravlja o izveštaju MUP-a, po tri, četiri, pet sati raspravljamo i odgovaramo na sva pitanja narodnih poslanika, kako iz vlasti tako iz opozicije, na svako pitanje, o svakoj temi, mislim da imamo vrlo dobre rasprave, koje su dovele i do korekcije izveštaja. Promenili smo način izveštavanja odbora. Dali smo dosta dobrih informacija o svemu što se dešava u zemlji.

Što se tiče migranata, nema ogromne navale migranata. Tri hiljade i šeststo migranata, gruba brojka, već mesecima se nalazi u našoj zemlji i oni ne žele da ostanu ovde, njihov cilj je da odu u inostranstvo. Videćemo, ovi zakoni koje donosimo... Ono što se kaže, usaglašavanje sa direktivama EU – direktiva je naziv pravnog akta. Dakle, ne neki naredbodavni ton, nego je direktiva naziv pravnog akta Evropske unije kojom ona daje instrukcije kako da se određeni zakoni...

Mi, između ostalog, to radimo zbog višeg standarda koji postoji u tim zemljama ali radimo i zato što hoćemo za našu zemlju bolje standarde i bolju zaštitu za naše građane. Dakle, svakako se ne može reći da nisu na ozbiljan način pripremljeni ovi zakoni.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Sam cilj podnošenja amandmana je nešto preciznije i dodatno definisanje lica na koje se ovaj zakon o strancima odnosi. On je u članu 2. već definisao grupe na koje se sam po sebi ovaj zakon odnosi, međutim, ovim amandmanom sam predložio jednu dodatnu grupu, tj. stranca – investitora. Jasno je da su se ova vlada i prethodne vlade na čijem čelu je bio sadašnji predsednik Aleksandar Vučić možda ponajviše bavile ovom kategorijom stranaca u našoj zemlji.

Kao dokaz toga reći ću samo neke brojke. Ako pogledate 2017. godinu, iznos direktnih stranih investicija u Srbiji je negde na 2,6 milijardi dolara. Sada, poređenja radi, to čini zbir ukupnih stranih investicija četiri države u okruženju jedne teritorije; znači, Srbija je 2017. godine imala stranih investicija koliko Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Makedonija, Albanija i teritorija Kosova i Metohije zajedno.

Da biste napravili jedno poređenje sa ranijim periodom i uporedili taj odnos prema ovoj kategoriji koju sam ja definisao amandmanom, reći ću vam podatak npr. iz 2012. godine. Te 2012. godine imate u Srbiji direktne strane investicije na nivou od 350 miliona dolara, sedam puta manje nego 2017. godine.

Da biste shvatili koliko je to sve bilo tragično i teško po Srbiju, napraviću opet poređenje sa zemljama i teritorijama u okruženju. Te 2012. godine Srbija je sa svojih 350 miliona dolara investicija, sedam puta manje nego 2017. godine, bila negde na nivou teritorije Kosova i Metohije koja je imala oko trista miliona dolara. U istom tom momentu Albanija ima tri puta više, negde 970 miliona dolara, Bosna i Hercegovina 630 miliona dolara, duplo više skoro, Crna Gora 610 miliona dolara. Onda možete da zamislite koliko je u stvari to sve poražavajuće i na kom nivou je bio odnos tadašnjih vlasti prema ovoj kategoriji stranih lica koju spominjem u svom amandmanu. Naravno, zemlji je u tom momentu pretio bankrot, a verovatno posle toga i sam nestanak.

Ne mogu da se na kraju ne osvrnem na neka prethodna izlaganja i da, u okviru ovog svog amandmana kojim sam hteo da pojasnim ove kategorije na koje se odnosi zakon, ne kažem da niti manjeg procenta, niti veće galame, niti manjeg problema, niti veće podvale kada je u pitanju broj migranata u Republici Srbiji. Radi javnosti i građana Srbije, kojima se opozicija tako zdušno obraća, naročito onaj njen „patriotski“ deo, u Srbiji danas ima oko tri i po hiljade, kako

ministar reče, precizno 3.600 migranata, manje ili više. Kroz našu zemlju je prošlo milion tih ljudi.

Sećate se najava koje su tada Boško Obradović i njegovi kompanjoni iznosili – da ćemo u Srbiji da gradimo kuće za migrante, da ćemo u Srbiji da gradimo naselja, gradove za migrante, da ćemo da radimo bogzna šta. Od svega toga došli smo u situaciju da danas Vlada Republike Srbije gradi kuće, naselja, gradove za izbeglice sa teritorije bivše SFRJ, tj. za one izbeglice koje su i Zakonom o izbeglicama već u prvom članu jasno definisane.

Ministre, ponosni smo na sve ono što Ministarstvo unutrašnjih poslova radi u poslednjim godinama na suočavanju s ovim problemom koji, znamo, niste sami uzrokovali, a svesni smo da ga ni vi ni Republika Srbija sami ne možete rešiti. Zato vas pozivamo da nastavite, u saradnji s ostalima, da rešavate ovaj problem i držite ga na nivou na kome je sada. Naravno, sve to doprinosi bezbednosti naših građana koji stalno žive u Republici Srbiji. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Boško Obradović, pravo na repliku.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Mislim da je opravdana bojazan da migrantska navala na teritoriju Evrope nosi brojne negativne posledice i da se ne možemo igrati bezbednosnim pretnjama koje je migrantska kriza donela Evropi.

Podsetio bih javnost i sve vas, uvažene kolege poslanici, da su svi oni koji su vršili terorističke akte širom Evrope migranti koji su prošli teritorijom Republike Srbije. Dakle, stvar uopšte nije naivna i nije za šalu. Nije slučajno što je mađarski premijer Viktor Orban čitavu izbornu kampanju posvetio borbi da zadrži svoju politiku zatvaranja mađarskih granica za migrante. U tome, verujte, uopšte nije usamljen u savremenoj Evropi, s njim se slažu i Poljska, Češka, Slovačka. I ne samo zemlje Višegradske grupe nego i brojne druge zemlje. Kao što znate, na svim izborima u Evropi to je važna i velika tema i sve više pobeđuju i dobijaju glasove upravo političke opcije koje upozoravaju na opasnost od migrantske krize. Znači, nemojte da se igramo s tim.

Šest stotina dvadeset hiljada migranata tražilo je azil ili izrazilo želju da traži azil u Srbiji. Svi oni mogu biti vraćeni ovde, kako kaže kolega ministar Stefanović, direktivom EU, koja nije direktiva, nego ne znam šta je. Ne znam šta u srpskom jeziku znači reč direktiva, izuzev naredba onoga ko vlada Srbijom putem kolonijalne uprave koja je ovde na vlasti, dakle, „centralnog komiteta“ iz Brisela.

Mi smatramo da migranti nisu naša tema, da mi ne treba time da se bavimo, da treba da se bavimo našim građanima, da treba da pomažemo i podržavamo naše građane i da u tom smislu pazimo da se nama ne obije o glavu migrantska kriza kao bezbednosna pretnja broj jedan u savremenoj Evropi.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Nebojša Stefanović, pravo na repliku.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Moram samo da kažem, zaista ne možemo reći, zaista ne stoji, pa vas molim da tu budete oprezni... Oni koji su izvršili terorističke akte u Evropi u najvećem broju bili su državljani tih zemalja u kojima su izvršeni ti teroristički akti, neki čak treća, četvrta ili peta generacija koja živi u tim zemljama. Dakle, apsolutno u najvećem. Nije to 50%, to je 90%. Samo jedan ili dva akta bila su počinjena od strane lica koja su došla, ili su učestvovala lica koja su došla migrantskom rutom, i samo u jednom slučaju lice je bilo iz Srbije. Dakle, ne možemo reći da je to prevashodna stvar.

Zašto vam to kažem? Nije u redu ni prema ljudima koji su nekom mukom naterani, nisu ti ljudi teroristi. Ne možemo izjednačiti sve one ljude koji su prošli kroz našu zemlju, a prošlo ih je milion i po. Od toga je oko 650.000 ljudi izrazilo nameru da zatraži azil, što su iskoristili kao dovoljan razlog da bi ostali na našoj teritoriji, oko 72 sata najviše, izašli iz naše zemlje i otišli u zapadnu Evropu. Isto su uradili i u Grčkoj, i u Bugarskoj, i u Makedoniji, i u Mađarskoj, i u Austriji itd. Dakle, ne može se raditi nikada o njihovom povratku u Srbiju. Zašto bi ih neko vratio u Srbiju, a ne u Grčku? To ne može da se dogodi Republici Srbiji. Ukupno ih je oko 650 zatražilo azil iskoristivši to pravo samo da bi kroz proceduru ostali u našoj zemlji. Najveći broj nikada nije sačekao odobrenje ili odbijanje azila, napustili su našu zemlju. Dakle, ne može da se govori o tome.

Da li može da se govori da moramo da budemo oprezni? Naravno da moramo da budemo oprezni, tome i služe bezbednosne službe naše zemlje koje se bave procenom svih onih koji dolaze na teritoriju Republike Srbije, njihovom mogućom povezanošću sa različitim organizacijama, terorističkim i svim drugim, i, naravno, međunarodna mreža kontakata koje bezbednosne službe ostvaruju upravo u razmeni informacija o tim licima. Oprez da, ali ne neosnovani strah.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja, po amandmanu.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem, predsedavajući. Koristim vreme ovlašćenog predstavnika.

Vrlo sam pažljivo slušala kolegu dok je obrazlagao svoj amandman i primetila da je, ne jednom nego više puta, uporedio investicije u Srbiji i u nekim drugim državama. Pomenuo je Makedoniju, Bosnu i Hercegovinu, pomenuo je, čini mi se, par puta Kosovo i Metohiju, poređenje između Srbije i Kosova i Metohije.

Htela sam da mi objasnite, vi ili prethodni govornik ili ministar, po kom osnovu se to... Mislila sam da je Kosovo i Metohija deo Srbije, pa sam htela da mi objasnite otkud to poređenje. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović, pravo na repliku.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Ne znam otkuda sada tolika briga za Kosovo i Metohiju iz poslaničke grupe koja se otvoreno zalaže za priznanje nezavisnosti Kosova i Metohije, ali dobro, valjda je u cilju prelaska cenzusa sve dozvoljeno. Međutim, narod to veoma dobro proceni – ko je onaj ko se bori za Kosovo i Metohiju, ko je onaj ko se bori za državu Srbiju, ko je onaj ko se bori za svako radno mesto u Srbiji, ko je onaj ko se bori za investicije, pa nekoga nagradi a nekoga kazni. Kazna dva puta za manje od godinu dana.

Ne treba nikome spočitavati i podmetati ono što nije rekao. Jasno sam rekao da je Kosovo i Metohija teritorija, a ne država. I podrazumeva se da je to teritorija koja je u sastavu Republike Srbije. Znači, napravio sam poređenje sa nivoom investicija u četiri države i na jednoj teritoriji koja je sastavni deo Republike Srbije.

O brizi za Kosovo i Metohiju mislim da dovoljno govore glasovi koje su dobili na poslednjim izborima. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, Aleksandra Čabraja.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem, predsedavajući.

Samo želim da obavestim kolegu koji je malopre govorio i sve kolege koje nikako ne mogu neke činjenice sebi da razjasne, pa bih vas zamolila da sada malo pažljivije slušate. Ja nisam član nijedne stranke, niti sam uopšte učestvovala po bilo kom osnovu na ovim izborima, niti sam podržala, ni ja niti moje kolege, koji smo samostalni poslanici u ovoj poslaničkoj grupi, ikoga na ovim izborima. Stvarno ne znam gde ste vi to sanjali da sam ja podržala nezavisnost Kosova i Metohije. Molim vas da mi jednu jedinu reč o tome kažete i objasnite mi kako sam ja to, šta sam ja to dobila na ovim izborima kada uopšte nisam učestvovala na njima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović, po Poslovniku.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, još jedanput ste povredili član 104. Poslovnika o radu Narodne skupštine i još jedanput nedosledno primenjujete ovaj poslovnik.

Vi treba da se odlučite da li pravo na repliku postoji samo ako se neko pomene ili je potrebno, kako to Poslovnik kaže u članu 104. stav 1, da se pogrešno protumači izlaganje, da se uvredljivo izrazi i slično.

Nikakvog razloga nije bilo da date i omogućite pravo na repliku gospodinu Milimiru Vujadinoviću, je l' tako. Nikakvog. Vi ste mu to omogućili iako je samo citiran deo njegove diskusije, ništa negativno o tome nije rečeno. A potom ste dali gospođi Čabraji pravo da replicira na repliku.

Ukoliko ste vi u toku ove pauze dopisali možda još neki član, odnosno još neki stav u članu 104, a da niste obavestili Narodnu skupštinu, onda je u ovom trenutku krajnje vreme da nas obavestite. A ukoliko niste, onda ste povredili Poslovnik.

Nemam ništa protiv, da ne bude sporno, da se široko tumači to pravo na repliku, ali taj stav onda mora biti uvek isti i mora biti isti prema svima. Ne možete davati repliku onome kome želite ili vam se možda sviđa ili vam od njega ne preti nikakva politička opasnost, a s druge strane, kada je mnogo opravdanije i apsolutno u skladu s Poslovnikom da date, vi kažete – ne dam, o tome odlučuje predsedavajući. Odlučuje, ali u skladu s Poslovnikom.

PRESEDAVAJUĆI: Da vam odgovorim, kolega Šaroviću. Prvo da vas podsetim – znam da ste bili u sali, ali ne znam šta ste sve slušali, možda neke stvari niste ni čuli – koleginica Čabraja je tražila da joj kolega Milimir objasni šta je podrazumevao pod tim kada je govorio o Kosovu i da li se on zalaže za nezavisno Kosovo ili Kosovo u sastavu Republike Srbije.

NEMANJA ŠAROVIĆ: To je retoričko pitanje, tako je.

PRESEDAVAJUĆI: Znači, postavio je jedno pitanje.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Znači, kad god neko postavi pitanje, ovaj drugi može da odgovori. Je li tako?

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, kolega Šaroviću, sada ja govorim.

Onda je kolega Vujadinović rekao da ga čudi što takvu brigu izražava narodni poslanik koji pripada poslaničkoj grupi koja se zalaže za nezavisnost Kosova. Time je ona, kao predstavnik poslaničke grupe, ovlašćen, stekla pravo na repliku.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Da li može replika na repliku?

PRESEDAVAJUĆI: Može replika na repliku. Niste još naučili? Pauza je bila četiri godine dugačka za vas, stečajni upravnik.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni?

(Da.)

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović, po amandmanu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Zamoliću vas da vi obračunate moje vreme, mislim da mi je ostalo još oko tri minuta.

Ono što želim ovde da kažem, pre svega, ministar Nebojša Stefanović rekao je jednu istinu. Iako sam ozbiljna opozicija aktuelnoj Vladi, to moram i hoću da priznam – on zaista dolazi na sednice skupštinskih odbora i zaista podnosi izveštaj o svom radu. Ali, isto tako je istina da gotovo nijedan drugi ministar u Vladi Republike Srbije to ne radi; niti podnosi izveštaj o svom radu na svaka tri meseca, kako nalaže Poslovnik o radu, niti dolazi na skupštinske odbore da odgovara na pitanja narodnih poslanika, inače bismo imali ovako plodonosnu raspravu kao što je sada slučaj.

Gospodine ministre, gde su naše sumnje? Rekao bih da su veoma opravdane, da bi Evropska unija u jednom trenutku zatvaranjem svojih granica, kao što je to uradila, recimo, Mađarska, mogla da ima višak migranata koje želi negde da distribuira, odnosno da ih vrati na početne pozicije. Vi kažete, zašto ih ne bi vratila u Grčku. Zato što je Grčka u Evropskoj uniji, a mi nismo, pa bi nama to moglo biti ispostavljeno kao uslov iliti ucena na putu Srbije u Evropsku uniju, da moramo da prihvatimo određeni broj migranata, da moramo da postanemo najveći azilantski centar u Evropi itd. Dakle, Evropska unija ima mehanizam ucene i neprestano ga iznova koristi na putu Srbije u EU. Jedan od tih uslova, odnosno ucena je i da se Srbija na tome putu odrekne svoje teritorije, odnosno Kosova i Metohije.

Možda deo građana ne razume probleme koje nosi migrantska kriza jer ih nema u svojoj sredini, ali građani iz Subotice, Šida, Preševa ili niza drugih mesta u Srbiji gde su napravljeni azilantski centri odlično razumeju o čemu govorim. Znaju koliko je bilo pljački, koliko je bilo raznih incidenata, koliko je bilo pokušaja silovanja, koliko je bilo raznih problema sa tom migrantskom populacijom. Nema razloga da se te informacije kriju od javnosti.

Dakle, mi nismo zlonamerni. Nijedan čovek koji je došao u Srbiju nikada nije isteran iz Srbije. Svakome smo pomogli i znamo šta je sudbina izbeglica. Mi smo najveći izbeglički narod u Evropi u ovom trenutku. Preko milion Srba je moralo da napusti svoja ognjišta na prostorima bivše Jugoslavije. Mi znamo šta je ta muka i svakome od tih ljudi smo s pravom pomogli, ali to ne znači da smemo sebi da dozvolimo da radimo sve po direktivama EU, da budemo obična kolonija Brisela, da slušamo svaku njihovu naredbu i da na taj način rizikujemo bezbednost građana Srbije.

Mi nismo izazvali ratove, mi nismo odgovorni za sudbinu migranata. Mi treba da se ponašamo onako kako to radi, recimo, Mađarska. Vi se kunete u Mađarsku, u prijateljstvo s Viktorom Orbanom, a ne radite ono što vam on savetuje i što on radi – štiti interese svojih građana, štiti bezbednost svojih građana. Samo na to apelujem. Niste mi odgovorili zašto je tu Viktor Orban u krivu, a vi ste u pravu. Zašto neko ko je član EU radi tako, a vi koji niste član EU radite drugačije?

(Predsedavajući: Kolega Obradoviću, isteklo vam je vreme.)

Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Moram da kažem da ne može da se dogodi da Srbiji neko nametne veliki broj migranata koje bi ona morala da prihvati zato što ne postoji čak ni jedinstven stav EU u svim državama EU po tom pitanju. Naravno da je Srbija dovoljno suverena zemlja da može vrlo jasno da kaže šta može a šta ne može da prihvati.

U ovom trenutku imamo jedan broj migranata, oko 3.600, već neko vreme na našoj teritoriji. Mislimo da je to sasvim korektan doprinos Srbije u trenutku kad ni sve zemlje EU nemaju neki broj migranata na svojoj teritoriji. Naravno, mi smo to više puta... Učesnik sam brojnih konferencija, nisam svima njima bio zadovoljan, nisu sve te konferencije dovodile do nekih spektakularnih rezultata, to ne kažem. Evropa nije našla rešenje za ovo pitanje. Ne Evropa, svet još uvek nije našao rešenje za ovo pitanje. Migracije koje postoje na svetskom nivou jesu nešto što je proces koji će trajati, svakako, u toku našeg života neće se nikada prekidati. Da li će biti većeg ili nižeg intenziteta, to je pitanje na koje mi moramo da damo odgovor, odnosno šta mi zajedno moramo da radimo sa Evropom.

Sa mađarskom policijom i nekim drugim policijama iz zemalja Evropske unije vrlo intenzivno saradujemo kroz različite bilateralne ugovore ali i kroz zajedničke projekte, kroz nekadašnji Fronteks. Ti ljudi, policajci, nalaze se na našim granicama, pomažu Srbiji da spreči ilegalan ulazak na svoju teritoriju.

Naravno, mi moramo da vodimo računa o tome da budemo spremniji da našim policijskim snagama odgovorimo na svaku vrstu povećanja pokušaja ilegalnog ulaska migranata na našu teritoriju. Istovremeno, treba da pokažemo ono razumevanje koje su neki drugi imali prema nama kada se radi o ljudima koji su silom prilika, mukom naterani da dođu. Ne možemo baš čizmom i palicom da ih dočekamo. Moramo da budemo prema njima normalni ljudi, koji će shvatiti muku u kojoj se nalaze. Oni svakako ne ostaju u Srbiji. Da budemo krajnje otvoreni, da budemo iskreni, ti ljudi ne ostaju u Srbiji. Oni se trude na svaki mogući način, pa makar onih pet koje Mađarska prima dnevno, da budu među tih pet koji će ući na teritoriju neke druge zemlje i ići ka zapadnoj Evropi.

Dakle, ono što jeste naše zajedničko pitanje svih nas – kako da omogućimo, kako da obezbedimo da ih vratimo u zemlje porekla kada to nije dobrovoljni povratak, i kako da pronađemo načina da tamo uložimo više novca, kao Evropa, Srbija nema tog novca, mislim na ove bogatije zemlje koje mogu, što neke od njih i rade, kako da tamo stvore neku šansu za život ne bi li se ti ljudi vratili.

Naravno, biće pitanje za Evropu da nam pruži odgovore šta uraditi s ekonomskim migrantima. To nisu izbeglice, to nisu lica koja su ugrožena. Mi kao Srbija očekujemo od velikih zemalja da nam daju odgovore šta s ekonomskim migrantima koji dolaze u zapadnu Evropu zato što žele da žive bolje. To može da se kaže i za mnoge druge delove sveta pa i za delove Evrope; ljudi koji žive lošije želeli bi da idu u Švajcarsku, Nemačku, jer se tamo živi bolje. Dakle, moramo da dobijemo jasne odgovore od Evrope na ta pitanja, da bi Srbija mogla u to da se uklopi.

Svakako, želim da znate da mi u Ministarstvu unutrašnjih poslova i drugi državni organi radimo sve što je u našoj nadležnosti da smanjimo rizik po građane Republike Srbije i zaštitimo naše državne granice.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč?

Reč ima Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, ovde je bila jasna namera da se pro forme podnese amandman zato što on ne može u pravnom prometu da opstane, jer i sami vidite da je kolega imao intenciju da stranci koji bi dobili prava po članu 2. ovog zakona doprinesu, kako se to kaže, odbrambenom sistemu naše zemlje. To jednostavno nije moguće. Jer, ako se ima u vidu koji su to stranci koje tretira ovaj zakon i koliki je problem Srbije pred onima koji su izrazili želju... Molila bih vas, gospodine Stefanoviću, zaista imam taj podatak za 2016. godinu, da mi kažete, ako vi i vaši saradnici raspolazete time, koliko je lica u 2017. godini izrazilo želju da zatraže azil u Srbiji a koliko njih je podnelo zahtev. I, ako imate, po državama, koliko je njih iz Avganistana, koliko njih je iz Sirije i drugih zemalja?

Dakle, kada bi bilo moguće da se sprovede ovo amandmanom, koji vi nećete da prihvatite, što kolega Stević traži, onda bi ti stranci koji bi došli ovde zahtevali da se odbrambena moć Srbije uspostavi u NATO paktu, a sigurno ne na način kako to žele građani Srbije. A građani Srbije, njih preko devedeset procenata, nikada ne žele da mi postanemo članica te neprijateljske zapadne vojne alijanse.

Zato je pitanje pred vama, a vi to ne želite da prihvatite iako Srpska radikalna stranka već godinama na toj političkoj platformi nastupa i to traži od vas, da se izjasnite o tome da mi prihvatimo učlanjenje u ODKB kao jedini siguran put i zalog za budućnost budućih generacija. Koliko god da to vama izgleda neprihvatljivo, to je, pred svim izazovima pred kojima će Srbija da se nađe od strane NATO-a, Amerike i pojedinih njenih zapadnih saveznika, jedini

siguran put da zaštitimo naš narod na Kosovu i Metohiji, da zaštitimo Srbe u Raškoj oblasti, Vojvodini.

Za sve one koji možda nisu proučavali dokument o postojanju ODKB-a unazad petnaest godina i na koji način oni funkcionišu, svima je jasno da je Rusija sa svojim saveznicima, za razliku od ove imperijalističke vojne sile koja nam je nanela toliko zla, a to je NATO pakt, kroz organizaciju učlanjenja u Odeljenje kolektivne bezbednosti, tzv. ODKB, nastojala da sprečava širenje terorizma, naročito u srednjoj Aziji, da se suprotstavlja svim izazovima tzv. obojenih revolucija.

Koliko god sada da ste uljuljkani u moć, vlast, morate da razmislite o tome kakve opasnosti mogu da se nadviju nad Srbijom, koliko za par meseci, i kakvi će ultimatumu sve biti pred nama. Među vama ima kolega koji se političkom analitikom, mislim na članove Srpske napredne stranke, ozbiljnije bave, poput kolega Đukanovića, Lazanskog i ostalih, koji vrlo dobro znaju da sve to što danas putem pritisaka i svojevrsnih političkih ucena radi Amerika sa svojim zapadnim saveznicima već koliko sutra može da bude ispostavljeno (a to i vi vrlo dobro znate kao političar i ministar na tom položaju) kao ultimativni zahtev da mi to uradimo.

Dakle, kada bi ovo bilo moguće, da se i stranci uključe u odbrambeni sistem naše zemlje, onda bih ja kao predstavnik SRS i te kako pozvala sve one koji su prijatelji Srbije, a pre svega Ruse i sve druge koji su nam prijateljski naklonjeni, da to urade. Ovako, možemo samo da apelujemo na vas da se okrenete Rusiji kao vojnoj, političkoj zaštitnici naše zemlje, koja je to uvek bila kroz istoriju, kako bismo se suočili i sačuvali našu zemlju od svih pretnji koje će nam uskoro doći u sve izraženijem obliku.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Što se tiče podataka za 2017. godinu, ukupno je izražena namera od strane 6.195 lica da zatraže azil u našoj zemlji. Od tih 6.195 lica koja su izrazila nameru, 235 je prethodne godine zaista zatražilo azil. Od toga je za 64 lica doneto rešenje o odbacivanju ili odbijanju zahteva za azil, za 159 lica rešenje o obustavi postupka jer su napustila našu zemlju i za 14 lica je doneto rešenje o usvajanju zahteva za azil i supsidijarnu zaštitu. Dakle, ukupno 14 lica je suštinski dobilo pravo da dobije azil u 2017. godini.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani gospodine ministre, poštovani narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2, iako smatram da je Predlog zakona izuzetno dobro pripremljen i predložen ovde, kako bih na neki način dao značaj jednom

proklamovanom cilju Vlade Republike Srbije, a to je da imamo što bolji ekonomski razvoj i osnaženje sistema odbrane.

U članu 2. se govori na šta se ovaj zakon ne primenjuje, tj. na koja lica se ne primenjuje. Ja sam u svom amandmanu želeo da se u članu 2. Predloga zakona o strancima doda stav 3. koji glasi: „Ovaj zakon primenjuje se na lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu ekonomski razvoj i osnaženje sistema odbrane“.

U obrazloženju Vlade vidim da moj predlog nije prihvaćen. U redu, ali cilj je bio da se na neki način osnaži taj proklamovani cilj.

Od prethodnih govornika iz opozicije čuli smo malopre kako bi oni najradije i dalje živeli kao u Nušićevom „Sumnjivom licu“, kako bi Srbiju želeli da vide i dalje okruženu bodljikavom žicom, kao geto. Prosto ne mogu da verujem šta slušam. Radi se o opozicionim poslanicima, reći ću slobodno – političkim šarlatanima, šta drugačije da kažem, koji su jedva prešli cenzus i ovde nam drže lekciju kako treba da izgleda Srbija i kako treba da se ponašamo prema strancima, bukvalno da nemamo poverenja ni u koga. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Kovačević, izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, član 2. Predloga zakona o strancima odnosi se na kategorije stranaca na koje se ne primenjuju ove odredbe. Međutim, zbog velike važnosti oblasti ekonomije za sveukupan razvoj Srbije predložila sam dodavanje novog stava sa idejom da se ovaj zakon odnosi i na strana lica koja će svojim poslovanjem pomoći ekonomski razvoj i razvoj ekonomije u celini u Republici Srbiji.

Zašto smatram da je ovo važno? Svedoci smo sve većeg broja stranih investitora kod nas. Poslednjih dana konstantno se priča o kompaniji „Lidl“; ona će širom Srbije otvoriti, i to samo za početak, do dvadeset prodavnica. Posle toga očekuju se nova radna mesta, nova zapošljavanja u Beogradu, Nišu, Novom Sadu, Kruševcu itd., dakle, u gradovima i opštinama širom Srbije. Oni će svojim kupcima, u skladu sa svojim poslovanjem, nuditi najbolji mogući odnos cene i kvaliteta, što će uzrokovati širenje njihovog poslovanja, a to će za naše građane biti samo plus, odnosno značiti nova zapošljavanja i otvaranje novih radnih mesta.

Velika je važnost nemačkih investicija. Upravo kroz donošenje odgovarajućih zakonskih akata Vlada Srbije radi na poboljšanju poslovnog ambijenta kako bi stranih investitora bilo još više, odnosno kako bi se uvećao

njihov broj. Njihov dolazak je važan za našu privredu jer, evo, konkretno preko „Lidla“ srpski proizvođači će moći da izvoze robu i plasiraju je širom sveta.

Ovakva investiranja konkretno su jako važna i za grad Niš i znače da su samo rezultat održanog obećanja sadašnjeg predsednika Aleksandra Vučića, koji je tada vodio ovu vladu ali i ove vlade, a to je da će se u jug Srbije tek ulagati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Vukojičić, izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član 2. koji teži unapređenju zakona u smislu da strani investitori svojim ulaganjima mogu da pomognu položaj posebno ranjivih društvenih grupa.

Pre mene je govorila moja uvažena koleginica gospođa Ljiljana Malušić, koja je iznela podatak da je na naš prostor, u Beograd, 10. avgusta 2017. godine došla najveća švedska kompanija za proizvodnju nameštaja i kuhinjske opreme, a to je „Ikea“, i zaposlila određen broj građana Republike Srbije. Moram da istaknem da je ova švedska kompanija dolazila i 2008. godine, u vreme vladavine Borisa Tadića, ali tada su zbog administrativnih barijera i korupcije pobešli glavom bez obzira, isto onako kao što je Međunarodni monetarni fond pobežao iz Srbije u vreme vladavine Borisa Tadića 2011. godine.

Gotovo sam ganuta pažnjom pojedinih narodnih poslanika opozicije koja se tiče zaštite posebno ranjivih društvenih grupa. Moram da istaknem da je u vreme vladavine „žutog preduzeća“ došlo do najveće pljačke dece ometene u razvoju i najveće pljačke koja se tiče dnevnog boravka navodno namenjenog za odmor i rekreaciju dece. Najpre moram da istaknem da je u vreme vladavine Bojana Pajtića u Vojvodini od dece ometene u razvoju oteto 157 miliona dinara. Novac je uzet, a žrtve su deca ometena u razvoju. Dvorac „Heterlend“ izgleda ovako, pokazaću slike – bez krova, u ruševinama i zarastao u korov.

Još ovo: u Beogradu se takođe desila velika otimačina i velika pljačka novca, koju je izvršio gospodin Dragan Đilas, upravo od onih najranjivijih, upravo od kategorije dece. Kasnije ćemo nastaviti o tome. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bogatinoviću, izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre Stefanoviću sa saradnicima, na član 2. predložio sam amandman koji kaže: „U članu 2. Predloga zakona o strancima dodaje se stav 3. koji glasi: 'Ovaj zakon primenjuje se na strana lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu ekonomski razvoj i povećanje investicija u poljoprivredi Republike Srbije'.“

S tim u vezi, lokalna samouprava i gradonačelnik Grada Leskovca dr Goran Cvetanović prepoznali su probleme s kojima se susreću poljoprivredni proizvođači. Dame i gospodo, iz gradske kase Grada Leskovca na ime podsticaja u poljoprivredi u periodu od 2013. do 2017. godine isplaćeno je preko 127 miliona dinara. Samo u decembru prošle godine isplaćena su 823 poljoprivredna proizvođača u iznosu od preko 18 miliona dinara. Takođe, u periodu od 2014. do 2017. godine utrošeno je 11 miliona dinara za nabavku protivgradnih raketa koje su prosleđene strelcima.

Grad Leskovac je u 2014, 2015, 2016. i 2017. godini, uz pomoć Vlade Republike Srbije i, naravno, finansijsko učešće resornog ministarstva, ostvario nekoliko veoma bitnih projekata, a Ministarstvo je učestvovalo i do 70% sredstava. Prvo, sanacija i uređenje atarskih puteva: od 144 naseljena mesta ovim projektom obuhvaćeno je preko 90, vrednost projekta na tri godine je 62 miliona dinara, a ukupno je sanirano 167 kilometara atarskih puteva. Ministarstvo je pomoglo Gradu u 2014. godini sa 60%, u 2015. godini sa 50% od vrednosti projekta, u 2016. godini sa 47% od vrednosti projekta.

Drugi projekat je komasacija zemljišta. Ovim projektom obuhvaćeno je 1.100 hektara u tri naseljena mesta. Projekat je sproveden 2014, 2015. i 2016. godine, a Ministarstvo je uzelo učešće sa 70% od ukupno uložених sredstava. Realizacija projekata ostvarena je sa 81%.

Krčenje starih zasada, plantažni zasadi vinove loze i voćni zasadi – ovim projektom obuhvaćeno je 165 hektara u tri naseljena mesta; vrednost projekta je 29 miliona dinara, Ministarstvo je učestvovalo sa 70%. Ukupna površina poljoprivrednog zemljišta je uspešno obuhvaćena geodetskim radovima na 165 hektara.

U 2017. godini otpočela je komasacija u katastarskim opštinama Gornje Stopanje i Donje Stopanje, na površini od 563 hektara. Rok za završetak radova je 30. jun, vrednost 19 miliona dinara.

Takođe, dosta je učinjeno u gradu Leskovcu na smanjenju nezaposlenosti. U prethodnih pet godina smanjen je broj nezaposlenih za pet hiljada. Nova fabrika „Jure“ koja širi svoja postrojenja, što znači oko 1.200 novih radnih mesta; „Aptiv“ ili „Delfaj“ u zelenoj zoni otvara fabriku gde će biti zaposleno oko 1.500 radnika; „Džinsi“ u adaptiranoj zgradi nekadašnje „Sintetike“ širi proizvodnju, gde će zaposliti još 300 ljudi, ukupno hiljadu. Otvorene su i fabrike „Tera stil“ i *VNB Knitting* u Grdelici, koje zajedno

zapošljavaju oko 200 ljudi. Naravno, ne treba zaboraviti *Autostop Interiors* i „Leskobegs“ sa 600 radnih mesta.

Sve ovo je omogućeno jer je Grad kupio imovinu preduzeća „Jugekspres“ po ceni od 40 miliona dinara, kao i imovinu fabrike „Sintetika“ za 30 miliona dinara. Za adaptaciju „Sintetike“ Vlada Republike Srbije izdvojila je 195 miliona dinara. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč?

Kolega Miletiću, izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, podneo sam ovaj amandman sa željom da u okviru ovog člana zakona stavimo akcenat na nerazvijena područja, brdsko-planinska područja i područja koja ima imaju budućnost, ali sa ulaganjem stranih investitora imaće mnogo veću šansu nego ovako sami.

Rezultati očekivanja građana pokazali su i u Beogradu da je veliki broj ljudi dao podršku predsedniku Srbije gospodinu Vučiću, što znači da ćemo u narednom periodu nastaviti da radimo i u malim opštinama, kao što su opštine Svrljig, Bela Palanka, Gadžin Han. Ovim svojim amandmanom želim da investitori koji žele da ulažu, ulažu u male sredine. Recimo, ko želi da ulaže u poljoprivredu, ima investiciju 150.000 evra, možda da uloži u opštinu Svrljig, Belu Palanku ili Gadžin Han, da obezbedi investiciju, deset gazdinstava, kroz program zadrugarstva, kroz njihovo partnerstvo, da obezbedi nabavku krava, ovaca, koza i da na taj način sutra taj zadrugi obezbedi kvalitetne proizvode. Sa tim proizvodima taj investitor, siguran sam, može da izađe na tržište u bilo kom delu Evrope i sveta.

Velika šansa za sve nas jeste ulaganje u poljoprivredu. Sa stranim investicijama imaćemo šanse, siguran sam, da vratimo osmeh našim selima. Svedoci smo da se veliki broj sela u Srbiji gasi, da nema ljudi. Sa ovakvom pomoći i investicijama koje daju strani investitori imaćemo mogućnost da tim ljudima obezbedimo budućnost, da uložimo u kozarstvo, ovčarstvo, da obezbedimo kvalitetno mleko; kroz proizvodnju mleka, tu je sir, svrljiški belmuž, to su proizvodi koji se sutra mogu plasirati svuda, u bilo kom delu Evrope.

Još jednom pozivam sve kolege poslanike da podrže ovaj moj amandman zato što sam siguran da ćemo samo ulaganjem u jugoistok Srbije, u brdsko-planinska područja, u nerazvijena područja, zajedno sa stranim investitorima, imati mogućnost da obezbedimo i nova radna mesta.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Pre svega, izvinjavam se zbog očiglednog lapsusa koji sam imala kada sam obrazlagala prethodni amandman i kada sam umesto reči „stav“ upotrebila reč „član“. Ne sporim pravo reagovanja kolega, ali se zaista ne slažem sa malicioznim komentarima. Ako je to sav moj greh, ja ga prihvatam, ali mislim da svi mi u ovoj sali znamo da građani nepogrešivo prate naš rad i naše reakcije i nepogrešivo vrednuju naše rezultate.

Što se tiče člana 2. ovog zakona, on definiše na koje se strance ne primenjuje ovaj član. Podnela sam amandman na osnovu kojeg predlažem da se u članu 2. Predloga zakona o strancima doda stav 3. sa ciljem da se amandmanom dodatno definišu lica na koja se zakon odnosi.

Takođe, u prethodnom delu diskusije mnoge moje kolege su komentarisale i spominjale da se u Srbiji favorizuju strani investitori i da domaći i strani investitori nemaju jednaka prava. Htela sam da istaknem par podataka radi istine, zbog građana, da Vlada pruža sveobuhvatnu podršku sektoru mikro, malih i srednjih preduzeća i preduzetnika jer, u stvari, od njihovih ideja, truda i preduzimljivosti zavisi i brzina rasta i razvoja Srbije.

U tom smislu, u prvom kvartalu 2018. godine predloženi su programi u kojima se daje sedamsto pedeset miliona dinara bespovratno kroz programe podrške, i to za preduzetnike petsto miliona dinara bespovratnih sredstava a za početnike u poslovanju dvesta pedeset. Godine 2016, koja je proglašena godinom preduzetništva, rezultat je bio sledeći: bilo je 17.000 novih preduzeća, novih 30.000 radnih mesta i 70% veća ostvarena neto dobit. U 2017. godini resorno ministarstvo je izdvojilo 18,2 milijarde dinara, od čega 7,6 milijardi bespovratnog novca i više od pola milijarde evra za povoljne kredite. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolegice Filipovski.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, intencija amandmana je da se podvuče važnost poštovanja i primene zakona. Dakle, reč je o procesu koji je nesumnjivo važan za razvoj u svakom smislu, u svakoj prilici i po svakom pitanju, naravno, uključujući problematiku koja se tiče odnosa prema strancima. Reč je o obavezama koje su uspostavljaju dvosmerno: s jedne strane, potencijalni investitor treba da oseća sigurnost koja proizilazi iz zaštite od strane zakona, institucija koje se staraju o tome da se ta zaštita obezbedi, a s druge strane postoji obaveza i za investitora, koja je takođe definisana odgovarajućim zakonima.

Zašto je to važno i kakve situacije treba da predupredi ako su potencijalno štetne? Pa, s jedne strane, kada je reč o zaštiti onoga ko ulaže, treba da se uspostavi sistem (siguran sam da mi danas takav sistem imamo) u kome je nemoguće obeshrabriti potencijalnog investitora informacijama i vestima poput onih da su nekada ti ljudi bili izloženi različitim ucenama. Primera radi, Miodrag Kostić je pre neku godinu govorio o tome da je lično upozoravao da je Dragan Đilas vršio neprihvatljive pritiske na različite kompanije, primoravao ih praktično da se reklamiraju preko njegove firme, koristio time neposredno, zloupotrebljavao poluge moći. To je apsolutno neprihvatljivo.

S druge strane, investitor ima obaveze i nemoguće je da ih eskivira, pa da se, kao na nivou grada, samo na primeru gradskog građevinskog zemljišta eskivira obaveza investitora do nivoa da samo 10% cene na kraju plati a sve ostalo mu se zaboravi, jer nikakvih ozbiljnih garancija, ponovo u vreme Dragana Đilasa, nije bilo. Tu je bilo dovoljno samo imati odgovarajuću političku vezu.

Da tih pojava ne bude, preduslov predstavlja da se gradi uspešno i moderno društvo u našoj zemlji, društvo kakvo danas sa uspehom gradimo, a ne DOS palanka kakvu su neki jedino umeli da prave. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: U članu 2. Predloga zakona dodaje se stav 3. da se ovaj zakon primenjuje na sva strana lica koja svojim poslovanjem treba da pospeše ekonomski razvoj i razvoj infrastrukture u Srbiji.

Koliko država Srbija, odnosno Vlada Republike Srbije ulaže u oblast infrastrukture zarad bolje povezanosti sa susedima najbolje govori to da među najvećim i najznačajnijim projektima koje Srbija realizuje u oblasti infrastrukture nema nijednog koji nije regionalnog karaktera. Naravno da ovakav način vođenja politike u oblasti infrastrukture nije ostao neprimećen, pa je, uz već postojeće, sve više stranih investitora koji žele da ulože svoj kapital u Srbiju i pomognu ekonomski razvoj države.

Cilj države Srbije i Vlade Republike Srbije je da teritorija naše države bude mreža koridora, dobro povezana sa svojim susedima, odnosno da bude žila kucavica ovog dela Evrope, gde će se pre svega zbog političkog liderstva Srbije u ovom delu Evrope, zatim, jakom infrastrukturuom, doći do još većeg broja investitora, odnosno stranih lica koja će svojim poslovanjem pomoći ekonomskom razvoju i razvoju infrastrukture u našoj zemlji. Tome treba da dodamo da će se dolaskom stranih lica koja žele da investiraju u našu zemlju povećati prevoz putnika i robe, biće mnogo veći značaj prihoda i od turizma, a sve u cilju daljeg ekonomskog preporoda Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kneževiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 2. na koji sam podneo amandman između ostalog kaže u stavu 1. tač. 3) – ovaj zakon se ne primenjuje na strance koji su stekli izbeglički status u smislu Zakona o izbeglicama.

Hteo bih da istaknem da sam se stideo nekih svojih sunarodnika, sugrađana, pa čak i kolega narodnih poslanika koji su nesreću jednog dela ljudske populacije hteli da iskoriste za sticanje jeftinih političkih poena. Sit sam više priča o nacionalizmu, o patriotizmu, o tome kako treba braniti zemlju, pozivanja na određene obračune, pa čak i na rat, od ljudi koji su rat, kao jedno najstrašnije iskustvo koje može čovek da ima, videli samo u „Ramboviziji“ ili na televiziji.

Ne znam šta su takvi moji sugrađani, sunarodnici i kolege poslanici očekivali da naši državni organi treba da urade u takvoj situaciji. Kada su pričali o tome kako te ljude ne treba primati u Srbiju, da li su imali u vidu da je tamo bio veliki broj žena, dece i bolesnih?

(Nemanja Šarović: Gde, bre?)

Predsedavajući, molim vas da ovog kolegu koji svima priča šta treba da rade privedete redu, da mi ne dobacuje.

(Predsedavajući: Kolega Arsiću, nisam čuo dobacivanje. Nastavite slobodno.)

Počnite da slušate. Šarović, četiri godine je čekao da bude poslanik, ne zameram mu ja to.

Da li su očekivali od naših državnih organa da spreče ulazak velikog broja žena, dece i bolesnih, između ostalog, suzavcem, puškama ili palicama? Neka izađu da to kažu. Ako su već protiv toga da Srbija treba da brine o tim licima, na koji način možemo da ih sprečimo?

Ti isti zaboravili su jednu jako važnu stvar, da se devedesetih godina u svetskoj javnosti pokušavalo da se srpska država, Srbi i svi građani Srbije, ne samo Srbi!, prikažu kao da su na nivou prvobitne ljudske zajednice kada se radi o njihovom pristupu po pitanju određenih manjina. Prvobitna ljudska zajednica podrazumeva da svako ko nije pripadnik te iste zajednice mora biti ili oteran ili uništen.

To je bilo na kraju 20. veka. Ako neko sada misli da se u toku 21. veka s tim prestalo, grdno se vara. Možda ne u tako izraženom obliku, ne baš toliko javno, ali još uvek se pokušava u jednom delu da se srpska država, srpski narod i svi građani Srbije prikažu kao nehumani i bezobzirni, i to od istih onih koji plaćaju te članke, doduše, po novinama radi stvaranja te slike; od istih onih koji finansiraju ove „patkare“ po Beogradu, od istih onih koji su finansirali proteste

ovde, navodno, zbog neke izborne krađe 2017. godine kada je Aleksandar Vučić izabran za predsednika Republike Srbije, a za to su dobijali novac u Karađorđevom parku, po 15 evra za svakog demonstranta. Ti isti pokušavaju da satanizuju srpski narod.

Baš zbog tog pristupa koji je imala Republika Srbija, Vlada Republike Srbije, tada na čelu sa premijerom a sada predsednikom Aleksandrom Vučićem, sa Ministarstvom unutrašnjih poslova, pripadnicima Policije, na čelu sa ministrom Nebojšom Stefanovićem, taj odnos javnosti u svetu počeo je da se okreće ka povećanju ugleda Srbije i uvažavanju pripadnika srpskog naroda i svih građana Srbije u međunarodnoj zajednici.

Molim sve svoje kolege, kada zarad jeftinih političkih razloga napadaju pre svega humanost naše države i naših državnih organa, neka imaju na umu dve stvari: da napadaju nekoga ko je bio nezaštićen, ugrožen, ratom pogođen i da napadaju ugled i Republike Srbije, i srpskog naroda i svih građana Srbije. Ako to nastave, neka im je na čast.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani predsedniče Narodne skupštine, poštovani ministre sa saradnicima, izražavam zadovoljstvo što ste danas ovde među nama sa velikim brojem svojih saradnika, što govori o vašem predanom radu kako prema zakonima koji su danas na dnevnom redu, tako i prema ovom visokom parlamentu, u kojem ste vi, gospodine ministre, rukovodili i predsedavali na zadovoljstvo svih građana Republike Srbije i najvećeg dela poslanika u ovom visokom domu. Moram da kažem da ste doveli više saradnika nego sve dosovske snage, osam puta više nego sve dosovske bivše stranke, u ovaj dom. Momentalno imate osam saradnika, a tu je samo jedan narodni poslanik bivšeg DOS-a.

U članu 2. dodaje se amandman koji glasi da se ovaj zakon o strancima primenjuje i na strana lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu, u prvom redu, ekonomski razvoj naše zemlje, a time i razvoj sistema vaspitanja i obrazovanja u Republici Srbiji.

Dovođenjem stranih investicija mi jačamo ne samo ekonomsku snagu naše zemlje, omogućavamo više zaposlenosti, bolje plate, nego i razvoj i unapređivanje sistema dualnog obrazovanja, koje će pridoneti većoj efikasnosti i osposobljenosti naših učenika, s jedne strane; s druge strane, stvoriće se solidna osnova za nastavak studiranja na nekom od naših fakulteta, odnosno univerziteta. Isto tako, dualno obrazovanje, protiv kojeg je bila u prvom redu naša slabašna

opozicija, sve više uzima maha u našoj zemlji i sve više će biti jedan od faktora za privlačenje stranih direktnih investicija u našoj zemlji. Zato je dobro što ministar Šarčević ubrzano razvija ovaj proces zajedno sa nastavnicima u srednjim školama.

Zato je veoma važno da se zakon o strancima primenjuje i na strana lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu ekonomski razvoj, a time i razvoj ukupnog sistema vaspitanja i obrazovanja, pogotovo dualnog obrazovanja.

Poštovani potpredsedniče, mi smo danas ovde čuli protivnike stranih direktnih investicija u našoj zemlji. Samo jednu rečenicu da kažem. Biti protiv stranih investicija u vreme kada je naša otadžbina bila na ivici bankrota, zaista je suluda ideja. Ekonomski šovinizam i nacionalizam je stvar prošlosti.

Isto tako, čuli smo i primedbe na Ministarstvo unutrašnjih poslova od predstavnika nekih minornih opozicionih stranaka. Gospodine ministre, verujem da ste vi i vaši saradnici sretni, i građani Srbije, a i svi mi skupa, narodni poslanici, jer ste u poslednjih nekoliko godina postigli vidne rezultate. Neću o tome govoriti, građanima i narodnim poslanicima koji to prate veoma je poznato, ali dozvolite da kažem da je broj krivičnih dela imovinskog kriminaliteta najniži u poslednjih deset godina.

Mogu još nekoliko elemenata reći. Uspehe ovog ministarstva u poslednjih deset godina, da su postigli u poslednje dve-tri godine više... Na primer, broj krivičnih dela silovanja je u padu za 27,5%, broj ubistava o kojima su ovde govorili, a nisu pročitali, smanjen je za 23,5%. Mogu da nižem niz podataka, ali nije vreme.

Ono što je bitno, završavam ovim, kada su u pitanju migranti, gospodine ministre, možete biti srećni što ste predsedavali ministarstvu u zemlji koja je tretiranjem migranata pokazala pravo lice svetu. Mi smo najbolje tretirali migrante u Evropi. Mi imamo tradiciju jer su naše izbeglice i migrante neke evropske zemlje, i ne samo evropske, prihvatile kao svoje ljude. Dozvolite samo jednu rečenicu: u Prvom svetskom ratu Francuska je školovala 3.500 naših đaka, prihvatili su ih kao svoje đake, i 2.500 studenata. Mi to nikada, gospodo narodni poslanici, ne smemo zaboraviti.

Izvinjavam se građanima Srbije zbog tretiranja migranata od strane jednog predstavnika neke minorne političke stranke, mislim da se stranka zove „Vrata“, koji je poznat samo po tome što je kroz ovaj visoki odžak ovog visokog parlamenta silazio i vršio pritisak na Izbornu komisiju. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite, kolega Janjuševiću.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade, ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici,

amandman u kome se dodaje stav koji opet definiše značaj ekonomskog napretka Srbije usko je vezan sa poboljšanim statusom investitora u Srbiji.

Još jednom, ono što je veoma važno da napomenemo jeste značaj Ministarstva unutrašnjih poslova u ekonomskom razvoju Srbije. Iako se o tome ne govori puno, brojni su primeri koji na indirektan način ukazuju na to. Sporazumi koje je ministar Stefanović potpisao sa svojim kolegom u Nemačkoj o bezbednosti između dve zemlje, zatim, sa drugim svojim kolegama iz EU i drugih zemalja koje su moćne ekonomske sile pokazuju poruku njihovim firmama u Srbiji koliko mogu da računaju na podršku i, naravno, da šire svoje potencijale i kapacitete.

Imali smo ovde kritike od onih koji su svoju priliku imali i mogli da je pokažu. Od 2008. do 2012. godine 400.000 radnika u Srbiji je ostalo bez posla. Nije bilo slikanije ekipe, a Srbija nikada nije bila zaduženija od te ekipe. Dete u kući nije smelo da otvori čokoladu iz straha da Boris Tadić ne dođe na otvaranje. Tako da spuštasm o se mi na DOS-ovu vinovu lozu i umalo ne prođosmo kao onaj stranac što je sa Živkovićem putovao u vozu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Janjuševiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

Izvolite, kolega Jokiću.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri i saradnici, smatram da ljudi koji stoje iza direktnih stranih investicija moraju sebe naći u ovom zakonu o strancima. Ne bi bilo korektno da oni sebe ne nađu; zbog toga sam predložio stav 3. gde moraju pročitati i videti da se i na njih odnosi ovaj zakon.

Jer, recimo, direktor ove nemačke kompanije „Kontinental“, čovek će sigurno pokušati, pošto je došao kao stranac, iako mu je baba iz Srbije, iako mu je žena iz Novog Sada, iako donosi investicije gde će naši stručni mladi ljudi imati platu 2.500 evra, kompanija koja je prisutna u 56 zemalja... On mora, a znaće sigurno da postoji zakon o strancima, da pokuša da nađe sebe ovde. Zato je vrlo bitno da se ovaj stav ubaci, a to je stav 3, da bi svi oni koji doprinose razvoju Republike Srbije osetili da neko misli o njima.

Sada nešto principijelno, gospodine ministre ili druž e ministre – kada se piše zakon i napiše, onda se odgovara na pitanje da li i koliko taj novi zakon tokom godine menja doneti budžet. Na to pitanje moramo da odgovorimo, da li je tako? Moramo da odgovorimo (ovaj predstavnik je otišao, te male stranke, kako se zove) koliko je to usaglašeno sa zakonodavstvom EU. Zašto? Zato što smo se opredelili da idemo u EU, da li je tako? To je normalno.

Sada ja predlažem, u duhu ove naše diskusije, da se odgovori i na sledeće pitanje – koliko donošenje novog zakona menja sabirke koji čine BDP? Bruto domaći proizvod je zbir više sabiraka. Da li se donošenjem tog zakona menja

neki od tih sabiraka i u kom pravcu, smanjuje ili povećava? To je jedna obaveza, time će zakoni biti mnogo kvalitetniji jer ćemo se truditi da se bar jedan od tih sabiraka poveća. Šta će to značiti? Da povećanje plata i penzija, koje će sigurno biti i u septembru, bude još veće, da standard svake godine u svakom delu bude sve veći i veći. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima koleginja Gordana Čomić, po amandmanu.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Koristim vreme ovlašćene predstavnice Poslaničke grupe DS, a nakon toga, ako potrošim, i vreme Poslaničke grupe DS.

Dakle, pažljivo prateći argumentaciju koju vredno i strastveno brane narodni poslanici koji su podneli amandmane, ne znam kako ministar ima srca da ovakav amandman odbije. Jer, ovako kako slušamo, strani investitori nemaju mesta u ovom zakonu i prihvatanje amandmana koji narodni poslanik podnosi zato da bi strani investitori videli da mi mislimo na njih je neophodno da bi se nastavio sav ekonomski razvoj. To je argumentacija koju ja jasno čujem.

Ja ne da nemam ništa protiv toga da se strani investitori, čitajući zakone Srbije, oseće dobro i kažu „vidi što ovi imaju dobre zakone“, naprotiv, želim da podržim takav amandman, sa nadom da ga nećete povući pre dana za glasanje. Jer, šta će tek onda da misle siroti strani investitori – da mi ceo dan govorimo da su oni kičma i motor razvoja Srbije, ali da njih nema u ovom zakonu o strancima.

Imamo strasne narodne poslanike koji predlažu da ih bude, da bi videli oni da mi o njima mislimo, i ministra bez srca koji odbija svaki amandman kao neprimeren zakonu koji je na dnevnom redu i kao amandman koji ne može da bude deo ovog zakona. Tu mnogo loših vesti ima za sirote strane investitore. Nisu siroti, oni su bogati strani investitori; zato je ministar tvrda srca i ne da im u zakon, jer su bogati, šta nas briga, da li je to?

(Nebojša Stefanović: Da plate.)

Šta da radimo? Da plate da uđu u zakon? Što ne rekoste odmah? To bi bila investicija. Čekajte, možda su nekim vašim poslanicima i platili, ministre ...

(Nebojša Stefanović: Ne, ne.)

Ne, ne, nisu, ni ja ne verujem.

No, kako bilo da bilo, videćemo kako budu... Dobro, svašta ćemo mi još videti.

Ja stvarno želim da se pridružim podršci amandmanima za koje nam objašnjavate da su ključni za budući ekonomski razvoj Srbije, od infrastrukture, preko poljoprivrede, do svega onoga što bi trebalo da bude rast zaposlenosti i što bi trebalo da bude porast BDP-a sa rastom stranih direktnih investicija. To su sve dobre vesti. I, ako mi to povežete sa ključnim amandmanom, koji mnogi

poslanici u malim izmenama podnose, to znači da bez tog amandmana toga neće biti. Ako amandmane povučete pre dana za glasanje, onda ne znam šta će misliti bogati mali investitori.

Opaska, skoro pa lična – sve vreme slušam, veoma pažljivo, o vrstama investicija, potpisanim ugovorima, kreditima koje Vlada daje i nijednom nisam čula ime ministra Gorana Kneževića. Pa, možda bi bilo lepo da se pomenu i on i drugi ministri koji takođe nešto rade. No, to sam samo ja. Iz mnogo razloga mi je to palo na pamet. Čekam da neko spomene u kojoj je od investicija učestvovao.

Dan za glasanje koji bude protekao bez ijednog amandmana koji su mnogi narodni poslanici podneli, stotine i stotine amandmana, ostaviće mnoge nas u nedoumici zašto su, u stvari, amandmani podnošeni. To je nedoumica koja je zajednička šteta. Možda podnosioci amandmana ovakve vrste – stavite stranog investitora u zakon o strancima jer on ne vidi sebe nigde – nemaju dvoumice ili nedoumice da se odbranom, dobrim argumentima, odbranom tih amandmana, kasnije povlačenjem, da se ništa posebno ne dešava, da se postigao strateški cilj narodnog poslanika, poslaničke grupe i Vlade. Tu je moj stav potpuno različit, a to je da smo ovakvim pristupom svi na gubitku, čak i siroti mali strani investitori kojih, eto, nema u zakonu. No, ta stvar da se zajedničkom odlukom strateški bude na gubitku i na zajedničkoj šteti je legalna; ja mislim da nije legitimna, ali je potpuno prirodno za odlučivanje unutar strukture vladajuće koalicije.

Za opaske o tome koliko su značajne strane direktne investicije i za pamćenje dobrih brojki koje delite sa nama možda bi korisnije bilo da imamo sednicu s aktuelnom temom, gde bi ministri i Vlada mogli da sa autoritetom dele podatke, da od toga svi imaju koristi, pogotovo ljudi koji žive u Srbiji, jer bi imali proverljive podatke pred sobom, iz svih ministarstava koja su radila na razvoju pojedinih sektora. Možda bi bilo pitanja koja bi dovela u sumnju neke podatke, možda ne, ali mislim da bi to bila zajednička dobit. Ovako smo na zajedničkoj šteti.

A ja ostajem kod svog stava da ću za amandmane ovakve vrste glasati u danu za glasanje ako poslanici ne budu povukli svoje amandmane pre dana za glasanje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Čomić.

Mihailo Jokić, možete po amandmanu.

MIHAILO JOKIĆ: Da nisam postao poslanik, ne bih saznao, ne bih verovao da može jedna mlada, lepa, pametna žena da tako dugo bude maliciozna, u tako dugom vremenu i na toliko pitanja. I, znajte, gospođo, da to utiče na lepotu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gordana Čomić ima reč.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani kolega narodni poslaniče, dve stvari vas nisu obučili. Ukoliko želite da nekažnjeno promovirate pokušaj diskriminacije u Narodnoj skupštini, moram da vas obavestim, i u svoje ime i u ime bilo koje druge žene kojoj ćete pokušati da se obratite na omalovažavajući način – niti ćete me ženiti, niti ćete me kuvati, tako da vam je potpuno svejedno kako izgledam i da li propadam ili ne propadam.

Vaš pokušaj da ono što govorim svedete na moj rod govori o problemima s kojima ja nemam veze, osim što se celog veka borim da niko nema dozvolu da se ženi obrati s omalovažavanjem. A svakoj se ženi možete obratiti s omalovažavanjem samo ako vam ona to dopusti. Moju dozvolu nemate. Pažljivo birajte reči pošto vas obavezuju zakoni koji nisu samo Poslovnik Narodne skupštine. A svaku vrstu verbalnog nasilja koje pokušate da unesete u ovaj dijalog poslaćete samo s jednom porukom – uplašeni ljudi uvek koriste rečnik verbalnog nasilja. Nemate čega da se bojite. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović, po amandmanu.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Hvala.

Po amandmanu, ali se moram osvrnuti i na ovo sada. Mene čudi koliko ima prisutnih žena, odnosno koleginica, da niko nije ustao da reaguje na ovaj...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega, govorite po amandmanu. Gospođa Čomić je sebe umela da odbrani i da kaže šta misli i šta je htela da kaže.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Ja govorim po amandmanu, svakako, mnogo više nego neke druge kolege.

Mislim da nije dobro da bar bez upozorenja, ne mora nikakva sankcija, prođe takva vrsta govora mržnje i diskriminativnog govora u Parlamentu koji se inače diči...

(Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, još jednom moram da vam kažem, gospođa Čomić je imala priliku da replicira i to je uradila. Pripadalo joj je to pravo. Ne radi se o govoru mržnje, to bi bilo odmah sankcionisano. Mislim da nije bilo takve namere. Molim vas da nastavite, ako je to moguće, po amandmanu, a gospođa Čomić će se javiti sigurno ako bude htela još nešto da doda ili kaže tokom sednice.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Meni je jasno zašto vi hoćete sad da ućutkate, ali nije važno. Pričaću o amandmanu, ali šta da pričam o amandmanu kada amandman zapravo nema veze s članom zakona? Dakle, potpuno je jasno da smo mi sada, drage kolege, na prvoj stranici, član 2, prvog zakona, prve tačke dnevnog reda. Taj zakon ima četiristo i nešto stranica. Dakle, mi smo na članu 2. i na prvoj strani.

Čitava fama oko stranih investitora, to je tema amandmana, koja se ceo dan ovde vodi, što je sad koleginica Čomić pokušala, ja bih rekao na ironičan, ona će reći na ozbiljan način da tretira, zapravo jeste neozbiljna, suštinski neozbiljna. Mi imamo ministra privrede, ministra finansija, imamo priliku i mogućnost da oni dođu i promovišu ekonomske rezultate Vlade. Ovde je reč o ozbiljnim, važnim zakonima i za bezbednost i za većinu građana ove zemlje.

Slažem se da svako može da podnese amandmane ali, kao što rekoh, i Bog i vi i ja znamo da ovi amandmani nemaju nikakve veze s ovim zakonom o kojem se radi, već se radi o tome da se spreči da ljudi iz opozicije, poslanici iz opoziciji obrazlažu svoje amandmane.

Prepodne sam ovde bio prozivan na različite načine, i pristojno i nepristojno; u svakom slučaju, bilo je reči kako, eto, ja govorim a kažem da se opozicija učutkava. Pa, zarad javnosti, a poslanici bi to morali znati, ja sam trošio vreme poslaničke grupe, koje postoji za poslaničku grupu, ali to nije vreme posvećeno raspravi o amandmanima i obrazlaganju sopstvenih amandmana. Do sada sam video da ima samo par kolega iz opozicije koji su takođe podneli amandman na svaki član, što mislim da nije dobro.

Ovi prvi članovi krajnje su formalni, na njih se nema šta podnositi. Podneti su amandmani samo zato da ne bismo stigli da pričamo sadržinski o amandmanima. Možemo mi ovako terati do sutra, prekosutra, ili letnji dan do podne, potpuno je jasno da je ovo pokušaj da se opozicija učutka u Parlamentu i da se ne raspravlja o njihovim amandmanima.

Ovaj konkretan... Dakle, ne radi se ni o kakvim stranim investitorima. Uzgred rečeno, ja mislim da oni nisu nikakva blagodet. Naravno, ne bih im zatvarao vrata. Oni imaju način da budu tretirani raznim drugim zakonima, nisu ni na koji način diskriminisani. Naprotiv, mislim da su povlašćeni, ali to je sad drugi par rukava. Nikako ne bih išao revolucionarnim metodama, niti im širom otvarao vrata niti ih proterivao, ali svakako nije mesto toj temi i toj priči o tome da li su korisne ili nisu strane investicije u okviru ovog zakona, kao i drugih zakona.

Dakle, ovi amandmani su fantomski amandmani, pro forme podneti, to i vi i ja znamo. Verovatno je i neko iz opozicije ponekad podnosio slične amandmane. Samo apelujem na vas, ali bez neke iluzije da ćete taj apel uvažiti – ako za neku sledeću sednicu ne bude dovoljno sluha da se nađe neki kompromis da koliko-toliko mogu i vlast i opozicija da iznesu svoje amandmane... Ljudi moji, ovo su predlozi Vlade, logično je da opozicija ima više primedaba na zakon koji Vlada predlaže nego poslanici vladajuće većine. To je logično. Ne znači da ne mogu i predstavnici stranaka vladajuće većine to da rade, ali neko je od vas to pošteno rekao, ja mu skidam kapu – mi smo to uradili zato da ne bismo vas slušali, da ne biste vi mogli da pričate.

Onda se dogovorite između sebe, drage kolege, da li ste podnosili te amandmane zato što želite da olakšate život i rad stranim investitorima i njihov boravak u Srbiji ili ih podnosite pro forme da ne bi moglo da se dođe i raspravlja o amandmanima opozicije? To je suština. Ne može i jedno i drugo. Hvala.

Što se tiče ovih stranih investitora, sirotih ili bogatih, malih investitora, ne treba brinuti za njih, imaju oni dovoljno prostora u nekim drugim zakonima, u nekim drugim uredbama ove vlade, široko su im otvorena vrata. Nekada to koriste na dobro, nekada na štetu, ali, kažem, to pripada drugoj temi i drugoj debati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vukadinoviću.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković, povreda Poslovnika.

Izvolite, kolega Markoviću.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 107, dostojanstvo Narodne skupštine. Ne znam da li ste pažljivo slušali prethodnog govornika koji je u više navrata okarakterisao amandmane i celu današnju raspravu o amandmanima kao fantomsku. Sve vreme insistira na tome da su ovo fantomski amandmani. Sada pitam, šta znači „fantomski amandmani“? Da li je to uvreda za Narodnu skupštinu? Da li je to uvreda za sve narodne poslanike koji su podneli ove amandmane? Šta znači „fantomski amandmani“? To govori poslanik koji nikada nije došao na glasanje, nikada još nije prisustvovao glasanju, a ubeđen je kako ćemo mi povući ove amandmane. Sada pitam – zašto ste sigurni da ćemo mi povlačiti ove amandmane, na osnovu čega ste sigurni u to?

Dakle, mislim da je, u najmanju ruku, trebalo da mu date opomenu za ovo što je izrekao. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

U nekoliko navrata kolega Vukadinović jeste pomenuo i da je opozicija ugnjetavana. Naravno, ja nemam pravo, po Poslovniku, da ulazim u bilo kakav duel niti da odgovaram, ali, jednostavno, njih je petoro sada tamo i mogu da razumem tu vrstu frustracije, jer većine ima puno, i puno narodnih poslanika se javlja da govori.

Smatram da nisam prekršio Poslovnik. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović, po amandmanu.

Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Želeo bih nešto da kažem, hajde da se malo dotaknemo amandmana i uopšte načina kako se oni podnose. Apsolutno je legitimno pravo opozicije, to je svuda u parlamentarnoj praksi tako, da ima neku vrstu parlamentarne opstrukcije, i to što podnose na hiljade amandmana itd. Ako već govorimo o fantomskim ili

kakvim već amandmanima, sigurno mi nećete reći da su bili smisleni amandmani „briše se“, ili menja se zarez, tačka itd. Pravo je opozicije da ima tu vrstu opstrukcije, ali nemojte braniti pravo vlasti da se odbrani. To je naše pravo, takođe, da podnosimo na hiljade amandmana. Sad neko kaže – da bismo onemogućili opoziciju. Nije. Hoćemo mi, recimo, da imamo tu priliku da kažemo šta mislimo o nekom zakonu i da tu vrstu njihove opstrukcije sprečimo.

Izvinite, mi ovo radimo, da građani znaju, na osnovu Poslovnika koji su oni doneli, u njihovo vreme je donet Poslovnik. Ne razumem zašto se oni protive onome što su inače sami pripremali svima nama ovde.

Prema tome, kao što oni imaju pravo opstrukcije, tako i vlast ima pravo da se brani. Hoćemo da imamo ovoliki broj amandmana da bismo mogli da kažemo zašto je možda zakonski predlog dobar ili da ga čak eventualno popravimo i, na kraju krajeva, da se vidi da zaista radimo. Za svaki od ovih amandmana je uloženi određeni trud. Ja ću neke od njih i te kako podržati i biće mi žao ukoliko se povuku. Nadam se da se neće povući. Daleko su svi smisleniji od onih što su bili – briše se, tačka, zarez i tome slično.

Dakle, ako govorimo o smislenosti amandmana i o tome šta je fantomski, mogli bi prvo da pogledaju šta su oni radili pa tek onda drugima da pridikuju.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Član 104, pogrešno tumačenje. Naravno da može svako da podnese amandmane. Zato sam rekao da apelujem na većinu, a govorio sam i svojim kolegama iz opozicije koji su to radili, da se negde umerimo ako hoćemo da ova skupština funkcioniše, da se ne tera mak na konac. Verujte, ako uopšte bude radila i funkcionisala Skupština, naglašavam, ovako, tog će kompromisa negde morati biti u narednom periodu.

Samo sam hteo da skrenem pažnju, vi to niste mogli znati, kao ni kolega, prethodni govornik je izneo materijalnu neistinu da ja ne prisustvujem glasanjima. Možda je mislio na nekog drugog. Ja sam jedan od retkih predstavnika opozicije koji prisustvuju glasanju, to većina vas zna. Često sam jedini, a ponekad nerviram predsedavajuće što čekaju da vide da li sam uzdržan ili sam protiv. Dakle, svi vi koji ste ovde u sali znate da sam jedan od najredovnijih i jedan od malobrojnih na samom glasanju.

U tom smislu, nehotice ste povredili Poslovnik. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Ne.)

Reč ima narodni poslanik Mirko Krlić, po amandmanu.

Izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo kolege narodni poslanici, neverovatno je da od jutros slušamo jednu te istu priču, a to je karakteristika amandmana koje predlaže pozicija, tj. Poslanička grupa SNS. Tu kritiku dobijamo od onih koji su izmislili kopi-pejst amandmane, onih koji su projektovali ovde „briše se“, sa istim obrazloženjem, i od toga ne odustaju već u dva saziva. Prosto se pitam gde je onda smisao parlamentarizma kada danas kad vam se nešto obje o glavu to ne shvatate kao deo svoje projekcije i svoje politike.

Ovde su bili amandmani i svi vaši amandmani danas imaju samo jedan isti smisao – to je da iskoristite medijski prostor koji vam pruža RTS i da Vladu Srbije i predsednika Srbije provučete kroz blato. Naravno, i da se dodvorite nekim novim mecenama. To je ceo smisao politike koju ovde sprovodite.

Od čoveka koji je pretendovao da bude politički analitičar ovde sam čuo kako beogradski izbori nikakve veze nemaju s ovim parlamentom. Pa, gospodo, očekivao sam da ćete se bar posle beogradskih izbora sabrati i shvatiti da kompletna opozicija u Republičkom parlamentu nema cenzus ni 3%, kompletna. Niko od vas u ovom gradu nije prošao. Nije prošao u onom delu Srbije za koji ste rekli da je vaša Srbija, da je građanska Srbija, demokratska Srbija. Dok za nas glasa ruralna Srbija, za vas glasa ta Srbija. Gde je ta Srbija ako nije u najvećem gradu u Srbiji? Šta su rekli izbori? Bum u Beogradu pretvorio se u puć. Čista demokratska dijareja. To ste dobili u Beogradu, od tog Beograda u kome ste tvrdili da postojite.

Treba svi zajedno da stavite sliku Aleksandra Vučića po svojim kancelarijama, jer da se nije bavio državnim poslovima i da nije državu stavio iznad stranke, da je, recimo, poslušao gospodina Stefanovića pa raspisao republičke izbore, vi biste ovu salu gledali samo preko televizora, nikada ovde ne biste sedeli.

Da li imate jedan argument protiv ovoga, da li imate šta da kažete? Da li ste svesni da morate da menjate politiku, da morate da menjate sebe? Ne možete s ovom pričom nigde. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Tražim repliku pošto sam prozvan direktno. Dakle, samo replika.

Da, nemaju beogradski izbori veze s ovim. A pogotovo se ne osećam prozvanim u onom aspektu kada se kaže ko je donosio Poslovnik, kome se obje o glavu. To ste pobrkali sa nekim drugima.

Kada je reč o beogradskim izborima, kada stalno pominjete i vraćate temu beogradskih izbora, moram da vam kažem da se ne bih na vašem mestu

previše ponosio, ne rezultatom nego načinom na koji je taj rezultat ostvaren. O tome nisam hteo da govorim, ali kada me toliko puta uporno prozivate moram da vam kažem – mnogo je bilo, nije reč samo o fantomskim amandmanima, fantomskih glasača na tim izborima. Ne bih se ja ponosio.

Na kraju, politička grupacija koju ja podržavam i koja je bliska ovome što ja podržavam osvojila je 19% glasova na tim izborima, tako da nije tačna konstatacija da niko nema ni 2-3% i da nije prešao cenzus. Ali to je posebna tema, zakažite sednicu ili zakažite posebno slušanje pa da onda o tome razgovaramo.

Da, tačno je da neke kolege iz vlasti doživljavaju ovu skupštinu samo kao mesto udaranja po opoziciji. Nije to dobro, kao što nije dobro obrnuto. Moje intervencije idu u pravcu dogovora i kompromisa – ako je moguće. Ako nije, nećete imati opoziciju u Parlamentu, ni ovakvu ni onakvu, pa ćete onda uživati sami i niko vam neće smetati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 104. i tražim da se o toj povredi glasa.

Naime, gospodine predsedavajući, cenim to što vi imate visok stepen tolerancije, posebno kada ga imate prema pripadnicima nacionalne manjine, ali za repliku moraju da se ispune neki drugi uslovi. Jeste da vi o tome odlučujete, ali tek kada se, u prethodna dva stava, ispune uslovi da vi o tome odlučite, da je nekome pomenuto ime i prezime, funkcija, politička stranka itd. Ništa od toga nije se desilo.

Jeste da je on menjao stranke, on više i ne zna koji je član stranke. Na pitanje gospodina Martinovića koga predstavlja, on kaže – ja samog sebe predstavljam. Dakle, ne postoji ta politička stranka koju mi možemo ovde pomenuti zato što on nju nema.

Ime i prezime mu takođe nije pomenuto, ali vi ste dopustili da on ima nagradna dva minuta. A poznato je da on voli nagrade. Nije učestvovao u igrama na sreću, ali je često kod Borisa Tadića dobijao na lutriji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović, povreda Poslovnika.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, član 107, naravno, dostojanstvo, grubo je povređeno. Malopredašnji govornik je rekao nešto za šta se ili ide u zatvor ili onaj ko je to izrekao odgovara za tako nešto. Naime, on je rekao da je na prethodnim beogradskim izborima bilo fantomskih birača. To je ozbiljna optužba. Pritom je, naravno, zaboravio da kaže da je na

sadašnjim beogradskim izborima bilo manje birača nego prošle godine, čini mi se, na predsedničkim u gradu Beogradu. Jedino što imamo zaista manje, to je 130.000 glasova oni imaju manje, zato što im Beograđani ne veruju.

Ovo je strašna optužba zato što neko pokušava na taj način da kaže kako su ovi izbori dobijeni na nekakav volšeban, kriminalan način. Svojevremeno su nam čak govorili da je u svakoj opštini u Beogradu otprilike 10.000 novih birača. Znači, mi smo čitav jedan Kragujevac, kad saberete, prebacili u Beograd da bi glasao.

Znate, jedino povećanje broja birača u Beogradu je bilo 2008. godine, i to značajno povećanje broja birača. Tada nisam primetio da je neko od njih rekao da su bili fantomski birači. Danas kada imamo čak manje birača u odnosu na prošlu godinu oni i dalje ne mogu da se pomire s tim da ih narod nekako neće. Uzgred budi rečeno, jedini ko je dovlačio birače... Dovlačili su oni na svoju listu, jer je gospodin Borko Stefanović, ne znam kad, od Novosađanina postao Beograđanin pa im je bio peti na listi.

U svakom slučaju, zamolio bih vas da ubuduće reagujete na ovo, jer ovo su skandalozne optužbe za koje ide u zatvor ili onaj ko eventualno tako nešto radi ili ide u zatvor onaj ko ovako, lažno naravno, uzbuđuje javnost. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đukanoviću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Kolega Joloviću, izvolite.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, tačno i precizno se definiše na koja lica se odnosi ovaj predlog zakona. Samo lica koja nisu državljani Republike Srbije koja se javljaju u svojstvu investitora, tj. strana lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu ekonomski razvoj i bolji pristup finansijskim resursima obuhvaćena su povlasticama u smislu bržeg dobijanja potrebnih ličnih dokumenata.

Kako je i danas aktuelna tema migrantske krize, a Republika Srbija normalna i humana država, koja hoće da pruži gostoprimstvo svima, ovaj amandman je zaista preko potreban. U njemu se naglašava ciljna grupa na koju se povlastice odnose. Kako u potpunosti treba ispoštovati i ranjive grupacije, a takođe omogućiti povoljne uslove za investiranje bez ikakve diskriminacije, ovim amandmanom se tačno propisuju uslovi koje stranac-investitor treba da ispuni kako bi se zaslužile odredbe ovog zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Joloviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite, kolega Kovačeviću.

GORAN KOVAČEVIĆ: Siroti mali strani investitori su potpuno druga kategorija od sirotih malih investitora pre 5. oktobra koji su za sitan, mali novac, koji nisu imali, kupili našu budućnost.

Jedna nacionalna ekonomija živi na investitorima. Da li su strani ili domaći, Srbija jasno pokazuje da nema razlike.

Kada danas govorimo o stranim investitorima, u prethodne dve-tri godine govorili smo o domaćim investitorima, i kada vidite rast BDP-a, stopu zaposlenosti i nivo inflacije, onda shvatite da investicije, odnosno investitori, bilo da su domaći ili strani, jesu tu, u Srbiji. Ti strani investitori koji dolaze u Srbiju dolaze po stopi stranih investicija od 3,8, 5,5, 5,6, 6,6 procenata; svake godine kada vidite rast onda je to trend. Kada dolaze, oni dolaze uglavnom u industrijske grane koje su izvozno orijentisane, 36-37% ako pogledate iz godine u godinu.

Znači, kada domaći investitor investira u Srbiji, kada mali preduzetnik radi i funkcioniše, njega strani investitor koji dolazi ne ugrožava na segmentu domaćeg tržišta. On ostaje sam da funkcioniše sa domaćom konkurencijom.

Strani investitori, trend pokazuje, uglavnom dolaze u poslednje vreme iz azijsko-pacifičke regije, iz Male Azije i, uobičajeno, iz evropskih zemalja. Taj trend se najbolje, gospođo Čomić, može videti u rastu izvoza i rastu uvoza. Ako te dve stvari nisu povezane i ako SNS zbog rasta izvoza ne traži povećanje, bolje subvencije za strane i domaće investitore, onda se ne razumemo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kovačeviću.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić, pravo na repliku.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Naravno da se ne razumemo. Naš je nesporazum banalan, ali dubok kao provalija, nepremostiv. Ne razumemo se zato što vi podnesete amandman kojim tražite posebne uslove za strane investitore. Obrazlažete to već dobrim razvojem u ekonomiji, rastom zaposlenosti, rastom BDP-a, podizanjem opšteg blagostanja. Vi kažete da je taj amandman preko potreban, Vlada ga odbije. Ja hoću da glasam za amandman i vi meni objašnjavate – šta?

Naravno da je naš nesporazum banalan, ali je nepremostiv zato što postoje stvari s kojima se može igrati u Parlamentu. Može se sa svim. To je pitanje, kako da kažem, stava. Možete sve svesti na igru i na dogovor i na igrokaz i na nešto. Može, naravno, ali ta volja da možete sve svesti na igru ni na koji način ne utiče na obavezu nekih koji kažu – to se ne radi. To je sve što ja komentarišem.

Neka i rasta proizvodnje, neka i rasta BDP-a, neka pada zaposlenosti, svega neka. Mi smo ovde narodni poslanici koji se slušaju i ja vas slušam. Vi kažete – sve je to moguće ako usvojimo ovaj amandman. Vlada taj amandman odbije. Šta očekujete od mene? Da se igram s vama tako? To je vaše pravo, ja

vama to pravo ne ugrožavam, samo kažem – nemojte povući amandman, pa da svi glasamo za njega u danu za glasanje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Čomić.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite, ministre.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Samo da otklonim jednu vrstu, čini mi se, nedoumice koja se javlja u Parlamentu, a to je da je Vlada protiv rešenja koje predviđa ovaj amandman. Dakle, mi ne govorimo suštinski da su ova rešenja kao rešenja loša, mi samo kažemo da se rešenja koja sadrže ovi amandmani inače moraju implementirati kroz više različitih zakona, samo jednim delom zahvataju ovaj zakon o kome danas vodimo raspravu, ali kroz set ekonomskih zakona koje je Vlada već imala u vidu neka su već rešena, kroz neke možda ima mogućnosti da se još poboljšaju. To je jedini, suštinski razlog zašto je Vlada rekla da ne prihvata amandmane koje su narodni poslanici podneli.

Ovi amandmani imaju suštinu s kojom se Vlada slaže, ali je njihova forma takva da mi smatramo, kao Vlada, da postoje drugi načini kako bismo mogli efikasnije da ih implementiramo u naš zakonski sistem, pri čemu ne mora da znači da je Vlada imala najbolje moguće rešenje, to će proceniti Narodna skupština u danu za glasanje.

Svakako hoću da vam kažem da se ovim amandmanima koje su narodni poslanici podneli, ili većina narodnih poslanika, predviđaju rešenja koja suštinski podržavaju politiku Vlade. Hvala vam što ste primetili zalaganje Vlade i što ste se potrudili da pronađete rešenja koja bi faktički taj dolazak investitora olakšala. Mi samo kažemo da tehnički i formalno postoji drugačiji način da se ta rešenja implementiraju. Ne nužno suštinski drugačije, samo smatramo, kao Vlada, da postoji bolji način da to uradimo. U svakom slučaju, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučiti kako želi da ovaj zakon izgleda, i to će svi morati da poštuju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Stefanoviću.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić, po amandmanu.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Slušamo već bezbroj puta, u beskonačnost, kako je jedini uslov da čovek bude investitor i da na taj način ispuni uslove da dobije državljanstvo, odnosno potrebnu dokumentaciju u Republici Srbiji.

Slušali smo pre nekoliko godina nešto slično kada je finansijski ekspert Mladen Dinkić, podsećam vas, ovde govorio – mi treba da ukinemo sva ograničenja za ulazak stranog kapitala, nebitno je kakva je priroda tog kapitala, bitno je da se taj kapital investira u našoj državi. To što neko prigovara, kako je on govorio, da je to prljav kapital, kapital koji je nastao trgovinom droge ili bilo čim, to nas ne treba da interesuje, mi smo siromašna država, moramo da

izvučemo ovo društvo iz krize. I šta se desilo? Skupilo se „s koca i konopca“, slični Mladanu Dinkiću, kriminalci sa svih strana sveta, kao proleter i nekad što su se udruživali, svih zemalja, došli u Srbiju i ono malo što je ostalo upropastili, dobili pare od Ministarstva za finansije na čijem čelu je bio kriminalac Dinkić i nestali netragom.

Sada ponovo vlada ta euforičnost, ne ista ali slična – bitno da je stranac i da hoće da uloži novac ovde. A onda se ide toliko daleko da se objašnjava, na bazi investicija, da običan čovek, običan građanin koji ovde sluša prosto ne može da poveruje da živi u Srbiji i da tako skromno, da ne kažem siromašno, živi, a toliko zainteresovanih investitora i toliko je Srbija raspoložena da im izađe u susret.

A ne kažete, gospodo, pri ovim vašim obrazloženjima, da radna snaga koja se angažuje kao najjeftinija radna snaga u proseku ima primanja 23.000 dinara. Od 23.000 u proseku, da li ste razmišljali, gospodo, kako ćete finansirati one koji su već stekli pravo na penziju, koriste to pravo i one koji tek treba da steknu to pravo? Ti koji treba da steknu to pravo imaju mnogo veći prosek nego što je prosek primanja kod tih stranih investitora.

Da li ste razmišljali, gospodo, kakva je struktura tog tzv. izvoza koji hvalite na sva usta? Pa BMV proizvodi ovde delove, pa onda te delove ugrađuje u svoje automobile, svoje gotove proizvode, a vi vodite u strukturi izvoza. Ono jeste formalno izvoz, ali kada posmatrate gde je suštinska dobit, doći ćete do potpuno druge računice. Nemojte, kao što smo dolazili do naknadne pameti pa nas glava i dan-danas boli od toga, kada je u pitanju kapital, kada su u pitanju investicije, nemojte i sada da dođemo u takvu situaciju.

Što se tiče ovih velikih kompanija koje su otvorile pogone u Srbiji a rade na konfekciji kablova za automobilsku industriju, ja ću vam reći, a to i vi dobro znate – čitav kapital koji su oni uneli, to su pokretne tezge i jedna konstrukcija na kojoj vise ti kablovi koje radnici uparaju, pakuju, i to je suština čitavog rada. Nit su uložili u hale, nit su uložili u objekte, sve im je dato bez dinara naknade. Oni su bukvalno u situaciji, kada potroše sve pare koje su dobili na ime beneficija, pokupe te svoje tezge, završe posao. Šta ćemo onda? Te hale ostaju da zvrje prazne.

Da ste negde ponudili u industrijskim zonama, da ste rekli – evo, ne radi nam u Novom Sadu „27. mart“, ne radi nam „Novkabel“, „Novomont“, evo vam pogona, izvolite, imate već infrastrukturu... Ne, nego se prave novi objekti u oranicama, usred plodnih oranica po Vojvodini, a onda ti pogoni služe za konfencioniranje proizvoda. To je najniži produktivni rad koji može da se obavlja.

Nemojte da ste tako grlati. Sutra ćete možda doći u situaciju da se malo i stidite ovoga što sada tako zastupate. Nemamo mi srpski radikali ništa protiv toga

da hvalite dobre poteze vaše vlade, pa i one koji su manje dobri, ali nemojte baš toliko da insistirate, da vršite pritisak na nas iz opozicije i na javnost u Srbiji, da javnost ništa ne zna. Videćete, u svim bilansima i dalje raste uvoz, a i dalje pada izvoz, pogotovo kada je u pitanju struktura izvoza. Bolje vam je, ipak, imajte malo razumevanja i za ono što vam kao primedbu upućuje opozicija, nemojte toliko da ste oholi.

A vi koji se ponosite i hvalite rezultatima iz Beograda, za te vaše rezultate nije zaslužna Srpska napredna stranka, niti bilo koja stranka, već ste stavili ime Aleksandra Vučića. Gledaću vas, gospodo, kada kola krenu nizbrdo, među vama već prepoznajem one koji će mu okrenuti leđa. Jednom izdajnik, uvek izdajnik.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Moram da vam kažem da se ovde postavlja pitanje šta je alternativa. Imali smo alternativu da ne zovemo strane investitore. To smo pokušali. Bilo je u našoj istoriji tih pokušaja, to smo videli kako je prošlo na primeru Železare: nije bilo stranih investitora, ti ljudi su morali da ugase jednu peć, drugu su stavili na tihi hod, bili spremni da je ugase. Bili su spremni da je ugase, a 5.500 porodica u Smederevu bukvalno se treslo od straha od čega će da žive. To smo probali i videli smo kako su ljudi prolazili, kakva je nesigurnost vladala u Srbiji. Onda se pojavio strani investitor i 5.500 porodica danas ima čemu da se raduje. Sto sedamdeset hiljada takvih porodica u poslednje tri i po godine raduje se ujutru zato što primaju platu tog meseca, raduju se jer idu na posao. A nisu radili, bili su nezaposleni.

Lično sam bio u fabrici „Meita“; bio sam u prolasku Obrenovcem, išao na neku sednicu vezano za vanredne situacije i prošao sa predsednikom opštine kroz fabriku. Potpuno nova fabrika, podignuta na ledini, ljudi sa prosečnom platom od 55.000 dinara. Prva faza sa 800 ili 850 radnika završena, sada grade novu fazu, mislim da je ukupno 2.500 radnika predviđeno da radi u Obrenovcu. Uskoro neće imati dovoljno radne snage iz Obrenovca. Prosečna plata 55.000, prave turbopunjače za BMW i „mercedes“, čist izvoz. Šta je alternativa, da pustimo da to pravi Bugarska, Makedonija, Rumunija? Pa najbolje da mi ne pravimo, da je ostala ona ledina u Obrenovcu i da ti ljudi ne rade ništa. Mislim da je bolje što smo ih doveli, mislim da je mnogo bolje da rade.

Video sam i u Surčinu fabriku, bio sam kod jednog dobrog domaćina, privrednika koji pravi za „Kentaki fraj čiken“ kompletnu proizvodnju pilića, za dan 10.000 pilića. On je lično uložio opremu, oko petsto-šeststo hiljada evra, kupio čovek opremu za procesuiranje toga. Perfektno radi. Ljudi rade, zadovoljni, on njima povećava proizvodnju.

Dakle, hoću da vam kažem, moraju se privlačiti investitori, a mi smo izjednačili domaće i strane. Ako domaći investitor hoće da napravi fabriku sa dve, tri, pet hiljada radnih mesta, apsolutno iste subvencije, iste podsticaje, sve što treba, ista poreska oslobođenja. Samo što je mnogo teško za domaće investitore, ja to razumem, posle svih ovih godina kada su faktički bili gaženi, da danas budu konkurentni sa BMV-om, jako teško. Ali nama trebaju i jedni i drugi. Ovo je prva faza, u kojoj činimo i domaće kompanije snažnim. Nadam se da će se u dogledno vreme pojaviti i domaća kompanija koja može da parira ovim velikim kompanijama, makar regionalno, u tom smislu.

Zaista mislim da je odluka Vlade da pomogne dolazak stranih investitora pomogla da jedan veliki deo ljudi u ovoj zemlji živi lakše. Da li žive idealno? Da li žive bajno? Da li je to sve sjajno? Nije, ali bolje od nule. Imali su nulu. Tolika su im primanja bila kada pogledaju mesečno svoj račun, nula dinara. Teško se živi sa nula dinara. Sto sedamdeset hiljada porodica danas ima više od te nule. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Stefanoviću.

Reč ima Aleksandar Martinović, pa Milorad Mirčić.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine Marinkoviću, trošiću vreme poslaničke grupe.

Moj kolega iz Poslaničke grupe SRS je dosta, čini mi se, gnevno govorio o politici Vlade i načinu na koji mi iz SNS-a obrazlažemo amandmane kojima se afirmiše vladina politika u oblasti investicija. Mislim da situacija ni izdaleka nije onakva kakvom ju je on predstavio. Pre svega, ko je napravio računicu da je prosečna plata u ovim kompanijama 23.000 dinara i koja je to kompanija otišla iz Srbije? Nisam čuo ni za jednu.

Prema statistikama Ministarstva privrede, svaka investicija, odnosno svaka državna pomoć, kako se to kaže zvaničnom pravnom terminologijom u Srbiji, jer mi imamo Zakon o državnoj pomoći, imamo Uredbu o kontroli državne pomoći... Dakle državna pomoć u svakom pojedinačnom slučaju, ispostavilo se u Srbiji, pokazala se isplativom posle četrnaest meseci. Kažite mi koja je kompanija posle četrnaest meseci, kako vi kažete, odnela te hale i napustila Srbiju. Nisam čuo ni za jednu.

Nije tačno da se proizvodnja u Srbiji, kada su u pitanju strane investicije, svodi samo na to da investitor napravi halu u kojoj spaja neke žice i kablove. Valjda ste živi svedok, to je bilo u gradu u kome vi živite: pre nekoliko dana otvoren je Naučno-tehnološki centar „Kontinentala“ u Novom Sadu, u kome će biti zaposleno, za početak, 500 inženjera, vrhunskih IT stručnjaka, gde će plata iznositi od dve do dve i po hiljade evra.

Dalje, prema podacima Narodne banke Srbije... Ovo govorim zato što hoću da razvejem tu mantru koju ponavljaju pojedini poslanici iz opozicije, kako kod nas dolaze neki špekulanti koji spajaju žice, kablove, radnici nose pelene na poslu i u toku radnog vremena, da to baš nije tako. Dakle, prema podacima Narodne banke Srbije o platnom bilansu za 2017. godinu, izvoz softverskih usluga dostigao je vrednost od 899.000.000 evra, što predstavlja rast od ukupno 21% u odnosu na 2016. godinu. Trgovinski saldo od 426.000.000 evra najbolje govori da investicije u Srbiji ne mogu da se svedu na to banalizovanje kako srpski radnici vrše spajanje žica i kablova. Dakle, i te kako se razvija sofisticirana industrija, IT industrija.

Ono sa čime ćemo imati problem, što je Vlada Srbije još pre nekoliko godina, dok ju je vodio Aleksandar Vučić, dobro sagledala, evo, sada se u 2018. godini ispostavlja kao potpuno tačno, to je da mi nećemo imati dovoljno radne snage sa srednjom stručnom spremom. Već sada nam nedostaju bravari, zavarivači i neke druge profesije. Dakle, ljudi hoće da rade, kompanije hoće da im daju posao, ali mi imamo problem sa nedovoljnim brojem radnika. Nemamo dovoljno radne snage da pokrijemo te investicije.

Drugo, jedan problem mnogo veći, takođe se tiče radne snage, ali obrazovane radne snage – nama već sada nedostaje oko 30.000 IT stručnjaka, dakle, inženjera, ljudi koji se bave programiranjem, koji se razumeju u najsavremeniju računarsku tehnologiju. Zbog toga su reforme obrazovnog sistema, posebno reforme visokog obrazovanja, nešto što je Srbiji danas preko potrebno.

Još jednu stvar moram da naglasim. Kao što je rekao i ministar Stefanović – šta je alternativa ovome što radimo? Nemoguće je da je Srbija jedina zemlja u svetu koja je uvela sistem državne pomoći. To imaju sve evropske zemlje. Danas je na svetskom tržištu utakmica, prava borba se vodi za svaku investiciju, za svako novo radno mesto, ceo svet se bori da privuče što više investicija kod sebe. Mislite da zakone o državnoj pomoći kakve imamo mi u Srbiji nemaju sve zemlje Evrope, posebno zemlje koje su od 2004. godine ušle u Evropsku uniju? Naravno da imaju. Svi se bore za investitore, svi se bore za nova radna mesta, od Poljske, Slovačke, Rumunije, Bugarske, Mađarske. Zašto bismo mi bili izuzetak?

Najveći deo proizvodnje koja se vrši u Srbiji u realizaciji kompanija koje su došle sa zapada plasira se upravo na zapadno tržište. Dakle, francuske, italijanske, nemačke kompanije koje dolaze u Srbiju plasiraju svoje proizvode upravo na tržište Evropske unije.

Zahvaljujući pametnoj politici investiranja, mi smo uspeli značajno da smanjimo naš trgovinski disbalans upravo sa zemljama Evropske unije. To nijednoj vladi do sada, nijednoj vladi do 2012. godine, nije pošlo za rukom.

O tome koliko je uspešna politika kada su u pitanju investicije Vlade Republike Srbije govori i činjenica da preko 40% stranih investicija u svim zemljama zapadnog Balkana otpada upravo na Srbiju. Mislite da se Slovenci ne bore za strane investicije, da se Hrvati ne bore za strane investicije, da se Makedonci, Bugari i ostali ne bore za strane investicije? Naravno da se bore. Ali 40% svih stranih investicija na zapadnom Balkanu došlo je u Srbiju. Pa, gde bi radili svi ovi ljudi iz Subotice, Obrenovca, Rume, Niša, Krupnja itd. da nije bilo ovih investicija u poslednje četiri godine? Ko bi im davao platu?

Vi kažete, plata je 23.000 dinara. Prvo, mislim da podatak nije tačan. Drugo, i da jeste, da li znate kolika je bila moja početna plata kada sam završio Pravni fakultet? Šest hiljada dinara. I, evo, živ sam, osnovao sam porodicu.

Dakle, može da se radi u Srbiji, može da se živi od plate koja se zaradi u Srbiji. Da li su to enormno visoke plate? Pa, nisu. Ako bismo bili potpuno iskreni, da li su nešto enormno visoke i plate narodnih poslanika i ministara u Vladi Srbije? Pa, nisu. Ali su plate od kojih može da se živi, od kojih ti ljudi mogu da izdržavaju članove svojih porodica.

Ono što ste zaboravili da kažete, to je da ogromna većina tih kompanija svojim radnicima plaća putne troškove, plaća ono što se nekada zvalo topli obrok; ti ljudi imaju vrlo pristojne menze, vrlo pristojnu ishranu, gotovo besplatnu. Nisam čuo da se neko mnogo buni a zaposlen je u nekim kompanijama koje su nastale u Srbiji od 2013, 2014. godine naovamo.

Želim da pitam sve vas koji ste veliki zagovornici saradnje, posebno ekonomske, sa Rusijom i Kinom – ko vam brani da dovedete u Srbiju nekog ruskog ili kineskog investitora? Mogu slobodno da kažem, neka me ispravi ministar Stefanović ako nisam u pravu, on je član Vlade, ja nisam, ja sam poslanik, ali 99,9% svih investicija u Srbiji, i nemačkih, i italijanskih, i francuskih, i ruskih i kineskih, doveo je lično Aleksandar Vučić. Sad ja vas pitam, velike rusofile, velike protivnike EU, velike protivnike NATO-a – kog ste investitora iz Rusije ili Kine, Indije, Brazila ili bilo koje druge zemlje, vama navodno prijateljske, vi doveli? Niste doveli nijednog, ili bar ja za tu kompaniju nisam čuo.

Juče je predsednik Kine uputio pismo predsedniku Aleksandru Vučiću u kome ga apostrofira kao velikog prijatelja Narodne Republike Kine. Danas je Aleksandar Vučić razgovarao sa predstavnicima „Cijin majning grupe“ koja je zainteresovana za strateško partnerstvo sa Rudarsko-topioničarskim basenom Bor. U pitanju je kineska kompanija, druga u Kini po veličini kada je u pitanju proizvodnja bakarne rude, a treća po veličini u Kini kada je u pitanju proizvodnja cinka. Pa što se neko od vas nije sastao s njima? Zašto neko od vas nije doveo nekog kineskog ili ruskog investitora da zaposli radnike u Srbiji? Zato što vas to

suštinski ne zanima. Vi samo pričate o Rusiji, samo pričate o Kini, ali ništa ne radite. Za razliku od vas, mi konkretno radimo.

Vi me podsećate na one naše boljševike, one naše Srbe i Crnogorce iz 1948. godine koji su pričali o tome kako u Rusiji, odnosno u SSSR-u rastu klipovi kukuruza od jedan, jedan i po metar, a nikada nisu bili u Rusiji, nisu videli Rusiju.

Dakle, situacija sa stranim investitorima je mnogo bolja nego što se predstavlja.

Ono što takođe želim da istaknem, morate da razlikujete stranu investiciju kao kapital od kompanije, odnosno preduzeća koje posluje u Srbiji. Nijedno strano preduzeće ne može da posluje u Srbiji. Svaki strani investitor je morao da napravi firmu u Srbiji, da je registruje u Agenciji za privredne registre, da prijavi svakog radnika Nacionalnoj službi za zapošljavanje, kod nadležnih fondova PIO, da im ovde isplaćuje platu, nadoknade za penzijsko, invalidsko i zdravstveno osiguranje. Ono što je jako bitno, u Srbiji mora da plaća sve poreske obaveze, takse i sve ostale dažbine koje propisuje pravni sistem Republike Srbije. Dakle, morate da razlikujete investicije kao kapital od firmi. Sve firme su sa stanovišta pravnog poretka Republike Srbije srpske firme zato što su registrovane u Srbiji, u Srbiji isplaćuju plate i u Srbiji isplaćuju poreze.

Zbog toga mi poslanici Srpske napredne stranke kroz ove amandmane pokušavamo da afirmišemo i pohvalimo politiku Vlade Republike Srbije koja je uložila mnogo napora da se poveća BDP, da se ubrza ekonomski razvoj Srbije, da imamo dramatično smanjenu stopu nezaposlenosti. Samo da vas podsetim, u aprilu 2012. godine imali smo stopu nezaposlenosti od 25,5%, u trećem kvartalu 2017. godine 12,9%; dakle, značajno je smanjena stopa nezaposlenosti.

Svima onima koji se čude zašto poslanici Srpske napredne stranke podnose ove amandmane – iz jednog prostog razloga, zato što hoćemo da pokažemo kakva nam je politika i za kakvu se politiku zalažemo. U Srbiji postoji načelo podele vlasti: izvršna vlast radi svoj posao, zakonodavna vlast radi svoj posao. Zadatak izvršne vlasti je da daje mišljenje o amandmanima koje podnose narodni poslanici, a na narodnim poslanicima je da te amandmane podnose. Kako će se Skupština u danu za glasanje izjasniti, videćemo, ali kroz amandmane pokušavamo građanima Srbije da objasnimo kakva nam je politika i da nema jake Srbije, pa ni u vojnom ni bezbednosnom smislu, ako nam nije jaka i snažna ekonomija i ako nemamo svakoga dana otvoreno neko novo radno mesto. Borba za nova radna mesta je borba za jaču, bolju i snažniju Srbiju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću.

Milorad Mirčić, po amandmanu.

MILORAD MIRČIĆ: Nema ovde nikakve zajedljivosti, ovde je u pitanju racionalnost kada se raspravlja o ovakvim temama. Suštinska razlika je u tome

koliko ko sagledava kada je u pitanju razvoj privrede i na koji način treba razvijati privredu.

Nemamo mi ništa protiv investitora niti ih delimo na ovakve i onakve, ali ministar je dobar šlagvort dao i već više puta naveo primer Smedereva. Pa, mi srpski radikali insistiramo da što više kineskih investicija i investicija iz Rusije dođe u Srbiju. To su investicije koje ne traže donaciju, ne traže dodatna izdvajanja kada je u pitanju republički budžet. To je svakome jasno.

Nažalost, oni koji bi trebalo to da rade nisu baš napravili neki veliki pomak kada je u pitanju ruski kapital. Vi znate da je najveća investicija u kompaniji „Gasprom“ NIS. To je ruski kapital. Od velikog gubitaka kakav je bio NIS, sada je napravljena kompanija koja ostvaruje najveći neto prihod.

Šta je suština u sagledavanju, gospodo? Da ne govorimo o tehnologiji, kolega očigledno nije razumeo moje primedbe, ali, evo, želim da pomognem. Kada je u pitanju konfekcioniranje tih kablova, kako vi kažete žica, žice su nešto drugo, a kablovi su izolovane žice. Zovu se automobilski provodnici. Oni se rade od specijalnih masa, izolacija se radi, koje su otporne na benzin, ulje, temperaturu. Te automobilske provodnike proizvodi Fabrika kablova Jagodina i Novosadska fabrika kablova „Novkabel“. Ali nema te proizvodnje, nego se gotov proizvod transportuje u Srbiju, koji je proizveden na istoku ili ne znam gde, a onda se tu koristi prednost jeftine radne snage. To je suština.

U sagledavanju situacije u kakvoj može da se nađe Srbija, mi radikali uvek imamo oprez. Gospodo, to što se vi uljuljukujete pohvalama sa Zapada, sa rejtinzima na pojedinim kreditnim listama, to će vam trajati taman onoliko dok ne ispunite prvi zahtev koji Amerikanci stave ispred vas. Videćete kako će vam prisesti investicije ako se suprotstavite ovom zahtevu Amerike da priznate Kosovo i Metohiju, odnosno da se pomirite sa stolicom koju će imati Kosovo i Metohija u UN. Probajte da se usprotivite pa ćete videti kako ćete proći kada su u pitanju investicije, kada su u pitanju krediti i, uopšte, privredni ambijent koji potiče od ulaganja zapadnog kapitala.

Vi sve to dobro znate, nego, kao nojevi, glavu u pesak, šta vas boli briga. Neće se na to dugo čekati. Nažalost, već vam najavljuju dolazak njihovih specijalnih predstavnika koji će staviti ultimatum pred Srbiju, pa da vidimo, gospodo, da li će *BMW*, „Boš“ i ostali ostati u Srbiji ako se Srbija usprotivi zahtevima EU, odnosno Nemačke i Amerike. Neće, gospodo. Okrećite se Ruskoj Federaciji, ogroman potencijal je tu. Samo u prehrambenoj prerađivačkoj industriji ogroman je kapital.

Šta vi nama savetujete? Vi nas savetujete da je budućnost i perspektiva, po postojećem stanju, na Zapadu, u Nemačkoj. A ta Nemačka se okreće prema ruskom tržištu. Pa ko je ovde zbunjen, da ne kažem ono drugo?

Ne možete u beskonačnost da igrate na tu kartu da nam fali radne snage. Broj zaposlenih, odnosno nezaposlenih zavisi i od broja onih koji napuštaju ovu državu. Nemojte zaboraviti, gospodo, statistika je neumoljiva kada su u pitanju mladi ljudi koji napuštaju ovu državu jer ne mogu da se zaposle ovde. Nemojte, gospodo, da nas zavaravate takvim podacima koji vam služe samo da zamajavate javnost, da kažete javnosti – pa, znate, mnogo je veći standard nego što vi imate novaca u džepu. Ne govori ovo statistika, nego novac koji se nalazi na ime zarade u džepovima građana. Njima objasnite da je mnogo veći prosek nego što vi govorite.

Mi, nošeni iskustvom, a i vi, drage kolege, svedoci smo, 2000. godine, kada je dolazila ona „buldožer revolucija“, sećate se tadašnjeg lidera te „buldožer revolucije“... Evo, Meho Omerović najbolje to zna, on je sa tom revolucijom došao prvi put u Parlament. Sećate se kada je Zoran Đinđić govorio da će nama faliti radne snage, da ćemo mi radnu snagu uvoziti iz Rumunije, Bugarske, okolnih država, a mi srpski radikali smo jedini tad rekli da je na vlast došla banda kriminalaca, na čijem čelu je najveći kriminalac, koji ima zadatak da uništi Srbiju.

Sad vama ne govorimo pojedinačno da ste kriminalci, ali nemojte da se svrstavate na tu stranu, nije to nimalo zahvalno. Vreme će pokazati ko je u pravu, a vi možete da terate do sutra sa tom svojom statistikom koja ništa ne znači običnom građaninu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Aleksandar Martinović...

A, po Poslovníku? Nisam vas video. Izvolite.

Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, očekivala sam, pošto svakodnevno pratim vaše aktivnosti na jednoj nacionalnoj televiziji kad pričate o ekonomiji zemlje pa ste upućeni, da prekinete ili bar upozorite gospodina Martinovića da poštuje dostojanstvo Skupštine, jer je u svom izlaganju rekao kako smo mi poslanici koji smo protiv politike EU, maltene, autistični, ništa ne znamo, nismo bili u Rusiji, nismo bili u Kini, nismo videli...

Gospodine Martinoviću, pošto smo se setili vaših početaka, a mlađi ste prilično od mene, u trenutku kad ste vi verovatno bili školarac ja sam i živela na Zapadu, proputovala većinu ove planete i vrlo dobro znam, kao i većina građana Srbije, naročito poslanika Srpske radikalne stranke, da napravim razliku između ekonomske politike prema Srbiji, i politike uopšte, Rusije, Kine i prijateljskih zemalja i onih o kojima vi pričate. A da ste maliciozni, pošto ste to rekli, pokazuje i podatak da ste zaboravili da ste kao član SRS podržavali našeg kolegu Srđu Komazeca, koji je kao predsednik Opštine Stara Pazova prvi napravio jedan

od industrijskih parkova. On nije gledao koja je kompanija, već da se otvaraju radna mesta za njegove sugrađane.

Koliko mi dobro znamo i koliko promovišemo politiku da ruski, kineski i drugi investitori iz zemalja koje imaju i te kako blagonaklon odnos prema našoj zemlji, to radimo svuda i na svakom mestu... Vi ste zaboravili da smo mi narodni poslanici koji i te kako učestvuju u radu parlamentarnih i drugih delegacija, i te kako smo u situaciji da sprečavamo sve ono što je za Srbiju pogubno. Pa, setite se da je upravo Srpska radikalna stranka pre dve godine, apelujući, sprečila da „Esmark“ budzašto kupi smederevsku železaru, a da su došli Kinezi i spasli naš narod i građane Smedereva, svedoci smo, i to zahvaljujući nama.

PRESEDAVAJUĆI: U skladu s članom 103, moram ova dva minuta da vam oduzmem od vremena poslaničke grupe jer ste direktno replicirali kolegi Aleksandru Martinoviću.

Aleksandar Martinović ima pravo na repliku, naravno, Miloradu Mirčiću. Ili ćete po amandmanu?

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se.

Da li te auto-provodnike, kako kaže gospodin Mirčić, te kablove izolovane radi, automobilske, je l' tako... Ja sam pravnik, gospodin Mirčić je tehnolog pa se u to bolje razume. Da li te kablove spaja i proizvodi u Srbiji „Džonson elektrik“, „Svarovski“, „Kontinental“, „Boš“, „Ikea“, „Beneton“, „Kalcedonija“, „Golden lejdi“ itd., mogu da vam nabrajam još pedesetak kompanija koje nemaju nikakve veze s tim vašim kablovima, s auto-industrijom, niti sa bilo čim sličnim.

Razumem da vi pokušavate da nipodaštavate svaki napor Vlade Republike Srbije da se u Srbiji otvore nova radna mesta, ali nemojte da izgubite iz vida činjenicu da smo i vi i mi sa vrlo jasnom politikom izašli pred građane Srbije, pa, ako hoćete, i pred građane Beograda. Ma koliko da se sada svi vi zajedno trudite da minimalizujete uspeh SNS-a na beogradskim izborima, Beograd je grad od preko dva miliona ljudi, najveći broj glasača u Srbiji skoncentrisan je u gradu Beogradu i izborni rezultati za grad Beograd su vrlo dobra slika raspoloženja ogromne većine građana Srbije.

Dakle, građani Beograda pa i građani Srbije 2016. godine rekli su kakvu politiku žele. Nemojte sada vi da objašnjavate kako oni žive. Žive teško, ali vide da postoji čovek, postoji Vlada, ljudi koji se bore da Srbiju izvuku iz blata.

Šta bi bilo sa srpskom ekonomijom da nisu došli ovi investitori, bez obzira na to sa kojih meridijana, i otvorili svoje fabrike u Srbiji? Gde bi radili svi ovi ljudi, od Subotice, Bujanovca, Niša, Leskovca, Krupnja, Valjeva, Zaječara, gde bi radili?

Ja bih voleo, gospodine Mirčiću, isto kao i vi, da Fabrika kablova u Jagodini, bivšem Svetozarevu, nije zarasla u korov, ali je zarasla. Voleo bih da „Novkabel“ nije gubitaš, ali jeste. Šta sada mi tu da radimo? Oni koji su vladali Srbijom od 2000. do 2012. godine uspeali su da unište i Fabriku kablova u Jagodini, „Novkabel“ i na stotine fabrika u Srbiji. Šta smo mi mogli da uradimo? Mogli smo da ponudimo državnu pomoć investitorima, kako domaćim tako i stranim, i da otvaramo nova radna mesta, a to i činimo.

Što se tiče ovog političkog dela vašeg izlaganja, možda nisam u pravu, ali imam utisak da se vi, izgleda, radujete kada neko ispostavlja ultimatum Srbiji i sada pitate nas šta će biti ako se jednog dana dostavi jedan, drugi ili treći ultimatum. Znae šta, ti ultimatumima se ne dostavljaju vama, ti ultimatumima se dostavljaju Aleksandru Vučiću i verujte mi da Aleksandar Vučić mnogo bolje od vas zna šta piše u tim dokumentima i kakva politika u takvoj situaciji treba da se vodi.

Aleksandar Vučić je otišao na Kosovo i Metohiju da razgovara sa narodom koji živi na Kosovu i Metohiji nekoliko dana nakon što je ubijen Oliver Ivanović. Ko je to od vas, velikih branilaca Kosova i Metohije, uradio? Nije niko. Vi ćete da odbranite Kosovo i Metohiju? Vi, sa strankom koja je u Beogradu osvojila devedeset glasova više od Ljubiše Preletačevića Belog? Nemojte da budete smešni.

Ono što sve vas boli, hteli vi to da priznate ili ne, nismo ovde meta mi poslanici Srpske napredne stranke, Marko Atlagić, Vladimir Orlić, Đukanović, Rističević, ja ili bilo ko; iz vašeg izlaganja mogu da naslutim šta je problem – to što Aleksandra Vučića kao svog predsednika doživljavaju svi Srbi, i u Srbiji, i u Republici Srpskoj, i u Crnoj Gori i Srbi koji su ostali da žive u našoj južnoj srpskoj pokrajini Kosovu i Metohiji.

Ako neko ume da se izbori sa svim tim ultimatumima, kako vi kažete, sa svim tim ucenama, onda to može samo čovek kome veruju građani Srbije. Ne može da ode u Zagreb da razgovara sa hrvatskim predstavnicima i da sutradan ode na Kordun čovek koji nema u Srbiji natpolovičnu podršku većine građana Srbije. To može samo jedan čovek, sviđalo se to vama ili ne – Aleksandar Vučić.

Sve ove investicije koje sam vam nabrojao, smejali se vi tome ili ne, potcenjivali vi to ili ne, sve te investicije doveo je Aleksandar Vučić, odnosno ti investitori su došli zato što su verovali u politiku Aleksandra Vučića, zato što ih niko nije lagao, zato što ih niko nije reketirao, zato što niko nije uzimao bilo kakve provizije.

Poređenje ove vlade i politike koju mi vodimo sa politikom Mladana Dinkića potpuno je deplasirano. Mi nismo izvršili ni jednu jedinu privatizaciju, a budžet je puniji nego što je ikada bio u novijoj srpskoj istoriji, bez ijedne

izvršene privatizacije. To nijednoj vladi od 1990. godine, i pre toga, nije pošlo za rukom.

Moje pitanje ostaje i dalje. Svi vi koji ste veliki zagovornici politike saradnje sa Rusijom i Kinom, što ja pozdravljam, kažite mi na obraz koga od vas, na reč koga od vas je došao bilo koji ruski ili kineski investitor u Srbiju. Ja nisam čuo ni za jednog, ali sam čuo i cela Srbija zna da je Železara Smederevo spasena i da su u nju Kinezi uložili svoj kapital zahvaljujući Aleksandru Vučiću. Znam da je svaka kineska, svaka turska, svaka francuska, nemačka, italijanska, bilo koja investicija u Srbiji, sprovedena zahvaljujući činjenici da ljudi veruju Aleksandru Vučiću.

Nemam ništa protiv da pored svih ovih investitora koje smo mi doveli ili koje je dovela Vlada Srbije, odnosno Aleksandar Vučić, i vi dovedete ponekog. Jedno radno mesto, jedno, ali smo pomogli jednom čoveku u Srbiji. Ali vi niste doveli nijednog. Za razliku od vas koji stalno pričate, mi radimo i brojke to pokazuju. Što je mnogo važnije, građani Srbije dobro razumeju, iako i dalje teško žive, politiku koju vodi Srpska napredna stranka. To su pokazali i na beogradskim izborima.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Mi samo želimo da vas upozorimo da je tehnološka zavisnost u kojoj se nalazi Srbija mnogo opasnija nego svi ovi politički pritisci. Zavisnost od uvoza je sve veća i veća i to je velika opasnost. Da li ćete vi shvatiti na ovakav ili na onakav način, to je stvar vašeg shvatanja i odnosa prema Srbiji.

Što se tiče Kosova i Metohije, jednako ga volimo i mi kao i vi. I nemojte da prisvajate Srbiju, da vi više volite Srbiju nego što je voli neko drugi u ovoj sali ili onaj ko živi u Srbiji. Jednako volimo Srbiju i samo iz straha i predostrožnosti upozoravamo šta može da se desi.

Da li bolje zna predsednik države šta treba raditi od nekih pojedinaca koji su u redovima Srpske radikalne stranke, o tome može da se govori i polemiše, da se vodi rasprava, ali nije to stvar rasprave, to je stvar odnosa prema državi.

Ono što je veoma, veoma bitno, više puta spočitavate, pritom generalizujući opoziciju, da mi iz Srpske radikalne stranke nismo doveli nijednog investitora. Videćete kada radikali dođu na vlast, kako će da krenu investitori iz Ruske Federacije.

Samo vi grakćite s druge strane, ali nemojte zaboraviti, još je velika zabrana kada je u pitanju otvaranje ruskih banaka, još ima prepreka za ruski kapital.

Što se tiče kineskog kapitala, nama je drago što je ušao, ali morate među sobom da raspravite da li je to zasluga Tomislava Nikolića ili Aleksandra Vučića, da li su Milan Bačević i Toma Nikolić zaslužniji nego Aleksandar Vučić. To vi sami raspravite.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Samo jedno pitanje za gospodina Mirčića – šta će da rade građani Srbije i radnici u Srbiji dok vi srpski radikali ne dođete na vlast?

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku na osnovu postavljenog pitanja, narodni poslanik Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Zadovoljstvo mi je odgovoriti na ovako logično pitanje – moraćete da promene mišljenje o onima koji ih varaju. Vi ih varate, zamajavate. Nećete koliko vi mislite, nego onoliko koliko sazre svest u građanima da ste ih prevarili i obmanuli.

Setite se samo kako je to vešto radio Boris Tadić odlazeći u Hrvatsku, odlazeći da prizna da je Nikola Tesla Hrvat. Vidite gde je sada Boris Tadić? Niko se i ne osvrće na njega.

Uostalom, ne treba ići toliko daleko, setite se svog lidera koga ste hvalili kao sada Aleksandra Vučića, Tome Nikolića. Pa ne gleda ga više ni Dragica njegova, a ne vi.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Izvinite, a kada je to Aleksandar Vučić rekao da je Nikola Tesla Hrvat?

Nadam se da vam je poznato ko je počeo da obeležava dan progona Srba iz Republike Srpske Krajine – Aleksandar Vučić. Stotine hiljada ljudi dolazi na te tužne skupove na kojima obeležavamo tragediju srpskog naroda u Republici Srpskoj Krajini. Stotine hiljada ljudi dolazi na skupove koje organizuju predsednik Republike Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije, tako da to vaše maliciozno poređenje Borisa Tadića i Aleksandra Vučića nikako ne stoji.

Nadam se da vidite i sami, ma koliko ne voleli Srpsku naprednu stranku, da Aleksandra Vučića otvorenog srca i širokih ruku dočekuju i Srbi u Zagrebu, i Srbi u Vojniću, i Srbi u Banjaluci, i Srbi u Bijeljini, i Srbi u Kosovskoj Mitrovici i na svakom delu srpske zemlje. To je nešto na šta smo mi iz Srpske napredne stranke ponosni. To je garant da će Srbija i dalje da vodi svoju politiku, suverenu, nezavisnu politiku, da ćemo braniti interese i položaj srpskog naroda u Hrvatskoj, da ćemo braniti položaj Republike Srpske i da nikada i ni pod kakvim pritiscima nećemo izdati Kosovo i Metohiju. Eto, to je politika Aleksandra Vučića.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega Mirčiću.

(Milorad Mirčić: Javljam se po amandmanu.)

Po amandmanu možete.

MILORAD MIRČIĆ: Ono od čega smo se udaljili, što smo zaboravili, to je da se vrši selektivnost kada je u pitanju pravo stranaca. Mi ovde delimo strance na one koji investiraju i one koji ne investiraju. Dajemo prednost onima koji investiraju i izraze želju da postanu državljani, i to na neki način može da se tretira kao diskriminacija.

Što se tiče svih ovih priča koje imaju za cilj da afirmišu ličnost i dela sadašnjeg predsednika, nemojte se truditi da nama srpskim radikalima objašnjavate kakav je i šta radi čovek koji je dobar deo svog života i karijere proveo u Srpskoj radikalnoj stranci. Samo nemojte da zaboravite, kada se obeležavao dan kada su Srbi prognani iz Republike Srpske Krajine, da u mesto Busije, koje je niklo zahvaljujući Vojislavu Šešelju i Srpskoj radikalnoj stranci, niste pozvali Vojislava Šešelja. Kako to da ste zaboravili nekog ko pripada srpskom korpusu? Na kraju krajeva, bar da ste se setili nekog srpskog radikala da pozovete. Ali i to selektivno radite.

Meni je malo zbunjujuća ta upornost u tvrdnji da ćete zastupati interese i onih koji žive u Hrvatskoj, i onih koji žive u Glini, i u drugim gradovima. Kako to da posle posete Hrvatskoj, u ranije dogovorenoj akciji da se stavi van snage odluka Oslobođilačkog narodnog odbora oko izjašnjavanja Bunjevaca, da se Bunjevci popisuju kao Hrvati, kada je bio gotovo završen dogovor da se to proceduralno provuče kroz Skupštinu Vojvodine, kako da se odjednom nakon posete predsednika Srbije Hrvatskoj odustalo od te ideje? Nema od te ideje više ništa. Na insistiranje i primedbu hrvatske predsednice odustali ste od toga da koliko-toliko satisfakciju napravite Bunjevcima, da imaju bar neki dokument da se kaže – evo, prisilno smo terani da se izjašnjavamo kao Hrvati a mi smo Bunjevci, pripadamo jednoj etničkoj grupi.

Pa me je i stoga strah, a pogotovo je pojačan kada sam čuo izjavu predsednika Republike, koji je rekao da mu niko nikad u porodici nije bio četnik, a on dugo, dugo vremena bio član četničke stranke. To me malo zbunjuje, pa, ako možete vi da objasnite ili da možda iskoristim priliku njega lično da pitam?

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ko je gde bio u Drugom svetskom ratu, mislim da građane Srbije najmanje zanima. Tragedija je što smo mi u Drugom svetskom ratu imali dva a ne jedan antifašistički pokret i što je mnogo Srba, nažalost, u Drugom svetskom ratu palo u tim međusrpskim obračunima.

Za nas iz Srpske napredne stranke Drugi svetski rat je završen 1945. godine. Ako za vas još uvek traje, to je vaš problem.

Što se tiče Bunjevaca, ja ne vidim nijednog Bunjevca u Poslaničkoj grupi SRS, ali vidim svog kolegu dr Vladu Babića iz Sombora, čoveka Bunjevca.

Vlado, jesi li ti i dalje Bunjevac?

(Vlado Babić: Jesam.)

Da li neko iz Srpske napredne stranke vrši pritisak na tebe da se izjasniš kao Hrvat?

(Vlado Babić: Nije.)

Nije. Evo, čovek živ i zdrav, Bunjevac, mi ponosni na činjenicu što u poslaničkoj grupi imamo čoveka Bunjevca, ponosni na činjenicu da su Bunjevci zajedno sa nama Srbima 1918. godine... Ponosni smo, dakle, na tu činjenicu što su Bunjevci, naša braća, zajedno sa nama Srbima na Velikoj narodnoj skupštini u Novom Sadu 1918. godine doneli odluku o tome da se Banat, Bačka i Baranja pripoje Kraljevini Srbiji.

Što se tiče pozivanja na obeležavanje progona Srba iz Krajine, Vojislav Šešelj je pozvan u Busije, ali nije došao. Prošle godine u Novi Sad došao je njegov sin, Aleksandar Šešelj, ja sam ga lično video. Da li ste ga vi videli ili ne, to ne znam, ja sam ga video. Stajao je tik ispred bine i time mu je na neki način ukazana posebna čast i privilegija da prisustvuje jednom tužnom skupu na kome se obeležava godišnjica progona Srba iz Republike Srpske Krajine.

(Milorad Mirčić: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate prava na repliku, kolega Mirčiću.

(Milorad Mirčić: Da odgovorim. Kako nemam pravo na repliku?)

Hajde, recite mi osnov za repliku.

(Milorad Mirčić: Sad me je prozvao.)

A šta ako vas je prozvao?

(Milorad Mirčić: Evo, sad ću da odgovorim.)

Pitao je da li ima ko od vas, nije rekao da nema. Nastavljamo dalje, kolega Mirčiću.

(Milorad Mirčić: Po amandmanu.)

Po amandmanu, izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Oduševljava me predsedavajući – kojoj god partiji pripada ili pređe, toliko je odan, toliko je veran, da prosto pleni. To je model kako treba da se ponaša čovek kome je najlakše da promeni ideologiju i sve.

Ja tražim repliku da odgovorim kolegi Martinoviću.

Kolega Martinoviću, radi informacije vama, jedan od najviših funkcionera Srpske radikalne stranke, potpredsednik Skupštine AP Vojvodine, Smiljana Glamočanin Varga je Bunjevka, majka njena je Bunjevka. To vi treba da znate. Ako niste znali, meni je žao. Nemojte da spočitavate nama srpskim radikalima tako što ćete prozvati nekog, kažete – da li se slobodno izjašnjava kao Bunjevac.

Radi se o tome da je posle Drugog svetskog rata odlukom jednopartijskog, jednomnog sistema, čemu vi težite, donesena odluka da se Bunjevci izjašnjavaju, popisuju kao Hrvati. Najmanje što sada možemo da učinimo proceduralno jeste inicijativa profesora Slobodana Orlovića, profesora sa Pravnog fakulteta, vašeg kolege, samo da se proceduralno kroz Skupštinu AP Vojvodine donese odluka da se stavi van snage takva diskriminatorna odluka.

Vi menjate stav. Predsednik Vlade Vojvodine primio je predstavnike Bunjevaca u Vojvodini i čvrsto obećao. Međutim, posle posete i susreta Kolinde Grabar Kitarović sa Aleksandrom Vučićem, odjednom, sve se promenilo. Nije to valjda, generalno, politika koju vodite? Ili je to predsednik Vlade uradio na svoju ruku?

U svakom slučaju, naneta je istorijska, velika nepravda Bunjencima. To je suština čitave priče, a ne da se mi ovde nadgornjavamo ko ima više ovih ili onih pripadnika nacionalnih manjina. Nije to suština. Oni su građani ove države u kojoj svi živimo zajedno, imaju prava, jednaka, ista prava imaju kao većina. Ne možete to više da spočitavate Srpskoj radikalnoj stranci, a naglašavate da je sin Vojislava Šešelja pozvan u Veternik, kao da je to neka ekskluziva kojom vi raspolazete. Pa svaki Srbin, svaki poslanik treba da bude pozvan da prisustvuje, to je njegova odluka da li će biti prisutan kada se obeležava taj tužni trenutak, odnosno dan, to ste u pravu.

Neko se javlja ovde; ako mogu da artikulišem taj glas, možda je neko od poslanika.

PRESEDAVAJUĆI: Privodite kraju, kolega Mirčiću.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Više se neću javljati za reč, zato što više nema nikakve veze s temom dnevnog reda. Život je anulirao tu odluku da se Bunjevci u Vojvodini imaju izjašnjavati kao Hrvati. Dakle, Bunjevci u Srbiji žive, žive u Vojvodini. Imaju pravo da se izjašnjavaju kao Bunjevci. Postoji Bunjevački nacionalni savet. Dakle, niko u Srbiji nije doneo odluku da ljudi koji sebe smatraju Bunjencima moraju da se izjašnjavaju kao Hrvati. U tom smislu, te vaše aluzije zaista ne razumem.

Sada smo, evo, otklonili sumnju. Dakle, Vojislav Šešelj je pozvan na skup u Busije, nije se pojavio; pozvan je i na skup u Veternik prošle godine. Umesto njega, pojavio se njegov sin. Dakle, svi narodni poslanici su pozvani. Da li će se odazvati pozivu Vlade Republike Srbije, to je njihov problem.

(Milorad Mirčić: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Mirčiću, nemate prava na repliku, zaista.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja se nadam da neće neko baciti kletvu još. Posebno se bojim ove vlaške magije.

Evo, vidite, neka galama tamo, ali nema problema. Ovde ima nekih stranaka koje zagovaraju dolazak cepelinom. Umesto metroa, cepelin. Dakle, to je ova „Nijedan od ponuđenih odgovora“, vlaška stranka.

Niko od njih ne može da spori da smo 2012. godine zatekli potpuno zapuštenu i napuštenu državu, državu koja je istrgnuta iz ruku njenih građana, državu u kojoj je deficit bio gotovo dve milijarde, prikriveni i stvarni, iskazani, gotovo dve milijarde, državu u kojoj se skupljalo 824 milijarde javnih prihoda. Da podsetim, u toj istoj državi mi ćemo ove godine skupiti 1.160 milijardi. Dakle, tri milijarde evra više se skuplja javnih prihoda nego što je to bilo 2012. godine. To znači da je ova vlast vrednija i da je kupovna moć našeg stanovništva porasla.

Niko ne može da spori da smo 2012. godine imali gotovo dvocifrenu inflaciju, da je rast kursa za tri godine bio gotovo 50%, MMF je pobjegao i niko nije želeo više ni da investira u ovu zemlju.

Većina nas se zalaže, barem sam ja mislio, za slobodan protok ljudi, robe i kapitala. Ispostavilo se da su mnogi od tih svojih programskih načela odustali. Znači, ukoliko kažete da ljudi sa novcem iz inostranstva ovde ne mogu da investiraju, vi ste protiv slobodnog protoka kapitala. Ako ste protiv toga da oni ovde dobiju dokumenta i da rade, vi ste onda protiv slobodnog protoka ljudi. Onda se postavlja pitanje kada ste licemerni.

Po pitanju stranih investitora, imamo mi neke strane investitore koje ste vi zaboravili. Podsetiću stranke bivšeg režima na njihove omiljene biznismene, koji su, gle čuda, biznis napravili samo u našoj zemlji. Da li su oni bili domaći investitori? Kontrainvestitori. Oni nisu ubacivali novac u zemlju, već izbacivali novac iz zemlje. Jedini biznis su napravili sa našom državom.

Da krenemo: „MK grup“ – ko je vlasnik te firme? Koliko ja znam, firma iz Švajcarske i firma iz Holandije. Verovatno je registrovana na njihovog omiljenog biznismena, ali kada bismo gledali strogo po njihovim pravilima, to bi bio strani investitor, kome je, eto, bilo dopušteno da pelješi ovaj domaći narod. Drugi njihov omiljeni investitor je tzv. „Delta“ (da li je tako, gospodine Martinoviću?), koji je devedesetih godina imao promet 70 miliona evra, pa onda 2010. godine narastao na 11,5 milijardi evra. Sav taj biznis je napravio s ovom državom. Da li je on bio domaći investitor? Njegovi osnivači su firme sa Kipra.

Pitam pripadnike stranke bivšeg režima, koji su sada odjednom tako gadljivi na ovu vrstu amandmana, šta se dešava sa tom vrstom investitora. Kada već pričaju o migrantima, kako beše ono, isisovcima, ili šta beše, moram reći da su omiljeni investitori, i ne samo oni, već i oni koji su ih podržavali, sa njima

delili, bili „isisavci“. Znači, radi se o firmama koje su isisavale kapital. Njihovo zadovoljstvo, raj i zadovoljstvo tih investitora i njihovih političkih pomagača zasnovan je na paklu i siromaštvu siromašnih, na patnjama siromašnih; na njihovom paklu naraslo je bogatstvo i raj predstavnika bivšeg režima.

Oni investiraju napolju. Goran Ješić, stan u Beču, preko 500.000 evra. Takvu investiciju mi uvek ovde pozdravimo. Oni investiraju i na Maldivima, Vuk Jeremić investira na Menhetnu, gospodin Đilas investira u Češkoj, a onaj gospodin Šapić, za koga nisam dobio odgovor, nedavno je investirao, iz zemlje izneo, navodno, svoju ličnu štednju, koju je u kešu položio u banku, izneo je u inostranstvo u vrednosti od 800.000 evra. Zato kažem da su njihovi investitori bili „isisavci“, kad već govore o migrantima.

Ova zemlja pripada njenim građanima. Građani su napravili ovu državu. Doduše, sad su ih neki zvali seljacima. Čisto sumnjam da bi ovi iz centra, bilo kog grada, napravili državu. Ali, eto, Karađorđe, Miloš Obrenović, seljaci, kako bi oni rekli, ova „druga Srbija“, „smradovi sa farme“, tako bi ih oni nazvali, oni su napravili ovu državu. Kažem, građani su stvorili ovu državu i država im se mora odužiti, bilo domaćim bilo stranim investicijama, da mogu da rade pošteno i od svog rada žive dostojanstveno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Izvolite.

IVANA STOJILJKOVIĆ: Zahvaljujem.

Ovim amandmanom predložila sam da se ovaj zakon primenjuje na strana lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu ekonomski razvoj u Srbiji.

Kao što smo već danas više puta čuli, definitivno je Srbija danas lider u Evropi kada je u pitanju dovođenje stranih investitora, a plan Vlade je i da radi na jačanju malih i srednjih preduzeća u Srbiji. Ono što je veoma važno istaći jeste da je zahvaljujući domaćim i stranim investitorima otvoreno 170.000 radnih mesta samo u prethodne tri godine i da se radi intenzivno na ravnomernom regionalnom razvoju.

Takođe, posebno bih napomenula, mada smo to više puta čuli, da je danas nezaposlenost na najnižem nivou od 1997. godine i da iznosi samo oko 12%. Kažem „samo“ zato što je to rekord u novijoj istoriji, ali naravno da će se ići na to da nezaposlenost bude i manja.

Posebno je važno to što Vlada Republike Srbije radi na zapošljavanju mladih, pa bih i ja posebno istakla da se Vlada prilikom dovođenja odnosno izbora investitora vodi i time koji investitori sa sobom donose inovacije. Mi smo zemlja koja mora da se... Neminovne su i veoma brze promene i modernizacija, tako da su inovacije nešto što prati investitore. Napomenula bih da se danas u

Srbiji nalazi oko 1.600 kompanija iz oblasti IT sektora koje zapošljavaju oko 14.000 mladih inženjera, uglavnom mladih, u ovoj oblasti. Kao što smo čuli, još mnogo mladih inženjera u ovoj oblasti će nam biti potrebno, tako da će investicije u ovom sektoru uvek biti dobrodošle.

Posebno bih istakla i ono što sam malopre govorila prilikom prvog amandmana koji sam podnela, da Srbija ima brojne prednosti, ali posebno ističem još jednom geostrateški položaj zato što se Srbija nalazi na raskršnici evropskih puteva. Sada kada smo makroekonomski stabilna zemlja možemo da se oslanjamo na tu našu prednost, jer putevi koji vode preko naše zemlje definitivno će dovesti i investitore u našu državu. Dakle, prioritet Vlade je putna infrastruktura.

Investitori, i domaći i strani, doprineće ravnomernom razvoju, a to su, naravno, potvrdili time da se Srbija ne razvija samo u Beogradu. I, da nisu rezultati izbora bili sjajni samo u Beogradu pokazuju i drugi gradovi u kojima smo održali izbore, i Aranđelovac i Bor i Sevojno, gde je preko 60% ljudi glasalo za SNS kao stožer ove vlasti i za ovu državnu politiku. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Aleksandra Tomić i Sonja Vlahović.

Reč ima narodni poslanik Sonja Vlahović.

SONJA VLAHOVIĆ: Hvala.

Moja koleginica Tomić i ja podnele smo amandman na član 2. Predloga zakona. Neću puno pričati o Agendi 2030 i ciljevima održivog razvoja zato što je o tome opširno i lepo govorila moja koleginica Aleksandra Tomić.

Vrlo kratko. Za Agendu 2030 znamo da ima 17 ciljeva, 169 potciljeva podeljenih u četiri grupe. Najbitniji su ekonomski rast, razvoj ljudskih resursa, životna sredina i klima, institucije, finansije i saradnja. Vlada Srbije je još 2015. godine formirala radnu grupu koja donosi, u stvari prati sprovođenje Agende 2030. Mi već to sprovodimo, znači, Vlada Republike Srbije sprovodi ciljeve održivog razvoja, jer su investicije svuda, prostiru se duž cele Srbije, od Subotice do Vladičinog Hana.

Zakonom o ulaganju izjednačili smo domaće i strane investitore. Postoje zabune da li je tu neko favorizovan. Naravno da ima više stranih investicija, ali svi imamo ista prava. Borimo se za svaku novu investiciju. Građani su to videli i vide da volimo svoju zemlju, da volimo svoje gradove i naš Beograd. Srbija se promenila. Rezultati rada su najvažniji, i vide se.

Poslanici i poslanice opozicije danas su negodovali povodom naših amandmana, da li treba da ih podnosimo ili ne treba. Pre svega, oni treba da

sagledaju svoj rad, svoje rezultate i političko angažovanje. Znamo da su na poslednjoj proveru, beogradskim izborima, jasno dobili poruke od građana. Jedna od tih poruka je – dosta je bilo, bežite. Kako bi moj dragi kolega, da je ovde, rekao – bežitē. Za njihovu političku penziju nije kriv predsednik Aleksandar Vučić, niti SNS, nije kriv Fejsbuk, nisu krivi mediji, nego oni sami, tj. njihovo političko angažovanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Turk.

MILENA TURK: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom dodatno se definišu lica na koja se ovaj zakon odnosi. To su strana lica koja svojim poslovanjem dodatno podstiču razvoj svih regiona u Republici Srbiji. Na ovom uvek insistiram: ravnomerni regionalni razvoj, uravnoteženo ulaganje u sve okruge u našoj zemlji, i u Nišavski, i u Toplički, i u Raški i u Rasinski. Sve je ovo s ciljem podizanja privrede kao motora razvoja.

Svedoci smo ulaganja nekih ranijih režima isključivo u politički podobne opštine, a ostali krajevi su ostali zapostavljeni, bez ulaganja, praktično su se urušavali. Sva ova ulaganja bila su bez nekog dugoročnijeg cilja i rezultirala su osipanjem gradova i urušavanjem privrede.

S obzirom na to da je strateški cilj Vlade Republike Srbije ravnomerno ulaganje u sve okruge u našoj zemlji i da se na svaki način podstakne i osnaži razvoj gradova i opština, smatram da bi jedna ovakva stavka trebalo da pronađe svoje mesto u tekstu zakona o strancima.

Za dostizanje održivog i brzog rasta neophodni su nam makroekonomska stabilnost, povećanje broja investicija i stabilne finansije. Vlada je puno toga uradila na pripremanju ovih uslova. Promenili smo, zapravo, sliku Srbije u svetu. Srbija je sada zemlja koja uživa veliki ugled i šalje poruku da je pogodna destinacija za ulaganja. Svuda su naši rezultati prepoznati, kao i reforme koje smo dosad sprovedli. Mnogo je urađeno na pripremi same infrastrukture, povezivanju u regionu ali i opremanju industrijskih zona u svim našim gradovima i opštinama. Praktično je stvoren preduslov za razvoj privrede, poboljšanje privrednog ambijenta, otvaranje novih pogona, novih radnih mesta i smanjenje nezaposlenosti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospodine ministre, dame i gospodo poslanici, žao mi je što nema više pripadnika opozicije. To pokazuje koliko ih interesuje zapravo suštinski tema o kojoj govorimo danas i da je sve ono što čujemo ponekad iz tih redova obično farsa, gluma i ništa više od toga.

Građani Srbije pokazali su da su siti glume, da su siti foliranja, da su siti replika života, replika Terazija i ostalih replika koje oni nude. To su pokazali 4. marta ogromnom podrškom koju su dali Srpskoj naprednoj stranci i listi „Aleksandar Vučić – Zato što volimo Beograd“.

Nisu građani dali samo podršku jednoj listi, građani su dali podršku rezultatima, dali su podršku investicijama. Dali su podršku onim investicijama iz Obrenovca gde će raditi dve i po hiljade ljudi u fabrici, dali su podršku stotinama kilometara asfaltiranih ulica, dali su podršku stotinama kilometara trotoara, kanalizacije, vodovoda, svega onoga što nije rađeno u Beogradu i Srbiji decenijama unazad.

Građani Srbije su prepoznali 170.000 radnih mesta koja smo napravili za ove tri i po godine i uporedili to sa onih 500.000 izgubljenih radnih mesta. Još uvek smo u minusu za ono što su nam ostavili oni koji kažu da je tako nepremostiv jaz između nas i njih. Tačno, nepremostiv je, ovde sede poštenu, odgovorni ljudi, a tamo lopovi i banda, najgora koja je ikada vodila Republiku Srbiju.

Šta smo sve mi zatekli, šta smo uradili u prethodne tri i po godine, vidi se na svakom koraku kada krenete po Srbiji. Zato sam siguran da ćemo u danu za glasanje ubedljivo izglasati sve predloge zakona koji su na dnevnom redu i da ćemo svi zajedno nastaviti još brže, još snažnije da idemo napred. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić, po amandmanu.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Da ne bi bilo ikakve zabune, i amandman o kome je narodni poslanik vrlo malo rekao spremna sam da podržim u danu za glasanje, pa ga molim da mi ga ne ukrade kao mogućnost da iskažem svoju volju da investitori imaju posebne povlastice, da mi ga ne ukrade povlačenjem pre dana za glasanje, da ne ukrade svim narodnim poslanicima mogućnost da glasaju za tako dobar amandman i, na kraju, da ne pokrade sam sebe jer je smislio tako dobar amandman pa ga je onda povukao. To je skoro pa krađa intelektualne svojine.

Zahvaljujem se na mogućnosti da zajedno u dijalogu jasno predočimo javnosti da ste podneli amandmane koje Vlada odbija, da su amandmani u svrhu ekonomskog razvoja, podrške stranim investitorima, izjednačenim sa domaćim investitorima, da smo imali prilike da podelimo informacije o rezultatima. Zbog

toga ne bi trebalo da svima ukrademo ove sate života time što ćete sve te amandmane povući pre dana za glasanje. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović, pravo na repliku.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Kada izgubite svaku ideju i politiku, vi onda kažete „drž'te lopova“. To, izgleda, stojite ispred ogledala pa kažete „drž'te lopova“. Iz onog vremena u kome ste, kako reče moj kolega Marković malopre... Pa, ukrali su nam 12 godina mladosti. Najbolje godine života ste ukrali deci u Srbiji! Sve što ste mogli, vi ste pokrali! Naravno, vama se priviđa ta krađa.

Sećam se onih podzemnih kontejnera, pa, ljudi noge lomili i kasapili po Beogradu. Na mom Starom gradu rupa do rupe od tih kontejnera, ne možemo da stignemo da zakrpimo sve to što ste izbušili po Beogradu. Šest miliona evra samo na tome, plus koliko nas košta popravka tih, izašlo je na kraju na deset miliona evra, ti podzemni kontejneri. Veća dara nego mera, tako kaže narod. A narod izađe na izbore, pa vas pošalje tamo gde treba, naravno, ispod cenzusa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović, po amandmanu.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Javio sam se po amandmanu iako je bilo puno osnova po Poslovniku, ali nerado se pozivam na to, pa, evo, častiću sa dva minuta kolege iz većine.

Mislim, gospodine predsedavajući, da se vi jeste ogrešili zato što ste dozvolili da se čuje, citiram... I to se može videti pregledom stenograma, gde se kaže: „Ovde sede pošteni, odgovorni ljudi, a tamo sede lopovi i banda“. Dakle, po svakom tumačenju, po svakom širokom, kreativnom, kako hoćete, navijačkom tumačenju Poslovnika, ovo je zaslužilo vašu intervenciju.

Kažem, ne tražim, nije važno, molim vas da obratite pažnju. Nažalost, često se kolege sa druge strane na sličan način obraćaju opoziciji.

Pošto prethodnik nije ni jednu jedinu reč rekao o svom amandmanu, kao što sam već rekao, nadam se da su gledaoci već shvatili, ti amandmani su besmisleni i podnose se reda radi, da se potroši vreme, onda ću ja reći samo ovo – ne možete se na taj način i neodgovorno ponašati prema Parlamentu bez obzira na to koliko glasova dobili, bez obzira na način na koji te glasove dobili.

A zašto nema više – to je takođe bila prozivka – predstavnika opozicije s ove strane? Pa to vam je upravo odgovor i objašnjenje. Ja sedim, iskreno govoreći, da vidim dokle ćete, dokle će trajati ova farsa. Ni ja ne bih sedeo i ništa ne mogu zamerim kolegama što su otišle. U principu, ja mislim da bi trebalo da sede češće i više.

Kao što rekoh, ogrešili ste se maločas kada ste me prozivali, odnosno jedan kolega kada je rekao da ne sedim. Ja sedim i na glasanju i često sam jedini s ove strane. Ali zaista vam kažem, drage kolege, obesmišljava se institucija Parlamenta, ne samo opozicije, nego, na neki način, i pozicije, odnosno poslanika vladajuće većine, kada umesto smislenih amandmana, kakvih je bilo, podnosili ste vi i takve na neke druge delove teksta, neke druge delove zakona, radimo ili radite ovu farsu. Tako da nije čudo što nema kolega iz opozicije.

Opet kažem, ja njima zameram neke druge stvari, ali ne to što sad ne sede i ne žele da svojim prisustvom zapravo na neki način verifikuju ovu lakrdiju. A ovo jeste lakrdija. I vi sami znate da jeste lakrdija, a pozivate se na jedan jedini argument na koji se možete pozvati – što su ponekad neki i s ove druge strane radili nešto slično. I kada su radili, ja to nisam odobravao.

Posebno je indikativno da na takav način, vi ovde pošteni ljudi, tamo banda, ološ itd., kao što smo slušali, i pojedinih dvanaest godina života itd., govori poslanik ili govore poslanici – a naravno da bih mogao personalno govoriti o mnogima od vas ali to ne želim, kao što neki neistinu govore o meni, ja ne želim ni istinite stvari da ovde iznosim – ljudi koji su promenili četiri-pet stranaka. Nisam ja menjao ni jednu jedinu stranku, ali oni koji plaču i pričaju o dvanaest godina, pojedinih, zapravo su promenili sve te vladajuće stranke i sad su završili kod vas. Kada vi ne budete više vlast, naravno da neće biti ni oni kod vas. Znae i vi da takvi postoje i da ih nema malo. Ne kažem da su svi takvi, ali interesantno je da su baš takvi najglasniji, takvi najviše grde i pljuju opoziciju i najviše prozivaju nas ovde kao bandu, ološ i lopove. Toliko o tome.

Proći će ovaj današnji dan, završiće se ova rasprava, izglasaće se što treba da se izglasa, ali meni je žao, i to sam rekao u pauzi nekom od kolega, žao mi je što i dobri predlozi, dobre stvari koje postoje u ovom zakonu nisu stigle da budu tematizovane, kao i neke koje bi mogle da budu popravljene.

Nisam hteo podnositi amandmane reda radi. Naši amandmani, ne samo moji nego i mojih kolega, odnose se na čl. 50, 40, 60. itd., do kojih nećemo doći jer smo, ponavljam i završavam, u ovom trenutku, posle celodnevnog rada, ne zbog mene i ne zbog opozicije, na članu 2. prvog zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Povređen je član 107, koji govori o dostojanstvu Narodne skupštine.

Prethodni govornik se uvredljivo, i to već ceo dan, izjašnjava o amandmanima Poslaničke grupe Srpske napredne stranke i našim poslanicima, govori o tome da mi obesmišljavamo rad Parlamenta i ceo današnji rad naziva farsom.

Farsa je nešto drugo, dame i gospodo narodni poslanici. Farsa je kada Vuk Jeremić u Parlamentu ima dve poslaničke grupe, pa mu je potpredsednik stranke Miroslav Aleksić u jednoj poslaničkoj grupi a drugi potpredsednik Sanda Rašković Ivić predsednik jedne druge poslaničke grupe a vi joj zamenik.

Možda vi niste menjali stranke, to je tačno, ali ste menjali nacionalnu pripadnost, i to je tačno, pa ste malo Srbin, pa kad vam odgovara, onda ste Vlah; kad vam odgovara, onda ste narodni poslanik; kad vam odgovara, onda ste politički analitičar. Doduše, ni taj posao vam ne ide baš najbolje. Ovoga puta ste omašili za malo: broj glasova koje je osvojio Aleksandar Vučić, odnosno lista „Aleksandar Vučić – Zato što volimo Beograd“, promašili ste za nekih tridesetak procenata. Toliko o vašoj stručnosti.

Vas, gospodine Arsiću, molim da one koji ništa u životu drugo nisu naučili da rade sem da se bogate na račun naroda upozorite da ono što rade poslanici SNS-a nije nikakva farsa, nije nikakvo zamajavanje, nego zastupanje, dosledno zastupanje i borba za politiku Srpske napredne stranke, posebno kada je u pitanju ekonomski razvoj Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Martinoviću, smatram da nije došlo do povrede člana 107. A kolega, ne znam da li je ime promenio u međuvremenu, ceo dan govori o amandmanima. Osnov dobijanja reči je po amandmanima, a govorio je neke druge stvari. Tu zaista ne mogu ništa da uradim osim da izričem opomene, da im oduzimam reč. To ni vi ne želite, naravno.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Moram da ponovim, pošto se očigledno i dalje ne razumemo. Dakle, dosledno, iz amandmana u amandman, pažljivo slušajući ministra sa obrazloženjima za odbijanje amandmana, pažljivo slušajući argumentaciju svakog narodnog poslanika, kažem da ću podržati amandman. Samo vas molim da nam svima ne oduzmete tu mogućnost da izrazimo svoju podršku. Ništa više, ništa manje.

Dakle, cela ideja je, ponavljam, legitimna. Saslušam amandman, saslušam obrazloženje i ostajemo u nesporazumu da se vi ljutite na mene i tako neke reči izgovarate, nešto svašta, to što inače baba nauči decu da se to ne govori u javnosti, ali dobro, nema veze.

Zašto ljutnja? Zato što ja želim da glasam za amandman koji smatram dobrim, uz puno poštovanje, prođite kroz stenogram, ako hoćete, i ministru za njegova objašnjenja i svakom od vas ponaosob. Šta dobijem za uzvrat? U pravu ste, naš nesporazum je dubok, ali, svejedno, nemojte da ukradete te amandmane za dan za glasanje, da glasamo svi kada su dobri, za investitore.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Mirko Krlić.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Prosto moram da reagujem jer je ovde izrečena jedna teška optužba na veliki trud mojih kolega narodnih poslanika da napišu amandmane i da ih svako ponaosob obrazloži, za razliku od onih amandmana „piše se, briše se“ i jednim istim obrazloženjem, po sistemu kopi-pejst, što sam i malopre govorio.

Međutim, ovde smo čuli još jednu optužbu, da sve ovo što se danas dešava u Narodnoj skupštini jeste lakrdija, bez ikakvog političkog stava i političkog morala. Samo ću reći da smo od onog koji je to izgovorio, bivšeg političkog analitičara, ovde najviše puta čuli, iz oba oka, puštanje suza za Kosovo i Metohiju.

Moram da vas podsetim, kada smo u ovoj skupštini usvajali budžet za prošlu godinu, onda je ukidana aproprijacija 581 po ideji jednog poslanika iz Dosta je bilo, ukidana je aproprijacija sa koje se plaća Srpska pravoslavna crkva, Crveni krst, pomoć deci, pomoć narodnim kuhinjama na Kosovu i Metohiji, pomoć onima koji su hapšeni, proterivani i pravna pomoć onima kojima je oduzeta imovina. Jedini poslanik koji je glasao za taj amandman bio je upravo taj poslanik koji lije suze iz oba oka za Kosovom i Metohijom u svakoj svojoj diskusiji.

Toliko o farsu, toliko o političkom moralu. Čak ni gospodin Čedomir Jovanović, koji se jasno zalaže za priznavanje Kosova i Metohije, nije glasao za taj amandman. Pogledajte stenograme. Eto, to je politički moral jednog čoveka.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Izvolite, kolegice Kovačević.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre, vratiću se na temu o ekonomskom razvoju i pružiću građanima par informacija koje smatram važnim.

Kada govorimo o ekonomskom razvoju, unapređenju investicija, novim tehnologijama, prvo što se nametne jeste pitanje visokoobrazovanog kadra, koji u Srbiji imamo, mislim pre svega na inženjere. Mi u Srbiji, zahvaljujući naporima predsednika Srbije, danas imamo političku stabilnost i sve bolje bilateralne i ekonomske odnose sa Nemačkom. Potvrda za to je i dolazak kompanije „Kontinental“ u Srbiju. Neko od kolega je već pomenuo, ali nije zgoreg da se pomene još par detalja.

„Kontinental“ je godinama istraživao i zaključio da su stvoreni uslovi za njihov dolazak na srpsko tržište. Žele blisku saradnju sa srpskom vladom. Otvaranjem istraživačko-razvojnog centra „Kontinental“ će u Srbiji zaposliti 500 stručnjaka koji su diplomirali na tehničkim fakultetima. Ova kompanija ima

izuzetno dugu tradiciju, osnovana je 1871. godine i zaista je veliki uspeh imati takvu kompaniju u Srbiji. Očekivane bruto plate zaposlenih su oko 2.300 evra.

Druga prednost Srbije koja se postiže ovim dogovorom između predsednika Vučića i nemačkih predstavnika jeste ostanak stručnjaka u zemlji. Svi naši inženjeri koji su radili na sebi, stekli visok nivo znanja, moći će da ostanu u Srbiji i rade u ovako ozbiljnoj kompaniji.

Druga investicija stranaca kod nas je otvaranje „Simensa“ u Kragujevcu, koji će proizvoditi šinska vozila.

Ovakve kompanije zahtevaju ozbiljan pristup. Na nama je da pokažemo koliko smo mi, kao narod i kao Vlada, ozbiljni u namerama da taj odnos sa strancima i investitorima održavamo na najvišem mogućem nivou. Tako potvrđujemo ono što se u Evropi i svetu već zna, a to je da je Srbija postala najcenjeniji ekonomski partner na Balkanu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Đorđe Komlenski i Bojan Torbica.

Da li neko želi reč?

Kolega Torbica, izvolite.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, cenjeni ministre sa saradnicima, kolege poslanici, cilj ovog amandmana je da se dodatno definišu lica na koja se ovaj zakon odnosi, tako da smo predložili da se u članu 2. Predloga zakona o strancima doda stav 3. koji glasi: „Ovaj zakon primenjuje se na strana lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu ekonomski razvoj i veću socijalnu ravnopravnost.“

Danas strane investicije predstavljaju ključni faktor razvoja privrede mnogih zemalja. Uloga stranih investicija je od velikog značaja za proces transformacije nacionalnih privreda, naročito u slučaju zemalja poput Srbije, koje se nalaze u procesu ozbiljne privredne reforme. U ovim zemljama ovakav oblik finansiranja obezbeđuje značajan priliv kapitala.

Razlog za to što pre deceniju, deceniju i po, iako je postojala prilika, nismo imali više stranih investicija bilo je, pre svega, neusaglašeno zakonodavstvo, razoren pravosudni sistem, preglomazan birokratski aparat i korupcija na svim državnim nivoima. U tom periodu tadašnjim vlastodržcima nije bio bitan državni, već lični interes, zbog čega su najviše ispaštali obični građani. Umesto da su otvarali fabrike, oni su ih uništavali, zatvarali; umesto da su zapošljavali ljude, oni su radnike terali na ulicu.

Svojom odgovornom politikom aktuelna republička vlada presudno je uticala na to da se u Srbiji uspostavi politička i finansijska stabilnost, odnosno da se u Srbiji uspostavi mnogo povoljniji ambijent za ulaganja. Tako je Srbija tokom 2016. godine privukla dvanaest puta više direktnih stranih

ulaganja nego što bi se očekivalo za ekonomiju te veličine. Srbija je stranim investitorima postala privlačna zahvaljujući ozbiljnim reformama koje je u prethodne četiri godine sprovela i kojima je, pored ostalog, skraćeno vreme za registraciju kompanija i izdavanje građevinskih dozvola. Tako je Srbija krajem prošle godine proglašena za najbolju zemlju u jugoistočnoj Evropi po kriterijumu sprovedenih reformi, na osnovu kojih je postala izuzetno privlačna stranim investitorima.

Sve ovo pokazuje da je Vlada Republike Srbije povukla hrabre reformske poteze kojima je unapredila investicioni ambijent, privukla veliki broj novih investicija, što je dovelo do toga da i sama stopa nezaposlenosti, koja je 2012. godine, za vreme bivšeg režima, iznosila oko 26%, danas iznosi nešto iznad 12%. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: U članu 2. dodaje se stav 3, gde se definiše tačno na koje strance se ovaj zakon primenjuje. Stav 3. koji se dodaje glasi: „Ovaj zakon primenjuje se na strana lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu ekonomski razvoj nerazvijenih opština.“

Da bi se do ovoga došlo, postoje preduslovi, a veliki preduslov podnosi baš MUP, gde treba biti poboljšana lična i imovinska sigurnost građana. Neću nabrajati taksativno, poboljšani su rezultati rada u borbi protiv organizovanog kriminala, adekvatna je i efikasna reakcija na migrantsku krizu itd. Znači, sve su to uslovi, preduslovi koji moraju da budu ostvareni da bi se ovaj zakon ostvario.

Pored definisanja lica u članu 2. st. 1. i 2, bitno je da se definišu lica navedena u amandmanu 2. i da se na taj način obuhvate sva lica na koja se zakon odnosi.

Zahvaljujući napornom radu predsednika Srbije i Vlade, naša država postaje izuzetno atraktivna stranim investitorima za ulaganje. Kako i sami investitori ističu u poslednje vreme, osetan je pomak nabolje u svim segmentima.

Dakle, donošenje ovog zakona i dopuna predloženim amandmanima predstavljaće jedan od značajnijih koraka za dotok investicija u zemlju, kao i uspostavljanje povoljnog ambijenta koji bi zadržao strane investitore i ohrabrio ih da se uključe u proces ekonomskog razvoja nerazvijenih opština i područja, kojih ima dosta zahvaljujući namaru prethodne vlasti. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Izvolite, kolega.

DARKO LAKETIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, lično smatram da je u državnom

interesu da sva strana lica odnosno strana preduzeća koja posluju na teritoriji Republike Srbije i svojim poslovanjem pomažu ekonomski razvoj naše zemlje treba da imaju određene olakšice.

Podsetiću i građane Srbije i vas, narodni poslanici, da je u toku 2017. godine ukupna suma direktnih stranih investicija u Srbiji bila 2,1 milijardu evra. Ono što je značajno jeste da su čak i ekonomski analitičari prognozirali rast, odnosno nivo ulaganja do 1,7 milijardi evra. Ono što je takođe činjenica na osnovu svih ovih parametara koje iznosim jeste da je upravo adekvatnim odnosom Vlade Republike Srbije, Ministarstva privrede i stvaranjem jednog sveukupnog privrednog i tržišnog ambijenta taj nivo investicija na ovom nivou koji sam izrekao. Prošle godine je bio 2,1 milijardu evra, ove godine se očekuje i veći.

Što se tiče ovih olakšica o kojima govorim, pre svega smatram da kroz ove olakšice, govorim u smislu bržeg dobijanja ličnih dokumenata, ali i sve one olakšice koje se već vrše na nivou lokalnih samouprava u smislu smanjenja lokalnih poreza kroz određeni vremenski period, smanjenja poreza ukoliko se plati odjednom, zatim, plaćanja poreza na rate... Dakle, govorimo pre svega o efektima koje takav odnos prema stranim investitorima ima na našu privredu.

Ono što je takođe vrlo bitno jeste da se ovaj problem shvata vrlo ozbiljno i na nivou lokalnih samouprava. Imamo zaista mnogo primera u našoj zemlji gde lokalne samouprave upravo takvim pristupom privlače nove investitore. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Izvolite, kolega.

MIODRAG LINTA: Gospodine predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja sam predložio amandman koji se tiče jačanja ekonomskog razvoja i poboljšanja uslova života izbeglih i raseljenih lica.

Svima je dobro poznato da država čini sve što je u njenoj moći da napravi ambijent sa ciljem da imamo što veća direktna strana ulaganja, da se poveća broj radnih mesta, nove tehnologije, da dođe novi kapital da bi se zaposlio što veći broj građana i da bi se poboljšali uslovi života naših građana.

Jedna od ciljnih grupa koje su posebno ranjive, koje su doživele veliku tragediju, jeste i oko pola miliona izbeglih i prognanih Srba koji žive u Srbiji i preko 200.000 interno raseljenih lica. Mislim da je veoma važno da Vlada Srbije nastavi sa svojim merama i aktivnostima da pomogne otvaranje novih radnih mesta, da pomogne ovoj ranjivoj kategoriji ljudi, da se proterani Srbi i druga izbegla i interno raseljena lica mogu zaposliti, da mogu da žive od svoga rada i da mogu da obezbede egzistenciju sebi i svojim porodicama. Mislim da Vlada Srbije čini maksimalne napore u tom pravcu.

Takođe je veoma važno da Vlada, što ona i čini, pomogne jačanje domaćih investitora, da pomogne da uspešni poslovni ljudi iz ranjivih kategorija otvaraju firme, otvaraju nova radna mesta i pomognu zapošljavanje i rešavanje ključnog problema Srbije, a to je pitanje zapošljavanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Reč ima narodni poslanik Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, ovim amandmanom predlažem da se u članu 2. doda stav 3. kojim predlažem da se ovaj zakon primenjuje i na strana lica koja svojim poslovanjem mogu da pomognu ekonomskom razvoju i smanjenju nezaposlenosti u Srbiji.

Poštovane kolegice i kolege, samo u Leskovcu, gradu iz koga dolazim i čije građane predstavljam u ovom visokom domu, u prethodnom periodu, od kada je SNS na vlasti, otvoreno je 5.000 novih radnih mesta. Sa smanjenjem nezaposlenosti se nastavlja, jer kompanija „Jura“ gradi svoj treći proizvodni pogon u Leskovcu i u ovoj godini će zaposliti 1.200 novih radnika. Takođe, kompaniji „Džinsi“ će u prostoru nekadašnje „Sintetike“ za koji mesec zaposliti još trista radnika.

Sve je ovo omogućeno zato što je lokalna samouprava grada Leskovca kupila nekadašnja propala društvena preduzeća „Jugekspres“ i „Sintetiku“ i u tu svrhu uložila 70 miliona dinara, a Vlada Republike Srbije je pomogla sa 186 miliona rekonstrukciju i adaptiranje zgrade „Sintetike“, u kojoj će, kao što sam već rekla, za nekoliko meseci biti trista novih radnih mesta. Na taj način Vlada Republike Srbije pomogla je ekonomskom razvoju juga i smanjenju nezaposlenosti.

Takođe, rumunska kompanija „Tera stil“ je u 2016. godini u Leskovcu otvorila novi proizvodni pogon i skoro je izvesno da će u narednim mesecima biti još novih radnih mesta. U Grdelici je holandska kompanija takođe otvorila svoj proizvodni pogon i nakon petnaest godina Grdelica, varoš kod Leskovca, vraćena je na proizvodnu mapu Srbije, i to pre svega zahvaljujući auto-putu koji je stigao do Grdelice. Takođe, kompanija „Gruner“ je u Vlasotincu otvorila novi proizvodni pogon i u 2018. godini će uposliti još novih radnika. U Lebanu je nakon trideset godina otvoreno novo preduzeće, koje je uposlilo trista radnika. U 2018. godini planira se otvaranje još jednog proizvodnog pogona, koji će takođe zaposliti još trista radnika. Svakako najznačajnija investicija za Leskovčane jeste fabrika „Aptiv“, koja u zelenoj zoni već gradi fabriku koja će u narednom periodu zaposliti 2.500 radnika, što će svakako značajno uticati na smanjenje nezaposlenosti u Leskovcu.

Dakle, trud koji lokalno rukovodstvo Grada Leskovca, na čelu sa gradonačelnikom Cvetanovićem, ulaže da zadrži postojeće ali i da privuče nove investitore građani Leskovca su svakako prepoznali – 4. marta na izborima za savete mesnih zajednica lista Srpske napredne stranke dobila je 93% podrške građana. Ono što je vrlo značajno jeste da je na te izbore za savete mesnih zajednica izašao skoro jednak broj građana kao na predsedničke izbore prošle godine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Malušić, izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, moj amandman glasi: „Ovaj zakon primenjuje se na strana lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu ekonomski razvoj i smanjenje socijalnih razlika“.

Naime, teške mere fiskalne politike dovele su do ekonomskog ozdravljenja i oporavka privrede. Zahvaljujući tome, došlo je do novih investicija, otvoreno je preko šezdeset fabrika, zaposleno preko 170.000 ljudi. Vi ste, mislim na opoziciju, 2008. godine otpustili 400.000 radnika – eto socijalnih nemira, a mi zaposlili 170.000 ljudi – eto socijalnog mira. Izvinjavam se ako je teška reč, ali tako je bilo, od 2012. do 2016. godine, a naročito 2016, dobrim socijalnim programom, prirodnim odlivom i prekvalifikacijama nijedan čovek, građanin Srbije, nije dobio otkaz. Tako radi odgovorna vlast.

Zašto se mi zalažemo za strano investiranje? Zato što bez toga nama nema boljitka. Setimo se samo jednog od najuspešnijih gradova u bivšoj Jugoslaviji, Bečeja. Zahvaljujući Srpskoj naprednoj stranci i njenom predsedniku gospodinu Aleksandru Vučiću, došlo je do novih investicija, naročito nemačkih. Čuvena firma „Knot“ otvorila je 2003. godine tu firmu, ali je bilo zaposleno desetak radnika, a sada mi u hali od 20.000 kvadrata imamo zaposlenih 570 radnika. Što se Nemačke tiče, sve nemačke kompanije otvorile su ovde masu preduzeća i zaposlile preko 35.000 radnika, sa tendencijom da se taj broj za par godina poveća na 50.000. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč?

Reč ima kolega Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uprkos pokušaju zabrane kolega koji sede prekoputa mene da podnosim amandmane, ja sam se usudio pa sam podneo amandman i na član 2. ovog

predloga zakona, koji bi u slučaju ako bude prihvaćen postao stav 3. i glasio: „Ovaj zakon primenjuje se na strana lica koja svojim poslovanjem treba da pomognu ekonomski razvoj i modernizaciju Republike Srbije“. Zbog kolega koje sam naveo, ponoviću – ekonomski razvoj i modernizaciju Republike Srbije.

Obrazloženje za ovaj amandman je potreba za dodatnim definisanjem lica na koja se ovaj zakon odnosi. Zaista smatram da postoji potreba za dodatnim apostrofiranjem ekonomskog razvoja i modernizacije Srbije. Smatram da je to korisno i da u ovom zakonu prosto postoji mesto za ovakve odrednice, posebno ako imamo u vidu da su potpuno komplementarne sa politikom Vlade Srbije, odnosno da su zasnovane na principima i ciljevima koje je Vlada Srbije definisala.

Ekonomski razvoj i modernizacija Srbije su osnovni preduslovi za unapređenje poslovne klime u Srbiji. Unapređenje uslova za poslovanje, dakle popravljjanje poslovnog ambijenta, preduslov je za privlačenje novih investicija. Ja sad ovde ne naglašavam namerno da su u pitanju strane investicije, već pričam o investicijama kao takvim. Privlačenjem novih investicija dobijamo nova radna mesta i time podižemo ukupnu privrednu aktivnost u Srbiji. Samim tim, podižemo životni standard.

Sve su to razlozi zbog kojih sam smatrao da ove odrednice treba da sadrži ovaj predlog zakona. Ponavljam, u pitanju je ekonomski razvoj i modernizacija Srbije.

Voleo bih da pitam velike stručnjake koji sede prekoputa mene – šta je problem sa odrednicom „ekonomski razvoj i modernizacija Srbije“, šta je tu lakrdija, šta je tu fantomski? Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč?

Kolega Martinoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, suština mog amandmana je veza između ekonomskog razvoja Srbije i jačanja sistema bezbednosti u našoj državi.

Mi smatramo da samo investicije, otvaranje novih radnih mesta i rast nacionalnog bruto društvenog proizvoda mogu da dovedu i do veće bezbednosti za građane Srbije, odnosno da u budžetu Republike Srbije bude više novca za naše vojnike i policajce, da nam se ne desi situacija kakva nam se desila u periodu od 2000. do 2008. godine kada je, samo da podsetim građane Srbije, uništeno više od 500 tenkova i haubica, 220 oklopnih vozila pešadije, više desetina hiljada komada lakog naoružanja, 1.200 „strela“ tip 2, 1.100 protivavionskih topova, 26 višecevnih raketnih lansera M-63.

Takođe, da nam se ne desi situacija kakva nam se desila 2007. godine kada je tadašnji ministar vojni tadašnjem ambasadoru SAD u Beogradu rekao, po svedočenju novinarku Ljiljane Smajlović, da je njegova stvarna misija, citiram: „da pripremi srpske oružane snage za ulazak u NATO i da motri na oko 200 aktivnih pripadnika MUP-a u koje“, kaže on, „nema poverenja jer su ih“, opet kaže on, „oblikovala kosovska iskustva“.

Takođe, da nam se ne desi ona situacija koja nam se desila 2000, 2001, 2002. godine, kada tadašnje vlasti posle 5. oktobra nisu htele da razgovaraju sa investitorima iz Rusije i Kine.

Zašto ovo govorim? Po svedočenju gospodina Radoslava Veselinovića, svojevremeno jednog od glavnih finansijera Demokratske stranke, vlasnika velike kompanije „Galeb grup“ iz Šapca, on je 2001, odnosno 2002. godine primio u Privrednoj komori Srbije gospodina Jevgenija Primakova, tadašnjeg člana Privredne komore Rusije, zato što niko od članova Vlade Srbije nije hteo da ga primi. Takođe, svedoči gospodin Veselinović, i ambasador Kine je imao problema, ni njega niko nije hteo da primi iako smo, kaže on, imali velike dugove po osnovu nafte.

Podneli smo ovaj amandman zato što želimo da nam se ovakva situacija više nikada ne desi. Želimo investitore i sa zapada i sa istoka, želimo da jačaju naša vojska i policija i razgovaraćemo sa svakim investitorom zato što je to apsolutno u interesu svih građana Srbije, a pre svega u interesu njihove bezbednosti.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Žarko Mićin.

Izvolite.

ŽARKO MIĆIN: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Dosta smo danas govorili o stranim investicijama i zato sam bio iznenađen kada je moj kolega iz opozicije, iz Novog Sada, u jednom momentu rekao – zašto investitore koji su došli u Novi Sad nismo odveli u „Novkabel“ i bivšu fabriku „27. mart“. Pa, ja ću vam reći, mi smo ih vodili, u „Novkabel“ pogotovo, ali problem je bio u tome što je „Novkabel“ zadužen za 50.000.000 evra, a što je, recimo, isti taj „27. mart“ dužan 8.000.000 evra. Najveći poverilac „27. marta“ bila je Razvojna banka Vojvodine, koja je inače bila kasica-prasica prethodnog režima.

Kolega kaže da guramo glavu u pesak. Pa ne znam, zaista, ko je tu gurao glavu u pesak i zašto on nije rekao to što je trebalo da kaže, a ne da kaže kako je trebalo mi tamo da ih vodimo.

Druga stvar, rekao je u jednom momentu da dajemo plodne oranice za izgradnju fabrika. Pretpostavljam da misli na 40 hektara zemljišta koje je, zahvaljujući Aleksandru Vučiću i Milošu Vučeviću, postalo jedno od najboljih mesta za ulaganje u Republici Srbiji, gde danas imamo 40 hektara zemljišta

potpuno infrastrukturno opremljenog i imamo investiciju kompanije „Lir“, koja trenutno zapošljava 3.000 ljudi, i imamo još 40 hektara spremno za nove investicije. Pretpostavljam da je mislio na to.

Srbija je, zahvaljujući dobrim investicionim merama Vlade Srbije, uspeła da u poslednje tri godine privuče čak sedam milijardi evra stranih investicija. Ako to uporedimo sa našim susedima, npr. Republikom Hrvatskom, onda je uspeh ove vlade još veći, jer smo za tri godine uspeali da prihodujemo četiri milijarde evra od stranih investicija više nego što je to npr. uspeła Republika Hrvatska.

Upravo zahvaljujući dobrim zakonskim rešenjima kao što je ovaj zakon i podsticajima koje sam spomenuo, Srbija je danas na 43. mestu Duing biznis liste lakoće poslovanja koju utvrđuje Svetska banka, iako smo 2015. godine bili na 91. mestu. I ovo pokazuje koliko smo napredovali. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Todorović.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani gospodine ministre sa saradnicima, koleginice i kolege narodni poslanici, predloženim amandmanom se apostrofiraju potrebe i neophodnost prisustva stranih investitora unutar naše privrede i ekonomije i dodatno stimuliše proces regulisanja i preciziranja njihovih prava i pogodnosti koje bi predstavljale dodatni podsticaj za njihova dalja ulaganja, u interesu uvećavanja prihodovne strane budžeta na osnovu doprinosa stranih investitora i njihovog učešća, naravno, uz maksimalnu zaštitu domaćih privrednih institucija i drugih subjekata kao integralnog tkiva nacionalne ekonomije.

Prisustvo stranih investitora na našem tržištu je od esencijalnog značaja za dalji razvoj i prosperitet krvne slike naše ekonomije budući da podstiče zdravu konkurentnost, promene u pravcu modernizacije tehnoloških i drugih komponenata tržišnih konstrukcija, uvođenje i implementaciju trendova koji su u skladu sa prilikama i procesima globalnog tržišta.

Vreme je potvrdilo i pokazalo da Vlada Republike Srbije i država Srbija, na čelu sa predsednikom Aleksandrom Vučićem, vodi mudru politiku, privlačeći u Srbiju mnogobrojne strane investitore koji su voljni da plasiraju svoj kapital u našu zemlju ili da započnu svoje karijere, što je od velikog i bitnog značaja i za našu državu i za naše društvo u celini.

Što se tiče grada Niša, pomenuću da u 2018. godini očekujemo nova radna mesta. Na primer, „Cuntobel grupa“ planira novih 450 radnih mesta, „IMI Juroop“ 190, „Leoni“ Niš 500 radnih mesta, „Aster tekstil“ 400 novih radnih mesta, „Džonson elektrik“ 800 radnih mesta, „Šinvon“ 50, „Jura“ 50 itd., tako da očekujemo oko 2.500 novih radnih mesta. Naravno, ovaj trend će se i dalje nastaviti.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li želite reč? (Da.)

JOVAN PALALIĆ: Gospodine potpredsedniče, gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, danas se mnogo govorilo o tome zašto je ovoliki priliv stranih investicija u Srbiju u ovom periodu, u periodu prethodnih nekoliko godina, zašto ga nije bilo ranije.

Znate, od 2008. do 2012. godine mi smo imali, kako su tada govorili, najevropskiju vladu, koju je podržavala čitava Evropa, čiji je glavni slogan bio – radna mesta kao prioritet, ili prvenstveno radna mesta. Međutim, umesto oslonca na razvoj, umesto oslonca na strane investicije, njihova politika je bila zaduživanje i javna uprava kao plen.

Kada definišete svoju politiku kroz zaduživanje, javnu upravu kao plen, onda u tom periodu želite da definišete čitavu svoju politiku na taj način da vam nisu bitne strane investicije, da vam nisu bitna radna mesta, da vam nije bitna država i počnete da razarate državu jer je posmatrate kao plen. Koji će strani investitor da veruje u državu gde se sudije biraju u kafani, kao što je u tom periodu radila vlast, koja je otpuštala sudije, masovno zapošljavala nestručne ljude, imala korumpiranu lokalnu samoupravu, terala svakog investitora koji je pozeleo da investira u Srbiju?

Kada se promenila politika, kada su se na prvo mesto stavila radna mesta, bilo je potrebno promeniti, obnoviti državu. To nije lako ni dan-danas. Nije lako vratiti poverenje u pravosuđe, ali očigledno je učinjen veliki korak, jer bez jakog pravosuđa, jake države, neće doći investitor u jedan prostor, bez obzira na to kakva bila spoljna politika ili bilo šta drugo. On oseća sigurnost kada vidi stabilnu državu.

Zato su u ovom periodu jačanje pravosuđa, jačanje poverenja u pravosuđe, investiranje u infrastrukturu u pravosuđu, transparentan izbor nosilaca pravosudnih funkcija, novi zakoni koji rešavaju ključne probleme, kao što je Zakon o izvršenju i obezbeđenju ili Zakon o posredovanju u rešavanju sporova, doprineli ovakvom prilivu investicija, između ostalog, i poverenju u državu. Posle razgradnje i uništavanja države, mi imamo ponovo poverenje u državu.

To je razlog koji potvrđuje da ukoliko promenite politiku i stavite u fokus strane investicije, vi ćete se menjati. A mi smo se... I ova vlast se promenila, i ova vlada se promenila, zato što je vratila poverenje u državu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem. Po amandmanu.

Da kažem kolegama da su me ubedili, kolega Palalić i, posebno, kolega Martinović, da su me ubedili u značaj toga. Evo, ja sam spreman, kada bude taj dan za glasanje, da zaista podržim te amandmane. Ali i dalje mislim da je sve ovo, kao što sam već rekao, i mislim da to vide i gledaoci, da su svesne toga i kolege, ali ne može da škodi... To su amandmani koji ne mogu da škode, ali je škodljivo to što služe, ono čemu služe, to sam više puta ovde rekao.

Kolega Martinović, koji je napredovao ne samo u podnošenju dobrih amandmana nego i u tome što je konačno izrekao jednu tačnu, odnosno istinitu stvar, a to je da ja, eto, nisam menjao stranke, pogrešio je inače sve drugo, ili izrekao je neistinu za sve drugo, citirajući svog predsednika, uključujući i to koliko sam omašio u istraživanju i sve ostalo. Da sam ja tako loš analitičar, kolega Martinoviću, ne bi mene vaš predsednik svako malo uzimao u usta i sa mnom raspravljao i polemisao i uveče, i ujutru, i na dan izbora i sutradan.

Što se tiče nekog navodnog amandmana o kojem sam navodno glasao, znate šta, ja ne glasam na zvonice; ja, kako sam rekao, predstavljam sebe, odnosno u svoje ime glasam i mogu nekada i da pogrešim. Ne znam, trebalo bi proveriti. Ali, u svakom slučaju, prednost onih koji glasaju na zvonice je što ne mogu da naprave takvu grešku. Kada čovek misli svojom glavom, onda se nekada možda i pogreši ili prevari. Kao što ste se i vi par puta prevarili, pritisnuli pogrešno zvonice pa glasali za nešto što je predlagala opozicija.

Ono pak što je ozbiljno i ozbiljnije od svega ovoga jeste činjenica na koju skrećem pažnju: ovakvim ponašanjem, ovakvom zloupotrebom procedure – ovo jeste zloupotreba procedure, to znamo i vi i ja, ma koliko me ovde napadali ili provocirali i vređali, ali to je krst koji nosim – vi samo urušavate ugled ove institucije, terate opoziciju da izađe napolje. A nema ni srećnog ni stabilnog društva kada je opozicija izvan parlamenta, i kada se politička borba prenosi izvan ove aule.

Tako da je bolje da malo pokušamo da nađemo zajednički jezik, da se negde čuju glasovi i vlasti i opozicije, da mogu amandmani, i jedni i drugi, da se razmotre, a ne sada... Šta bi trebalo sledeći put? Trebalo bi onda da mi podnosimo svi amandmane na prvi član prvog zakona da bismo mogli da pričamo o nekim amandmanima. Dajte malo demokratičnosti, dajte malo parlamentarizma, dajte malo fer-pleja.

Nije ovo molba, nije ni pretnja, nije ni apel, ovo je prosto jedno logično upozorenje da čak i oni koji ne žele, a ja sam među poslednjima koji žele da napuste ovaj parlament, zapravo neće imati drugu opciju. A to neće biti dobro, čak kao loša poruka i tim vašim stranim investitorima o kojima toliko govorite ovde ceo dan.

Ja nisam znao da je ovo rasprava o ekonomskoj politici Vlade, niti ovde sede ministri koji mogu da govore o ekonomskoj politici Vlade, ali kad je već tako, kada ste već u to pretvorili, onda moram da kažem da mi zaista živimo u nekom paralelnom univerzumu i da zapravo većina građana Srbije ne misli da živi baš tako dobro, čak ni oni koji glasaju za vas.

I, konačno, izbori, ta pobeda. Kažem, voleo bih da mogu da čestitam na njoj, ali mi se ne sviđa način na koji je ostvarena. Vi prozivate opoziciju, ja nemam ništa protiv toga mada mi je malo komično kada prozivaju oni koji su najviše godina, najveći period tih „mračnih“ dvanaest godina proveli zapravo u vlasti ili strankama vladajuće koalicije, dakle u Demokratskoj stranci, G17, Demokratskoj stranci Srbije. Dakle, tu su proveli, a sada jako pate i jako plaču, jako su potreseni.

(Predsedavajući: Kolega Vukadinoviću, privodite kraju.)

Privodim kraju. Poenta je u tome da nije tako sjajna ekonomska situacija, nema tog izbornog rezultata koji može bilo kome da omogući miran san i nije dobra klima koja se stvara niti u Parlamentu, niti u društvu, koja je stvorena, između ostalog, prilikom poslednjih predsedničkih i ovih sada, beogradskih izbora. Bliže se neki parlamentarni, kroz godinu dana ili dve godine, ali nije dobro da to zadržimo.

Verujte, drage kolege, rekao sam, ja nemam ništa protiv vlasti, ali toliko je neistina, toliko poluistina, toliko kleveta koje vi ovde izgovorite da ja nemam ni vremena ni volje da sve njih demantujem i odgovaram. Pa zar mislite da mi ne bismo mogli tako na vaš račun, imamo biografije, pa još pogotovo kada bismo nešto i nakitili? Ali ja neću to da radim, bez obzira na to što nije lako sve to slušati i trpeti.

Pozivam vas na neku vrstu, ako može, parlamentarnog fer-pleja, u interesu zajedničkog boravka ovde; ne radi boravka, nego da bismo nešto rešavali i bavili se onim što je od interesa za građane Srbije.

Ovo su bezbednosni zakoni, ovo su policijski zakoni, ovo nema veze sa ekonomskim standardom, niti ima veze sa stranim investicijama. Nemojte da prosto na taj način obmanjujemo javnost i pravimo ih... Prosto, zavodimo ih i na neki način obmanjujemo, i vršimo neku vrstu opstrukcije Parlamenta.

Opozicija, to ste lepo rekli, često vrši opstrukciju. Nekada strada zbog toga, nekada bude kažnjena, nekada ne bude kažnjena. Ja ne praktikujem

opstrukciju. Ali još je neobičnije kada opstrukciju na neki način vrši vladajuća većina. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zarad istine, kolega Vukadinoviću, od ovog nedemokratskog režima i zloupotreba od strane vladajuće većine, vi ste govorili dva puta duže sada nego što vam je preostalo vreme. Nisam ja loše merio. I pošto ste potrošili sve vreme koje vam je ostalo, mogu samo da kažem – ni reč niste rekli o zakonu. Ni reč.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Zarad istine i građana Srbije, bezbednost i te kako igra veliku ulogu u privlačenju stranih investitora. Dakle, uvek morate da posmatrate celoviti sistem države zato što investitori i kapital idu samo tamo gde im je bezbedno, idu samo tamo gde im je sigurno, gde postoji vladavina prava, gde se ljudi bore protiv korupcije, gde nema nasilja, gde nema divljanja, gde nema paljenja po ulicama, bilo ko to da radi, gde nema pretnji da će neko izaći na ulicu, da će da divlja, lupa, lomi, pravi kaos. To ne želi niko, niko normalan u svetu. Oni koji to žele, ne žele dobro svojoj zemlji, ne žele dobro svojim građanima, zato što investitori u tim situacijama ne dolaze u te zemlje.

Naravno da je Vlada Republike Srbije i kroz ovaj set zakona uvek razmišljala o tome kako da zemlju učini stabilnijom. I ovim zakonima koji su na dnevnom redu Narodne skupštine mi unapređujemo oblast bezbednosti, i u polju zakona o strancima, i vezano za migracije, i vezano za DNK registar, i vezano za Zakon o policiji. Suštinski, na takav način omogućavamo stranim investitorima da dođu u zemlju koja ima bolju pravnu regulativu.

Da li će i šta narod reći na to? Narod to vrlo jasno kaže na izborima. Teško mi je da poverujem da neko ko predstavlja mali broj ljudi koji izađu na izbore da podrže nekog može da kaže – većina građana. Nemojte tako olako o većini građana. To ne bih preporučio nijednom narodnom poslaniku, a ponajmanje onome ko na izborima bude prilično loše ocenjen od građana. Građani su ti, koliko god hteli ovde da nam ospore pravo, građani nose suverenitet, građani su ti koji imaju pravo na izborima da se opredele šta je suverenitet, da ga povere različitim granama vlasti, ali oni su ti koji svojim glasovima kažu u koga imaju poverenje i koliko, oni su ti koji ocenjuju državnu politiku i oni su ti koji kažu – da, ovo je, živimo bolje nego što smo živeli ranije.

Da li je idealno? Niko ovde nije tvrdio da je idealno. Da li je bolje nego što je bilo u vreme kada su se gubila radna mesta na sat, pa je bio onaj brojač, svakoga sata su se gubila radna mesta, ali svakoga sata? Tada je 400.000 porodica ostalo bez posla. Naravno da ne žele da se vrati to vreme. Naravno da ne žele da se vrati vreme kada su im narko-dileri ključni investitori u zemlji, da država okreće glavu i pravi se da to ne vidi. Ne žele to vreme. Ne žele vreme kad

su im rekli za Železaru – dajte da gajimo pečurke u Železari, možda nam krene. Ne žele da gaje pečurke u Železari, žele da pravimo čelik. Žele da gradimo puteve, žele da godišnje prosečno uradimo bar pedeset kilometara auto-puta, koliko je prosek u Evropi, a mi ćemo da radimo i više od toga. E, to žele građani. Žele da imaju ozbiljnu, razvijenu i bezbednu državu.

Verujem da će ovaj set zakona pomoći da Srbija bude još uređenija zemlja, da privuče još više investitora. Ponavljam još jednom, bezbednost je i te kako povezana sa svim faktorima. Kada bezbednosti nema, to postaje tema broj jedan u svakoj zemlji i onda više nijedna druga tema nije važna, onda svi samo hoće jednu stvar – da se bezbednost povrati.

Mi smo dobrom politikom, i u oblasti migracija i u borbi protiv korupcije i kriminala i u oblasti privlačenja stranih investitora, pokazali šta znači boriti se za stabilnost zemlje. Predsednik naše države uspeo je da privuče ogroman broj stranih investitora koji su došli da u ovoj zemlji otvore radna mesta. Mogli su da izaberu i neku drugu zemlju. Mi se borimo da dođu ovde.

Pogledajte primer Aerodroma. Za koliko bi se dala koncesija za Aerodrom pre deset godina? Koliko smo dobili novca danas? Ogroman novac! Ogroman novac, koji ide u budžet Republike Srbije, plus novac za razvoj Aerodroma, gde će se neko novi zaposliti, plus novac svake godine koji imate od profita Aerodroma. Dakle, ogroman novac za Srbiju, koji dolazi. To je način da se borite za svoju zemlju.

A vama hvala na svim amandmanima. Ja sam ipak, bez obzira na to šta ko rekao, nekada bio u ovom parlamentu i znam šta znači da se uloži napor da svaki poslanik govori o svom amandmanu. To pravo niko ne može da oduzme narodnim poslanicima i ja cenim to, zato pažljivo kolege i ja razmatramo svaki amandman koji je ovde predložen, mnoge smo i prihvatili. Naravno, ako neki nismo, nije to uvek zato što se razlikujemo u suštini, nego zato što smo mislili da postoji bolja forma da se to uradi.

U svakom slučaju, hvala vam na radu i strpljenju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Birmančeviću.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovani potpredsedniče Vlade, poštovane kolege poslanici, poštovani građani, moj amandman svakako je usmeren na poboljšanje zakona o strancima.

Zašto su nam stranci značajni, rečeno je danas u celodnevnoj raspravi. Zaista bih na sve ovo dodao nešto za šta nije bilo prilike, a to je da iznesem neke precizne podatke vezane upravo za investicije koje su u 2016. i 2017. godini ušle

u Republiku Srbiju, pre svega zahvaljujući direktnim ugovorima sa Vladom Republike Srbije o podsticajima. Pričamo o 2016. i 2017. godini. U pitanju je 39 kompanija. Za tih 39 kompanija potpisan je ugovor da će one uložiti u Republiku Srbiju 387.020.000 evra. Podsticaj koji je država dala na ovih 387.000.000 je 130.960.000 evra, a obaveza investitora je da zaposli 23.682 radnika. Znači, 23.682 nova radna mesta, 23.682 porodice koje imaju budućnost, koje imaju sigurnost, ako ništa, bar da im budu overene knjižice.

Podsetiću, 2000. godine Srbiju kao da je zahvatila elementarna nepogoda, za vrlo kratko vreme građani su ostali i bez radnih mesta, i bez overenih zdravstvenih knjižica, i bez plata i bez budućnosti.

Na sreću, ili ne na sreću nego upravo zahvaljujući građanima koji su shvatili da ne mogu više verovati tom „žutom preduzeću“, 2012. godine poverenje su dali Srpskoj naprednoj stranci. Od 2012. godine pa do današnjeg dana na svim izborima to poverenje je sve veće i veće a zasnovano je na rezultatima.

Završiću time, sve ono što je drugim strankama bilo i vrtelo se kao predizborno obećanje, Srpska napredna stranka sprovela je u delo. U narednom periodu očekujemo još bolje rezultate, još veći broj zaposlenih. Jedan od malih doprinosa tome biće i ovaj zakon o strancima, koji će doći u Srbiju, u Srbiju koja je bezbedna i sigurna. Svi ovi zakoni koji su sad na dnevnom redu zasnivaju se na pravdi, slobodi i bezbednosti, a ja bih svakako dodao, što je još važnije, i budućnosti za građane Srbije i za one koji dođu u Srbiju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Barišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima koleginica Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, kolege narodni poslanici, građani Srbije, na član 2. ovog zakona podnela sam amandman sa predlogom da se uredi to na koga se odnosi primena ovog zakona, jer smatram da je jako bitno da se uvrste i strana lica koja su odgovorna za ekonomski razvoj naše države. Na taj način, kada se osnaži ekonomski razvoj države, osnažiće se i zdravstveni sistem. S obzirom na to da sam lekar, mislim da je jako bitno da urušen zdravstveni sistem do 2012. godine, koji smo na svu sreću uspeali da zaustavimo i podignemo na jedan bolji nivo, nastavimo da radimo i da bude što bolje jer je jako bitno zdravlje naših građana.

Ono što bih ovom prilikom želela da dodam jeste to da ova vlada zaista dosta toga radi ne samo na ekonomiji, privredi, zakonima iz oblasti bezbednosti i ostalim zakonima već i kada je u pitanju zdravstvo. Dosta toga se uradilo i svi smo svedoci da se nedavno desilo i to da je jedan klinički centar koji godinama

nije uspeo da se završi i opremi uređen i stavljen u upotrebu, a to je Klinički centar u Nišu.

Upravo svi ovi poslanici iz „žutog preduzeća“ koji, evo, i sada u desetom satu rasprave o amandmanima imaju preča posla, a ne da rade ono za šta su plaćeni i za šta su ih građani delegirali... A možda je njihovo odsustvo rezultat toga da su napokon došli svesti da su na poslednjim izborima dobili jasnu poruku građana da ih ne žele i da su ih oterali na političko smetlište.

Ono što ova vlada radi i što mi kao poslanici Srpske napredne stranke radimo jeste to da odgovornom politikom i rezultatima nastavljamo da radimo još brže i još jače, bolje i u interesu građana, jer je briga o građanima ono što je naš zadatak i zbog čega smo ovde. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Reč ima Zoran Bojanić.

Izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Gospodine potpredsedniče Vlade, koleginice i kolege, šta reći na komentare kolega prekoputa, kakve veze imaju ovi zakoni sa ekonomskim temama? Imaju. Upravo moj amandman ima pokušaj da i ovaj zakon podrži napore Vlade Republike Srbije u ekonomskom i održivom razvoju Republike Srbije. Upravo na taj način hteo sam da dam svoj lični doprinos i pečat. Između ostalog, ponovo ću se pozvati na Agendu 2030 UN, gde u jednom odeljku lepo piše – smanjenje nejednakosti, održivi gradovi i zajednice.

Upravo to rade ova vlada i predsednik države. Posebno mi je zadovoljstvo da kažem da su dve investicije koje su došle u Kraljevo, koje ćemo realizovati do kraja ove godine, došle zahvaljujući čoveku koji je to obećanje dao pre par godina i to obećanje poštuje. Taj čovek je Aleksandar Vučić. Da li se to nekome sviđa ili ne sviđa, to daje svoje rezultate, a to se vidi i na prethodnim, a nadam se i na svim budućim izborima.

Bilo je tu i komentara zašto ne ulažemo u domaću proizvodnju, domaće privrednike. Ulažemo, ali, znate šta, poslednjih deset godina stvarala se ovde priča i situacija da ne vredi ulagati u proizvodnju nego u neke trange-frange poslove, i svi su se tako ponašali. Eto, ja ću dati svetli primer: u gradu Kraljevu postoji jedno divno preduzeće, zove se „Radijator“, koje se bavi proizvodnjom, koje stvara, koje se kandidovalo čak ove godine, vlasnik privatnog preduzeća bio je kandidat za jedno međunarodno priznanje. Oni rade, ali to je mukotrpan i težak posao, gde ne možete za dva dana ostvariti profit, morate da ulažete, morate da stvarate i profit će doći kad-tad.

Drago mi je da ima indicija, koliko znam, a potpredsednik Vlade zna bolje od mene da će sigurno u nekom tekućem periodu i industrija „Magnohrom“

naći svog strateškog partnera, odnosno investitora. Da li će to biti domaći ili strani, meni nije važno, važno je da dođe. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

Ovim bismo završili sa današnjim radom. Nastavljamo sutra u 10 časova.

(Sednica je prekinuta u 19.40 časova.)